

[3rd March 1966]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes. A Treasure trove consisting of about 106 Nos. of coins made of base gold was found by labourers engaged in digging a well in a private land in Devimangalam village of Udayarpalayam taluk in Tiruchirappalli district.

(b) No, the site is not a historic one.

MR. SPEAKER : Questions are over.

[Note.—An asterisk (\*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

## II.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR 1966-67—cont.

\* திரு. சி. பொன்னுசாமி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கின்ற 1966-67-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நிதிநிலை அறிக்கையில் புதிய வரிகள் எதுவும் இல்லை. அதோடு 30 லட்சம் ரூபாய் அதிகமாக இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும் போது நாம் மட்டுமல்ல, இந்த நாட்டிலுள்ள மக்கள் அனைவரும் இதை வரவேற்கிறார்கள். அதிலும் உணவுக்காக போடப்பட்டிருக்கும் திட்டங்களை பார்ப்போமானால் குறிப்பாக, விவசாயத்தை எடுத்துக் கொண்டால் விவசாயத்திற்கு முதலிடம் கொடுத்து, விவசாயத்திற்கு நடப்பு ஆண்டில் அதிகப்படியாக பாசன் செதிகள் நல்ல ரக, புது ரக விதைகள், நல்ல டிராக்டர்கள், நிறைய கிணறுகள், பம்பு செட்கள் அதிக உரம் இது போன்ற பலவகை உதவிகள் விவசாயிகளுக்கு உற்சாக மூட்டக்கூடிய வகையில் அமைந்திருக்கிறது. ஆகையால்தான், 1966-67 நிதி ஆண்டில்  $4\frac{1}{2}$  லட்சம் டன் அதிகமாக உணவு உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்று கண்டிருக்கிறது. இதுபோன்று உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக நாம் விளைச்சலை பெருக்கிக்கொண்டே வருகிறோம். அதற்கு எடுத்துக்காட்டாக ஆட்சி ஆங்கிலேயனுடைய கையில் இருந்த காலத்தில் 30 லட்சம் டன்னை இருந்தது; இப்போது நம்முடைய உணவு உற்பத்தியை 65 லட்சம் டன்னை பெருக்கியிருக்கிறோம். இதைக் கண்டு நாம் வரவேற்காமல் இருக்க முடியாது. இதுபோன்று உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கிவருவதால், ஆங்கிலேயன் காலத்தில் மக்கள் ஆயிரம் ஆயிரமாக காலரா, பிளேக் முதலிய நோய்களினால் இறந்து கொண்டிருந்த நிலைமை மாறிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை நாம் மறந்து விட முடியாது. வியாதியினால் மட்டுமல்ல, வங்காளத்தில் 20 லட்சம் மக்கள் பட்டினியால் மாண்டார்கள் என்பதை நாம் யாரும் மறக்க முடியாது. ஆகையினால் தான் விவசாயத்தில் அக்கரை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். அந்தக் காலத்தில்  $2\frac{1}{2}$  கோடி மக்கள் நமது மாநிலத்தில் இருந்தார்கள் என்றால் இன்றையதினம்  $3\frac{1}{2}$  கோடி மக்கள் இருக்கிறார்கள். ஒரு கோடிக்கு மேலாக மக்கள் தொகை அதிகமாகியிருக்கிறது. அதேநேரத்தில் உற்பத்தியையும் பெருக்குகிறோம் என்பதைப் பார்த்து நாம் மகிழ்ச்சி அடையாமல் இருக்க முடியாது. அதற்கு எடுத்துக்காட்டாக, அன்று மக்கள் எப்படியிருந்தார்கள் என்பதைப் பார்த்தால், காலைவில் எழுந்தவுடன் கம்பு கூம்பு, கேழ்வரகு, அரிசி கஞ்சி போன்றவைகளை அருந்துவதைத்தான் நாம் பார்த்துக்கொண்டிருந்தோம். இன்றைக்கு நாம் பார்க்கிறோம், மக்கள் காலையில் எழுந்தவுடன், பெட் காப்பி அதற்கு மேல் ஸ்நானம் செய்துவிட்டு பின்னால் வீட்டில் அருமை மனைவியாரோ அல்லது தாயாரோ செய்து வைத்திருக்கின்ற பண்பங்கள் பிடிக்காமல் ஹோட்டலில் போய் நான்கு இட்டிலி, சட்னி, சாம்பார், மிளகாய்ப்பொடி, அதோடு நெய் கேட்கிறார்கள், அது இல்லையென்றால் எண்ணெய்யாவது போடச் சொல்லுகிறார்கள், இந்த நிலைமையை நாம் பார்க்கின்றோம் ஆகவே, உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்தின் மூலமாக மக்கள் நல்ல முறையில் உணவு உண்டு வருகிறார்கள் என்பதை நாம் மறுக்க முடியாது.

3rd March 1966]

[திரு. சி. பொன்னுசாமி]

அதேபோன்று பள்ளிக் சிறுவர்கள் ஒரு காலத்தில் இரண்டு முழம் துண்டை உடுத்திக்கொண்டு, கையில் எடுகளையும், எழுத்தாணியும் எடுத்துக் கொண்டு போவதை பார்த்தோம், ஆனால், இன்றையதினம் நல்ல கால் சட்டை, நல்ல அழகான மேல் சட்டையும் போட்டுக்கொண்டு ஆனந்தமாக நடந்து செல்கிறார்கள். கிராமப்புறங்களில் பார்த்தால், நாம் காரில் போகும்போது, ஆங்கிலம் தெரிகிறதோ இல்லையோ, அவர்களாகவே கையைக்காட்டி, “ப்ளீஸ் ஹோல்பன்” என்று நிறுத்திகிறார்கள். அவர்கள் ஏற்றி பள்ளிக் அருகில் இருக்கி விட்டதும், “தாங்க யுவரி மச்” என்று சொல்லிவிட்டுப் போகக்கூடிய காட்சியையும் நாம் பார்க்கிறோம். ஆடை அலங்காரங்களைப் பார்த்தால் சாதாரணமாக இருக்கின்ற மனிதர்கள்கூட, அண்டர் வேர் போட்டு, 8 முழ நைல் வேட்டி கட்டி, அதற்கு மேல் ஒரு பனியன், அதற்கு மேல் ஒரு ஜிப்பா, அதற்கு மேலாக ஆனந்தமாக ஒரு மேல் துண்டு போட்டுக்கொண்டு; ஸ்பெக்ட்ஸ்-ம் போட்டு, காலில் “ப்ளக்ஸ்” செருப்புக்களையும் அணிந்து, டி.ஐ. சைக்கிளில் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல, கையிலே சிகரெட்டும் வைத்துக்கொண்டு சினிமாவுக்குப் போய்க்கொண்டிருக்கின்ற காட்சியையும் நம்மால் பார்க்க முடிகிறது. இதையெல்லாம் பார்த்துவிட்டு நமக்கு எந்த விதமான வளர்ச்சியும் ஏற்படவில்லை என்று சொன்னால் அதை மக்கள் ஒருகாலும் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். இது வசதியுள்ளவர்களுக்கு மட்டும்தான் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் அப்படியில்லை. முன்னால் மக்கள் பட்டினியாலும், நோயினாலும் ஆயிரம் ஆயிரமாக இறந்து கொண்டிருந்ததை நாம் பார்த்தோம். இன்றைக்கு சாதாரணமாக பிளாப்பாரத்தில் வசித்துக் கொண்டிருக்கின்ற மக்களை எடுத்துக் கொண்டாலும், மாலே வேளையில் பார்த்தால் அவர்களுடைய மனைவி மார்கள் தலையில் பூ வைத்துக் கொள்கிறார்கள், கவைவன்மார் கையிலே சிகரட்டு அல்லது பீடி ஊதிக் கொண்டு சினிமாவுக்குப் போக சினிமாப் விடுகிறார்கள். மக்கள் தரைக்கு டிக்கட் இல்லை என்றால் பெஞ்சுக்கு கொடு என்கிறார்கள். அதிலும் இல்லையென்றால் செருக்குக் கொடு என்று டிக்கட் வாங்கிக்கொண்டு இரண்டு, மூன்று மடையையும் குடித்து, இரண்டு மூன்று சிகரட் பாக்கட்களை வாங்கி அதையும் ஊதிவிட்டு ஆனந்தமாக சினிமா பார்த்து விட்டு வரக் கூடிய காட்சியையும் நாம் பார்க்கிறோம். இதையெல்லாம் பார்த்துவிட்டு யாரும் இந்த நாடு வளர்ச்சி பெறவில்லை என்று சொல்லமுடியாது. இது மட்டுமல்ல, எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் இங்கு வருகிற காட்சியை நாம் பார்க்கின்றோம். அவர்கள் வரும்போது அங்கு வஸ்திரங்களைப் போர்த்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். இவர் நாவலரா? பாவலரா? புலவரா? அல்லது மதியழகனா? அல்லது அன்பழகனா? அல்லது பொன் மொழியாரா? மணிமொழியாரா அல்லது கருணை மிகுந்த கருணா நிதியாரா? யார் அது? என்று கூடத் தெரியாத முறையில் அழகாக வரும் காட்சியைப் பார்க்கிறோம். இவைகளைப் பார்க்கும்போது நாடு வளர்ச்சி அடையவில்லை என்று யாரும் சொல்ல முடியாது என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

பதினெட்டு ஆண்டுகளுக்குள் இந்த அளவுக்கு வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறோம். இதேசந்தர்ப்பத்தில் மேநாடுகள் வளர்ச்சி அடைந்திருப்பதைப் பார்த்தால் கூட, நியூ யார்க் சிட்டியில் 17 லட்சத்துக்கும் மேல் மக்கள் வேலையில்லாமல் இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள், ரஷ்யாவில் சதப்பு நிலத்தில் நடக்க இரும்பு பூட்ஸ் போடும் நிலைமை இருக்கிறது, இன்னும் வீடு கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் கேள்விப்படுகிறோம். இந்த 18 ஆண்டுகளுக்குள் 25 ஆண்டுகளில் ஏற்படக் கூடிய அளவுக்கு சாதனைகளை நமது சர்க்கார் செய்திருக்கிறது என்று கூறாமல் இருக்க முடியாது. நான் இதை வரவேற்கிறேன்.

மேலும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை நமது கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய திறமையைக் காட்டுகிறது. வல்லவனுக்குப் புல்லும் ஆயுதம் என்று கூறுவார்கள். வல்லவன் பம்பரம் மனலிலும் ஆடும் என்றும் சொல்லுவார்கள். அவர்களுடைய திறமையால் நல்ல முறையில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள் என்று பார்க்கும் போது மிகவும் மகிழ்ச்சி ஏற்படுகிறது.



[திரு. சி. பொன்னுசாமி]

[3rd March 1966]

தூத்துக்குடியை எடுத்துக்கொண்டால் எனது தொகுதியில் புதிதா ஹாப்ஸ் திட்டம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஏதோ திடீரென்று நாட்டில் ஏற்பட்ட அசம்பாவிதத்தினால் மத்திய சர்க்காரிலிருந்து வரும் பணம் கொஞ்சம் தடைபட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. நான்கு கோடி ரூபாய் செலவு மிதித்திருக்கிற திட்டத்திற்கு மேற்கொண்டும் முதலிடம் கொடுத்து நடத்த வேண்டிய முயற்சிகளை மத்திய சர்க்கார் செய்யவேண்டுமென்று மாநில சர்க்கார் கேட்டுக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதே சந்தர்ப்பத்தில் சேதுசமுத்திரம் திட்டத்திற்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டும். இந்தத் திட்டம் முடிவடைந்தால் கப்பல்காரர்களுக்கு சுற்றிச் செல்லுவதற்குப் பதில் நேரடியாக வருவதால் 400 மைல் அளவுக்கு சுற்றாமல் வர முடிகிறது. ஒரு கப்பல் 400 மைல்கள் போக ஏறத்தாழ மூன்று நாட்கள் ஆகும். ஒரு கப்பலுக்கு ஒரு நாளுக்கு மெயின்டெனன்ஸ் காஸ்ட் 10,000 ரூபாயிலிருந்து 15,000 ரூபாய் ஆகும். ஒரு கப்பலுக்கு குறைந்தது 30,000-40,000 ரூபாய் மிச்சம் ஆகும். குயில் கெனால் போன்று ஸைல் திட்டம் வகுத்தால் சர்க்காருக்கு இதன் மூலம் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் கிடைக்கும். அந்நியச் செலாவணியும் மிச்சம் ஆகும். ஆகவே இது போன்ற திட்டங்களுக்கு முதலிடம் தந்து விரைவாக எடுத்து முடிக்க வேண்டுமென்று நமது சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரைத் தூண்ட வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நம் நாடு வேகமாக முன்னேற சேதுசமுத்திரம் திட்டம், தூத்துக்குடி ஆழ்கடல் திட்டம், சேலம் உருக்கலைத் திட்டம் போன்ற திட்டங்களை விரைவில் நிறைவேற்ற வேண்டும். இவைகளால் லட்சக்கணக்கான மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்க வசதி ஏற்படும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்த மூன்று திட்டங்களும் உருவாகி, தூத்துக்குடி ஸரி மின்சாரத் திட்டமும் வந்து விட்டால் அநேக பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகள் வர வாய்ப்பு இருக்கும். திட்டங்கள் வேகமாக நடந்து முடிவடைந்தால் தொழில் அதிபர்கள் பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகளைத் துவக்க முன்வருவார்கள், லட்சக்கணக்கான மக்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

குறிப்பாக மீனளத்தை எடுத்துக்கொண்டால் வாரம் ஒன்றுக்கு சராசரி ஒருவர்  $\frac{1}{2}$  ராத்திரம் மின்சாரப்பிடுவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். கடலில் உள்ள வஸ்துக்களை எடுப்பதற்கு நமக்கு 620 மைல் நீளக் கடற்கரை அமைந்திருக்கிறது. ஜப்பானில் உள்ளவர்கள் நம் கடலில் வந்து மீன் பிடிக்கிறார்கள். நாம் கூட மீன் பிடிக்க அநேக வசதிகளைச் செய்து கொடுத்திருக்கிறோம். இன்னும் வசதிகள் செய்து கொடுக்க வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. இருந்தாலும் ஜப்பானியர் அல்லாத ரஷ்யருடன் சேர்ந்து ஆழ்கடல் மீன் பிடிக்கும் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தால் லட்சக்கணக்கான பண அளவுக்கு மீன் பிடிக்க வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று என் போசனையைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சமீபத்தில் ரஷ்யாவிலிருந்து நான்கு நிபுணர்கள் தூத்துக்குடி வந்தார்கள். தூத்துக்குடி துறைமுகத்தைப் பார்த்துவிட்டு, மீனளத்தைப் பெருக்க இந்தியாவிலேயே சிறந்த துறைமுகமாக தூத்துக்குடி இருக்கிறது என்று மத்திய சர்க்காருக்குத் தெரிவித்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. அப்படி இருந்தால் அதையும் நன்றாகக் கவனித்துச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

என் தொகுதியில் விவசாயிகளுக்கு மனதில் சில அதிருப்திகள் இருக்கின்றன. அந்த அதிருப்திகளையெல்லாம் நிவர்த்திக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். விவசாயிகள் தங்கள் நன்செய் நிலங்களில் பயிரிடும்போது, அதன் மத்தியில் திரடாக உள்ள நிலத்தை புன்செய்யாகக் கருதி, நன்செய்க்கு நன்செய் தீர்வையும், திரடுக்கு புன்செய் தீர்வையும் ஒரு காலத்தில் செலுத்தி வந்தார்கள். காலப்போக்கில் திரடை எடுத்து விட்டார்கள். ஆகியும் புன்செய் நிலத்தில் நன்செய் பயிர் வைத்திருக்கிறார்கள் என்று பெனஸ்ட்டு போடுகிறார்கள். இவைகளை சாதாரணமாகவே எடுத்து விடலாம். எடுத்து விடுவார்கள் என்ற பரிபூரண நம்பிக்கையும் எனக்கு இருக்கிறது.

3rd March 1966]

[திரு. சி. பொன்னுசாமி]

அடுத்தபடியாக, தூத்துக்குடியில் கோரம்பளம் என்ற கிராமம் இருக்கிறது. அந்தக் கிராமத்தில் ஒரு குளம் இருக்கிறது. அதன் மூலமாக 4,000 ஏக்கருக்கும் அதிகமாகச் சாகுபடி ஆக்கொண்டிருக்கிறது. அவைகள் ஒரு போக நன்செய்யாக சர்க்கார் ரெக்கார்டில் இருக்கின்றன. ஆனால் இரண்டு போகத்திற்கு தண்ணீர் கொடுக்கிறார்கள். இரண்டாவது போகத்திற்கு தட்டைத் தீர்வை போடுகிறார்கள். நமது மதிப்புக்குரிய கனம் அமைச்சர் ராமையா அவர்கள் சென்ற ஆண்டு இந்தமாதிரி நிலைமையைப் பார்த்து விட்டு குலையங்காசில் போட்டிருளும் பாசனத்தை இரு போகமாக மாற்றித் தந்தார்கள். அதேமாதிரி கோரம்பளம் கிராமத்திற்கும் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று நனசெய் நிலம் வைத்திருக்கிற பலரைச் சேர்த்து ஒரே பட்டாவாக இருக்கிறது. அதனால் சில கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. உத்தியோகஸ்தரிகள் நிலைத்தால் இந்தக் குறையை நிவர்த்திக்க முடியும். பட்டாக்களைப் பிரித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

தூத்துக்குடி நகரத்தை எடுத்துக்கொண்டால், அதன் சுற்றுப்புறங்களில் மக்கள்—குறிப்பாக ஹரிஜன மக்கள்—ஏராளமாக சர்க்காருடைய புறம்போக்கு நிலங்களில் பல ஆண்டுகளாக குடிசை போட்டு வாழ்ந்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கும் பட்டாக்கள் கொடுக்கவில்லை. பட்டாக்கள் கொடுத்தால் விற்பனை வரவார்கள் என்று நினைக்கிறார்கள். கண்டிஷனல் பட்டாவாகவாவது கொடுக்கலாம் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையில் பல நன்மைகள் செய்து வருகிறோம். மூன்று மாதங்களுக்கு அல்லது ஆறு மாதங்களுக்கு ஒரு தடவை அதிகாரிகள் மாவட்ட ரீதியில் தொடர்பு வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். லோன் கொடுப்பதில் கஷ்டம் இருக்கிறது. ஒரு மாதத்திற்கு முன் ரெக்கார்டுகளைத் தயாராக வைத்திருக்கவேண்டுமென்று கட்டாயப்பட்டு, ஜமாபந்தி போன்று அதிகாரிகள் கேம்ப் போட்டு, குறைபாடுகளையெல்லாம் அறிந்து, ரெக்கார்டுகளையெல்லாம் சரி பார்த்து, அங்கேயே கூப்பனை மாதிரி கொடுத்து விட்டால் அவர்கள் அதைக் கொண்டு போய் பாங்குகளில் பணத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்ற முறையில் செய்தால் வசதியாக இருக்கும். ஆகவே இது போன்றவைகளை கவனிக்கலாம் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

தூத்துக்குடி நகர சபை சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலேயே அண்டாகிரவுண்ட் பிளானேஜ் வேண்டுமென்று தீர்மானம் பாலாக இருக்கிறது. அதை நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் எடுக்கப் போகிறார்கள். அதை முதலில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். குடி தண்ணீர் வசதியை எடுத்துக் கொண்டாலும், கிராம மக்களுக்கு மத்திய சர்க்கார் உதவியைக் கொண்டு சபீஸ் செய்யும் திட்டம் இருக்கிறது. ஒரு கிராமத்திற்குச் சாதாரணமாக 80,000 ரூபாய் செலவு ஆகிறது என்றால் 40,000 ரூபாய் மத்திய சர்க்கார் கொடுக்கிறார்கள். 40,000 ரூபாய் கிராம மக்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். 40,000 ரூபாய் கொடுக்க கிராம மக்கள் சக்தியற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். மாநில சர்க்காரும் ஒரு பங்கு எடுத்துக் கொண்டாவது, குடி தண்ணீரின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து, முதலிடம் கொடுத்து அதற்கு வேண்டுவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தூத்துக்குடித் துறைமுகத்தின் மூலமாகப் பல ஆண்டுகளாக சர்க்கு, தும்பு, செந்நாயிலை போன்ற பொருள்கள் ஏராளமாக அன்னிய நாடுகளுக்கு சென்று கொண்டிருக்கின்றன. செந்நாயிலை உலகத்திலேயே இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி மாவட்டங்களில் தான் உண்டாகிறது. உலகத்திலேயே வேறு எங்கும் கிடையாது. இதை மேல் நாடுகளில் எல்லா மருந்துகளுக்கும் உபயோகித்துத்தான் ஆக வேண்டும் என்ற நிலையிலே இருக்கிறார்கள். ஏறக்குறைய மூன்று கோடிக்கும் அதிகப்படி



[திரு. சி. பொன்னுசாமி]

[3rd March 1966]

யாக ஏற்றுமதியாகும் இந்தப் பொருள் ஐம்பது லட்சம், அறுபது லட்சத் திற்குக்கூட ஏற்றுமதியாகாத நிலை இப்பொழுது இருக்கிறது. இதுபோன்று தான் தும்பு, ஈர்க்கு முதலியவைகளும். இதை நம்முடைய மத்திய சர்க்காரால் ஏற்படுத்தப்படுவதற்கு எக்ஸ்போர்ட் ப்ரமோஷன் கவுன்சில் என்ற ஸ்தாபனத்தார் வந்து பார்ப்பதும் போவதுமாக இருக்கிறார்களேயொழிய, தகுந்த திட்டம் தீட்ட முடியவில்லை. ஏன் என்று புலப்படவில்லை. ஆகவே, மாநில சர்க்கார் ஒரு குழு அமைத்து, இரண்டு மூன்று திணைக்குக்கு அந்தக் குழு தூத்துக்குடியில் தங்கி,—அங்கு ஐம்பது அல்லது அறுபது வியாபாரிகள்தான் ஏற்றுமதித் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள்—அவர்களைக் கலந்து ஆலோசனை செய்து, அதற்கு ஒரு வகை கண்டுபிடித்தால் இரண்டு கோடி ரூபாய், மூன்று கோடி ரூபாய் பெறுமானம் உள்ள பொருள்களை அதிகப்படியாக ஏற்றுமதி செய்ய முடியும். அப்படி ஏற்றுமதி செய்யும்போது அன்னியச் செலாவணி மிச்சப்படும். அதுபோன்று அன்னியச் செலாவணி மிச்சப்படுமானால் நம்முடைய மாநிலத்தில் ஸ்டான்டர்டு மோட்டார் கம்பெனியார், அன்னியச் செலாவணிப் பற்றாக்குறை கஷ்டத்தினால் நிறுத்தியிருக்கிறார்களே அது போன்ற கார்கள் செய்யும் தொழிலைக் கூட நிறுத்தாமல் தொடர்ந்து செய்யும் வாய்ப்புகள் எல்லாம் ஏற்படும் என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

ஆகவே, இதுபோன்ற காரியங்களிலே நமது மாநில சர்க்கார் முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்று நான் மறுமுறையும் கேட்டுக்கொண்டு, இந்த நிதிநிலை அறிக்கை யாராலும் வரவேற்கப்படக் கூடியது என்பதையும் நான் சொல்லிக் கொண்டு உரையை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

**திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் :** மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய முதல் அமைச்சர் அவர்களால் இந்தச் சபையின் அங்கீகரித்திருக்க இங்கே வைக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் மீதான விவாதத்தில், மூன்று நாட்களாக இரு தரப்பிலும் உள்ளவர்கள் தங்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை இங்கே எடுத்துத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். பொதுவாக, இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் பேசியவர்கள் அத்தனை பேரும் ஆரம்பத்தில் எதிர்க்கட்சியில் உள்ள எங்கள் பேரில் பழியைச் சுமத்திவிட்டு, அதற்குப் பிறகு தங்கள் தங்கள் தொகுதிகளில் உள்ள குறைகளை இங்கே எடுத்துச் சொல்லி வந்ததை நான் நினைவுபட்ட விரும்புகிறேன். “நாங்கள் என்ன செய்தோம்?” என்று கேட்கின்ற நண்பர்களுக்கு இந்த நிகழ்ச்சியே நல்ல பதிலாக அமையும் என்று கருதுகிறேன். எங்கள் பக்கத்தில் உட்கார்ந்திருக்கும் காரணத்தினாலோ என்னவோ, எதிர் கட்சிகளின் வரிசையிலே இருக்கும் காரணத்தினால் எதிர்க்கட்சியிலே இருப்பதாக எண்ணிக்கொண்டு, மதிப்பிற்குரிய திரு. கோசல்ராம் அவர்கள் நேற்று பேசும்போது, “மத்திய சர்க்காரோடு போராட்டத்தைத் துவக்குங்கள்” என்று நம்முடைய அமைச்சர்களுக்கு வேண்டுகோள் விடுத்தார்கள். அதைப் போலவே, மதிப்பிற்குரிய திரு. வீரபாகு அவர்கள் பேசியபோது “இரண்டு ஏக்கருக்கு உட்பட்டு நிலங்கள் வைத்திருப்பவர்களுக்கு வரியிலிருந்து விலக்கு அளியுங்கள்” என்று கேட்டுக்கொண்டார். இந்த மன்றத்தில் ஏற்கனவே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில், “இரண்டு ஏக்கருக்குக் குறைவாக நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்க வேண்டும்” என்று திருத்தம் கொண்டு வந்த நேரத்தில், மற்றவர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து அதைத் தோற்கடித்தது ஞாபகம் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் பேசிய எங்கள் அருமை நண்பர் திரு. அழகமுத்து அவர்கள், உரையை முடிக்கும் நேரத்தில், “தேர்தல் காலத் திட்டம்” என்று குறிப்பிட்டதை நம்முடைய உணவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள், “எல்லாம் தேர்தல் திட்டம் தான்” என்று குறிப்பிட்டார்கள். உண்மையிலேயே இப்பொழுது இந்தத் திட்டங்கள் பற்றிப் பேசுவதும் செயல்படுவதும் வருகிற தேர்தலுக்காக இருக்குமோ என்னவோ என்று நான் கருதுகிறேன். ஏனென்றால், ஏற்கனவே 1965-ம் ஆண்டிலேயே ஏழரை கோடி ரூபாய்க்கு விவசாயிகள் மீது புது வரி போட்டு

3rd March 1966]

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

விட்டு, அதற்குப் பிறகு “வரியே போடாத வரவு செலவுத் திட்டம்” என்று இதைப் பாராட்டி இருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் எந்த வரியும் இல்லாத திட்டமாக இருந்தாலும், 1967-ம் ஆண்டின் தேர்தலை மனத்தில் வைத்து, தேர்தலின்போது எப்படி இதைக் குறிப்பிடலாம் என்கிற கருத்தைக் கொண்டு, “உயிர் வரவு செலவுத் திட்டம்” என்று இதைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மற்றொன்று, இனி போடுவதற்கு தமிழ் நாட்டில் எந்த வரியினாலும் கிடையாது. எல்லா வரியும் போட்டாய்விட்டது. புதிய வரி போடுவதற்கு பாக்கி எதுவுமே கிடையாது. (கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : சென்ற ஆண்டும் இப்படித்தான் சொன்னார்கள்).

விவசாயத் துறையைப் பொறுத்த வரையில், இந்த இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றிவிட்டோம், இனி இந்த இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று எல்லாம் சொல்வது நிச்சயமாக வரி போட வேண்டியிருக்கும் என்ற காரணத்தினாலோ என்னவோ தெரியவில்லை. ஆனால் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படவேண்டுமென்பதற்காக எல்லா வகைகளிலும் பொதுமக்களிடமிருந்து கடன்கள் வசூலித்தாய்விட்டது. இனி எந்த வரியும் வசூல் செய்யமுடியாத அளவிற்கு கடன்கள் மூலம் வசூல் செய்தாகி விட்டது. இங்கே போடப்படுகிற திட்டங்களைப் பற்றி எதிர்த்தார்ப்பில் உள்ள நாங்கள் குறிப்பிடுகிற நேரத்தில், திட்டங்களே தேவை இல்லை என்று நாங்கள் சொல்வதாக ஆளும் கட்சியில் உள்ள பலர் குறை சொல்லக்கூடும். திட்டம் அவசியம் தேவை தான். ஆனால், போடப்படும் திட்டங்கள் அத்தனையும் நிறைவேற்றப்படுகின்றனவோ என்று பார்த்தால், பல திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படாமலேயே போய்விடுகின்றன. போடப்படுகிற திட்டங்கள் யாருடைய நன்மைக்காகப் போடப்படுகின்றனவோ அவர்களுக்கு அவற்றினுடைய பயன் போய்ச் சேரவில்லை. இதை நான் சொல்லவில்லை. காலஞ்சென்ற பிரதமர் பண்டித நேரு அவர்கள், சமுதாய வளர்ச்சி மன்ற துவக்க விழாவில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதைப் போலவே, இப்பொழுது அந்தத் திட்டத்தினால் பயன் பெறுகிறார்களா என்று பார்க்கும்போது, யாருடைய நல்வாழ்விற்காகத் திட்டங்கள் தீர்ப்படுகின்றனவோ அவர்களுடைய நல்வாழ்வை விட அவை மற்றவர்களுடைய நல்வாழ்வுக்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. காரணம் என்ன? இங்கே விவசாயத்திற்கு முதல் முக்கியத்துவம் கொடுத்திருப்பதாக சமீப காலமாக பேசப்பட்டு வருகிறது. இதற்கு முன்பெல்லாம் இல்லாத ஒரு புதுமை என்னவென்றால், காலஞ்சென்ற பாரதப் பிரதமர் லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள், “ஜவான்கள் வாழ வேண்டும், விவசாயிகள் வாழ வேண்டும்” என்ற புது கோஷத்தைக் கிளப்பினார்கள். விவசாயிகளினுடைய நல்வாழ்வுக்கு வித்திட்டார்கள் என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கும் நேரத்தில், விவசாயிகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள் என்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கும் நேரத்தில், அந்த நல்லவர் மறைந்து விட்டார்கள். உண்மையிலேயே பார்க்கும்போது, விவசாயிகள் இனி எதைப் பற்றிப் பேசுவது என்று பார்த்தால், இப்பொழுது பேசுகிறவர்கள் சிலவற்றைப் பேசுவருகிறார்கள். போடப்படும் திட்டங்களினால் விவசாயம் முன்னேறியிருக்கிறதா என்று பார்ப்பதைவிட, அந்த விவசாயத்தையே தொழிலாகக் கொண்டு, உற்பத்திப் பெருக்கத்தையே முக்கியமாகக் கொண்டிருக்கிற விவசாயிகள் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால், நிச்சயமாக விவசாயிகள் முன்னேற்றம் அடையவில்லை. இதை நான் சொல்வதை விட, காலஞ்சென்ற பாரதப் பிரதமர் அவர்கள், தம்முடைய “பஞ்சாயத்து ஆட்சி, சமுதாய வளர்ச்சி” என்ற புத்தகத்தில் தம் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கும் நேரத்தில், “கடந்துபோன காலங்களில் பெரும் சுமையைக் குடியானவர்கள் சமந்து வந்திருக்கிறார்கள்” என்று குறிப்பிட்டு மாதிரமல்லாமல், “அந்தக் குடியானவர்களின் கூட்டம் செழிக்கும் என்று இனியாவது எதிர்பார்க்கலாம்” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். என்வே, விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்கும் விவசாயிகள் உண்மையிலேயே முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறார்களா என்றால், இல்லை. அதைப்போல, விவசாயிகளுக்காகப் பல சட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த சட்டமன்றத்தில் விவசாயிகளுக்காகச் சட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படும்



[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

[3rd March 1966]

நேரத்தில் எல்லாம், நாங்கள் அனுபவ ரீதியாக, அதிலே ஏற்படும் இடர் பாடுகளை உணர்ந்த காரணத்தால், சில திருத்தங்கள் கொடுக்கும்போதெல்லாம் அவை எதிர்த்துத் தோற்கடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இங்கே எங்களுடைய திருத்தங்களைத் தோற்கடித்து விட்டு, அதிகாரத்தோடு, நல்ல மொஜாரியோடு சட்டங்களை நிறைவேற்றி இங்கே அவர்கள் எங்களைத் தோற்கடிக்கிறார்கள். ஆனால், அவர்களுடைய சட்டங்களைக் கோர்ட்டிலே அத்தனை பேரும் சேர்ந்து தோற்கடிக்கிறார்கள். எங்களுடைய திருத்தங்களை இங்கே அவர்கள் தோற்கடித்து இவர்கள் கொண்டுவரும் சட்டங்களை தோற்கடிக்க அங்கே நீதிபதிகள் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்காகச் சட்டங்கள் போடும் நேரத்தில் ஆற அமர யோசித்துப் போட வேண்டும் என்று சொன்ன நேரத்தில் எல்லாம், “இவர்களுக்கு அதைப் பற்றித் தெரியாது” என்று குறிப்பிட்டார்கள். நான் உங்கள் மூலமாக அவர்களுக்கு பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த ஆட்சி வந்த தற்குப்பினால், பல சட்டங்கள் விவசாயிகளுக்காகப் போடப்பட்டிருக்கின்றன. அத்தனை சட்டங்கள் போடப்பட்டாலும் கூட, அவற்றில் இருக்கும் ஒட்டை உடைசல்களைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு ஆளும் கட்சியில் உள்ள பெரு நிலச்சுவான்தார்கள் அவர்களுக்கு இருக்கும் பல சலுகைகள் காரணமாக விவசாயிகளைத் தோற்கடிக்கத்தான் பார்க்கிறார்கள். விவசாயம் பெருகவில்லை, பெருகவில்லை என்று நாம் சொல்வதற்கு நிச்சயமாக அதுவும் ஒரு காரணமாக இருக்க முடியும். 1956-ம் ஆண்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டத்தில், விவசாயி தன்னுடைய நிலத்தில் நல்ல முறையில் விளையாடலால் அதை ரெவினியூ கோர்ட் மூலமாகத் தீர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று அப்பொழுது ரென்ட் கோர்ட்டுக்கு அனுப்பப் படுவதற்கு முன்பு, விவசாயம் செய்த நிலத்தைக் குறித்து கோர்ட்டுக்குத் தெரிவித்துவிட்டு, அதற்குப் பிறகு, அறுவடையை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும் என்று 1956-ம் ஆண்டு நியாய வாரச் சட்டத்தின் விதி 5 (2)இல் சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன்படி இப்போது நடைமுறையில் இருந்து வருகிறதா என்று பார்த்தால் இல்லை. நான் இந்த ஆண்டே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த ஆண்டு நல்ல முறையில் பயிர் விளைந்திருப்பதாகக் கருதி ஒரு சில இடங்களில் அறுவடை செய்தார்கள். அறுவடை செய்த பிறகு பார்த்தால் பூச்சி அடித்தும், பதிராகவும் போய் விளைச்சல் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த விவசாயி எப்படி குத்தகை அளக்க முடியும்? இந்தச் சட்டத்தால் அன்றையதினம் பலர் நிலத்தில் இருந்து இந்த ஆண்டு வெளியேற்றப் படுகிற நிலத்தான் இருக்கிறது. நிச்சயமாக அரசாங்கம்தான் தலையிட்டு அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். உணவு அமைச்சர் அவர்கள் எங்கள் பகுதிக்கு வந்திருந்தபோது பலரும் இதை எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். விளைச்சல் இல்லாத காரணத்தினால் மகசூல் சரியாக இல்லாத காரணத்தினால்—சட்டப்படி வெளியேற்றிவிடச் சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. ஆகவே, உண்டியாக அமைச்சர் அவர்கள் ஏதாவது செய்ய வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அரசாங்கத்திலிருந்து வரி வஜா செய்து கொடுத்தால் விவசாயிகள் தர வேண்டிய பாக்கியைத் தள்ளுபடி செய்து கொடுப்பதாக நிலச்சுவான்தார்கள் சொல்கிறார்கள். அதனால், அரசாங்கம் எப்படியாவது விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும் என்பதாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதுபோல, நிலத்திலிருந்து உழுவலனை வெளியேற்றக் கூடாது என்று நாம் சட்டம் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். அதில் பல தவறுகள் இருக்கின்றன. குத்தகைதாரர்கள் உள் குத்தகைக்கு விட்டிருந்தால், உள் குத்தகைதாரர்களை குத்தகைதாரர்கள் என்று கருதுவதா இல்லையா என்பது பற்றி இந்தச் சபையில் விவாதம் எழும்பியிருக்கிறது. இடைக் குத்தகைதாரர்களை ஒழிக்கவேண்டுமென்று சட்டம் வந்தாலும் கூட அதிகாரிகள் ஒருவிதமான விளக்கம் சொல்கிறார்கள். அவர்களைச் சந்தித்துக் கேட்போது உள் குத்தகை எடுத்தவர்கள் மூலக் குத்தகைதாரர்களை மோசம் செய்துவிட்பால் நிலக்காரர்களும் சரி, உழுவலனும் சரி பாதிக்கப் படக் கூடும். ஆகவே, இரண்டு பேர்களையும் குத்தகைதாரர்களாகத்தான் கருதவேண்டியிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள்.



3rd March 1966]

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

அதுபோல தர்ம சொத்துக்கள், மட சொத்துக்கள் சம்பந்தமாக வார்ச விவகாரம் காரணமாக கோர்ட்டில் வழக்கிருந்தால்—இரண்டு பாதியாக காரர்களும் தலையிடாதவகையில் கோர்ட் ரிசீவரை நியமனம் செய்கிறது. வார்சுதாரர்களைப் பற்றித் தகராறு ஏற்பட்டிருக்கலாம். ஆனால் ஆண்டு தோறும் அந்த நிலத்தில் பயிரிட்டு வந்தவர்களைப் பற்றித் தகராறு ஒன்றும் இல்லை. உழுபவர்களை மாற்ற வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஆனால் இன்றையதினம் கோர்ட்டினால் நியமிக்கப்படுகிற ரிசீவர்கள் வருடாவருடம் எலம் விடவேண்டுமென்று சொல்லி இன்றையதினம் பலவிடங்களிலும் பரம்பரையாக நாற்பது ஐம்பது வருடங்களாக நிலத்தில் உழுதுகொண்டிருந்தவர்களை எல்லாம் மாற்றி வருகிறார்கள். உணவு அமைச்சர் அவர்கள் இப்போது இந்த மன்றத்தில் இருந்திருப்பார் என்றால் நான் சொல்கிற இந்த விஷயம் அவருக்கு நன்றாகத் தெரியும். பலமுறை நானே இதைப்பற்றி அவரிடம் சொல்லியிருக்கிறேன். தம்மால் ஒன்றும் செய்ய முடியாது இருப்பதற்கு அஞ்சித்தானே என்னவோ நான் இதைப் பற்றிக் குறிப்பிடுவேன் என்றே சபையில் இருந்து வெளியில் போய் விட்டார் போலிருக்கிறது. உங்கள் மூலமாக நான் இந்தச் சபைக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். என் தொகுதியில் மணக்கால் கிராமத்தில் முப்பது ஆண்டுகளாக எழை ஹரிஜனங்கள்—கிட்டத்தட்ட 400 விவசாயக் குடும்பங்கள் ரங்கூன் ரெட்டியாருக்கு சொந்தமான 300 ஏக்கரா நிலத்தைச் சாகுபடி செய்து வந்தார்கள். பரம்பரையாக அந்த நிலங்களை உழுது பயிரிட்டு வந்தவர்கள் அவர்கள். ஆனால் ரங்கூன் ரெட்டியார் வம்சத்தில் பரம்பரை பாதியதைப் பற்றி வழக்கு ஏற்பட்டு கோர்ட்டுக்குப் போய் இருக்கிறது. கோர்ட்டால் ரிசீவர் நியமனம் செய்யப் பட்டிருக்கிறார். நாங்கள் ரிசீவரைச் சந்தித்து “நீங்கள் வரும்படியை வசூல் செய்துகொள்ளலாம், ஆனால், பரம்பரையாக விவசாயம் செய்து வருகிறவர்களை மாற்றுகிறீர்கள்” என்று கேட்டுக்கொண்டோம். அவர்களும் ஊருக்கு வந்து மொத்தமாக எலம் எடுத்து—மொத்தமாக எலம் எடுத்தவர் — முன்பு உழுதுகொண்டிருந்தவர்களுக்கே உள் குத்தகை விரும்படியாகச் செய்தார்கள். கொடுக்கல் வாங்கலுக்கு ரசீதும் இருக்கிறது. ஆனால், சமீபத்தில் டிரஸ்ட் ப்ராபர்டி ஆக்ட் பிரகாரம் ஹைக் கோர்ட்டில் ஒரு தீர்ப்பு கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஜட்ஜ் ராமச்சந்திர ஐயர் கொடுத்த தீர்ப்பு என்று நினைக்கிறேன். அதன்படி ஆண்டுதோறும் அதிகத் தொகைக்கு எலம் எடுப்பவர்களுக்கே விடவேண்டும் என்று — பரம்பரை பாதியதையை மறுத்துவிட்டார்கள். இதனால் 400 குடும்பங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதனால் பழைய குத்தகைதாரர்களுக்கும், புதியவர்களுக்கும் இடையே கலகம் ஏற்பட்டு வழக்கு கோர்ட்டுக்கு போக இருந்தா ஒரு வகையில் மத்தியஸ்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், நமது ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் ஒன்று வரப்போவதாகச் சொன்னார்கள். அப்படி வருவது என்றால் அதில் இத்தகைய நிலைமையிலும் பரம்பரையாக உழுது பயிரிட்டு வருகிறவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்க வகை செய்யவேண்டும். ரிசீவர் மாறலாம். ஆனால், உழுபவர்கள் மாறக் கூடாது. இதற்கு ஓர் வகை செய்யப்பட வேண்டும்.

அதுபோலவே, விவசாயத்திற்காக நாம் பல கோடி ரூபாய்களைச் செலவிட்டு வருகிறோம். பாராட்டத்தக்கதுதான். இருந்தாலும் இதில் சீர்திருத்தம் செய்யப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. உண்மையில் இன்றையதினம் கொடுக்கப்படுகிற கடன், அதை வாங்குகிற முறை இவற்றைப் பார்த்தால் வேதனைப்பட வேண்டியதாகவே இருக்கிறது. என் பகுதியில் ஒரு விவசாயி வண்டி, மாடு வாங்க அவனுக்கு ரூ. 1,000 லோன் கொடுக்கிறார்கள். இந்தக் கடனை வருடா வருடம் மார்ச் 31 ஆம் தேதிக்குள் 10 தவணையில் கொடுக்க வேண்டும். பத்துத் தவணையில் அசலுக்காக 100 ரூபாய், வட்டிக்கு 33 ரூபாய் ஆக 133 ரூபாய் கட்ட வேண்டும். இதைப்போல பத்து ஆண்டுகள் கட்ட வேண்டும். உண்மையில் முறைப்படி வட்டி வாங்க வேண்டுமென்றால் முதல் வருஷம் ஆயிரத்துக்கு வட்டி வாங்கலாம். அடுத்த ஆண்டு 900 ரூபாய்க்குத்தான் வட்டி வாங்க வேண்டும். அதற்கடுத்த ஆண்டு ரூ. 800 க்குத்தான் வட்டி வாங்க வேண்டும். இப்படி ஆண்டுதோறும் 100 ரூபாயைக்



[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

[3rd March 1966]

குறைத்துக்கொண்டே வந்தால் — 1961-இல் ஒரு விவசாயி வண்டி மாடு வாங்க 1,000 ரூபாய் கடன் வாங்கியிருக்கிறான். அவனிடம் 1961 மார்ச்சில் 133 ரூபாயும், 1962 மார்ச்சில் 129.70 ரூபாயும், 1963 மார்ச்சில் 126.40 ரூபாயும், 1964 மார்ச்சில் 123.10 ரூபாயும், 1965 மார்ச்சில் 119.80 ரூபாயும், 1966 மார்ச்சில் 116.50 ரூபாயும், 1967 மார்ச்சில் 113.20 ரூபாயும், 1968 மார்ச்சில் 109.90 ரூபாயும், 1969 மார்ச்சில் 106.60 ரூபாயும், 1970 மார்ச்சில் 103.30 ரூபாயும்தான் வாங்க வேண்டும். ஆனால் அரசாங்கம் மார்வாடிக்கையும் தோற்கடிக்கிற முறையில் ஆண்டுதோறும் 33 ரூபாய் வீதம் வட்டி வாங்குகிறது.

இப்படிக் கட்ட வேண்டிய தொகை குறைந்து கொண்டே வரவேண்டுமே தவிர, ஒரே ஃப்ளாட் ரோடாக இருக்கக்கூடாது. 1,000 ரூபாய்க்கு 330 ரூபாய் வரையில் வட்டி கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்த 330 ரூபாயில் உண்மையாக, முறையாகக் கொடுக்க வேண்டிய வட்டி 181 ரூபாய் 50 காசு தான். ஆகவே, 148 ரூபாய் 50 காசு அதிகமாக வட்டி கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை இருந்து வருகிறது. இந்த வட்டி விகிதாச சாரத்தை சரியான முறையில் பார்த்து நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே விவசாயத்திற்காக வென்று நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் 1966-67 ஆம் ஆண்டில் 250 டிராக்டர்கள் வழங்குவதற்கான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்று அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நான் தங்கள் மூலமாக முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த 250 டிராக்டர்கள் போதவே போதாது. இதைவிட அதிகமாகத் தேவை என்றுமூக்கூட, தற்காலிகமாவது ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து கூட்டு மன்றத்திற்கும் ஒரு டிராக்டர் வீதம் 374 டிராக்டர்கள் — மொத்தம் 374 பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்றங்கள் இருக்கின்றன — கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அவர்கள் சொல்லலாம், பஞ்சாயத்து கூட்டு மன்றங்களை வேண்டுமானால் வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்று. ஆனால் அது போதாது. ஆகவே, 374 டிராக்டர்கள் வழங்குவதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல், வானத்தை நம்பியே நாம் விவசாயம் செய்துகொண்டிருக்க முடியாது. அதனால், பூமிக்கடியில் இருக்கின்ற தண்ணீரைக் கொண்டு வருவதற்குப் பல திட்டங்கள் கொண்டு நிறைவேற்றப்படுவதற்கு இருந்தாலும் கூட, என்னுடைய பகுதியைப் பொறுத்த வரையில் மூன்று நான்கு பவர் டிரில்கள்தான், துளை போடும் கருவிகள் தான் இருக்கின்றன. அவற்றில் ஒன்றிரண்டு பழுதடைந்து விடுகின்றன. அவை போனால் திரும்பி வருவது கிடையாது. ஆகவே பவர் டிரில்கள் பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு ஒன்று என்ற முறையிலாவது வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதை வாங்குவதற்கு பஞ்சாயத்துக்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவருக்கு அனுப்பி அவர் அங்கிருந்து அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பவேண்டுமென்ற ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. அந்தத் திட்டம் வரவேற்கத் தக்கது தான் என்றாலும் அதைப்பற்றி விவரமாக அடுத்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன். கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே இருக்கின்ற உறுப்பினர்களுடைய ஒத்துழைப்பைக்கோரி அறிக்கையில் “இந்தத் திட்டங்கள் வெற்றியடையவேண்டுமானால், உள்நாள் பற்றிய விவர அறிவும் ஆர்வ முயற்சியும் பெரிதும் தேவைப்படும். பஞ்சாயத்து யூனியன் மன்றங்களில், பதவி காரணமாக உறுப்பினர்களுக்கான இம் மன்ற உறுப்பினர்கள் அனைவரும் இந்தத் திட்டங்களை வகுப்பதிலும், பின்னர் அவற்றைச் செயல்படுத்துவதிலும் செவ்விய முறையில் அக்கறை காட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது நான் இதை வரவேற்கிறேன். முன்பொருதுடவை சட்டசபை உறுப்பினர்களுக்கு பஞ்சாயத்து கூட்டு மன்றங்களில் தங்களுடைய ஒத்துழைப்பைத் தருவதற்கு வாய்ப்பைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்ன நேரத்தில் நம்முடைய முதலமைச்சர்

3rd March 1966] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்,—அவர்களுக்கு கவனம் இருக்குமென்று நினைக்கிறேன்—நீங்கள் போகவேண்டுமென்ற அவசியமில்லை, போனால் போகலாம் என்று.

**கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் :** அந்தஸ்து, அதிகாரம் வேறு விஷயம், ஒத்துழைப்பு வேறு விஷயம்.

**திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் :** மற்றவர்களைவிட உயர்ந்த அந்தஸ்து வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. சட்டசபை உறுப்பினர்களுக்குரிய அந்தஸ்து வழங்கவேண்டுமென்றுதான் குறிப்பிடுகிறேன். பஞ்சாயத்துக் கூட்டுமன்றத் தலைவர்கள், “எம்.எல்.ஏ.க்களிடம் என்ன அதிகாரம் இருக்கிறது, எதைச் சாதிக்கமுடியும், அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே போய்ச் சொல்லமுடியும் அவ்வளவுதான், ஆனால் உண்மையான அதிகாரம் எங்கள் கையில்தான் இருக்கிறது. உத்தரவு போடும் அதிகாரம் எங்களுக்குத் தான் இருக்கிறது” என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படி அவர்கள் நினைக்கிறபொழுது நம்முடைய நிலைமை எப்படியிருக்கிறது என்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

அடுத்ததாக, இந்தக் கூட்டுறவு இயக்கத்தைப்பற்றிச் சொல்லவேண்டுமென்றால், இந்தியாவிலேயே ராஜஸ்தானுக்கு அடுத்தபடியாக தமிழ்நாட்டில்தான் நல்லமுறையில் கூட்டுறவு இயக்கம் செயலாற்றுகிறது என்று பாராட்டப்பட்டாலும் கூட இப்பொழுது நடக்கின்ற கூட்டுறவு மோசடிகளைப் பார்க்கும்பொழுது இந்த இயக்கம் கூட்டுக் கொள்ளைக்காரர்கள் நிறைந்த இயக்கமாக இருக்குமோ என்று எண்ணவேண்டியிருக்கிறது.

**கனம் சபாநாயகர் :** கொள்ளை அடிக்கிற ஆட்கள் என்று சொல்லி இதுவரை 10, 15 தடவைகள் சொல்லியாகிவிட்டது. திரும்பத் திரும்பச் சொல்லி அது “ஸ்டேலாக்” ஆகிவிட்டது.

**கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் :** கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களின் மேல் கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு அதிருப்தி இருக்கலாம். நான்கூட அதிருப்தி தெரிவித்ததாகச் சொன்னார்கள். நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால் ஒரு இயக்கத்தைக் கொள்ளைக்கூட்டம் என்று சொல்வது முறையல்ல. அந்த ஸ்தாபனங்களின்மேல் பலமான கருத்துக்கள், அதிருப்தி இருக்கலாம், அதற்காக இந்த இயக்கத்திற்குப் பாதகம் விளைவிக்கக் கூடிய முறையில் சொற்களை வழங்கவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

**கனம் சபாநாயகர் :** அதற்குள்ளே நாம் எல்லாம் அங்கே போய் உட்கார்ந்துகொண்டால் சரியாகிவிடும். நாம் கொள்ளையடிக்க விடமாட்டோமல்லவா?

**திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் :** தமிழ்நாட்டில் கூட்டுறவு இயக்கம் நல்லமுறையில் நடந்து வந்தது. கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சராக இருக்கிறவர்கள் முன்பு கோவை கூட்டுறவு மத்திய பாங்கின் தலைவராக இருந்த பணியாற்றியவர்கள். அவர்கள் அமைச்சராக வந்ததற்குப் பிறகு அவர்கள் கருணை காட்டுவார் என்ற காரணத்திற்காகவோ என்னவோ இப்பொழுது அதிகமாக ஊழல்கள் ஏற்பட ஆரம்பிக்கின்றன. முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல் நல்ல இயக்கம்தான். நாணும் மத்தியக் கூட்டுறவு பாங்கில் அங்கத்தினராக இருக்கிறேன். அங்கே பாம்பரையாக நடந்துவந்த காரியங்களைக் கவனிக்கின்றபொழுது, இரண்டு லட்சம் ரூபாய் கையாடல் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு வழக்குத் தொடரப்பட்டு இருக்கிறது. வழக்குத் தொடரப்பட்டவுடனே, அங்கேயிருந்து இங்கே யாரோ வந்து எதிர்க் கட்சியினர் சொல்லிவிட்டார்கள், வழக்கை நிறுத்திவையுங்கள் என்று சொல்லி நிறுத்தி வைத்துவிட்டார்கள்.

**கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் :** வழக்கு கோர்ட்டிலே நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள், அதற்கு அரசாங்கம் என்ன செய்யமுடியும்?



[3rd March 1966]

**திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் :** அதைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டுமென்று கருதினால் சொல்லிவிடுகிறேன்.

**கனம் சபாநாயகர் :** ஒரு கேஸ் ஸப் ஜூடிஸ் ஆக இருந்தால் அதைப் பற்றிச் சொல்லக் கூடாது.

**திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் :** கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் பலமுறை இதைத் திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லியாகிவிட்டது என்று சொன்னார்கள். அடிக்க அடிக்க அம்மியும் நகரும் என்பது மாதிரி, இதைத் திருப்பித் திருப்பிச் சொல்வதால் கவனிப்பார்கள் என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன். வெறும் ரெப்படிஷன் அல்ல. சென்ற கூட்டத்திலே நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்கிற நேரத்தில் புதுக்கோட்டைக்கருகில் இருக்கிற பரம்பூர் கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் இன்னும் கலைக்கப்படவில்லை, ஒரு கோவாப்ரேடிவ் சப்-ரிஜிஸ்திரார் போட்டு இன் வெஸ்டிகேஷன் செய்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். இப்பொழுது நான் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தங்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பரம்பூர் கூட்டுறவு சங்கத்தில் கையாடல் சம்பந்தமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு இப்பொழுது அது கலைக்கப்பட்டுவிட்டது. அந்த சங்கத்தின் தலைவர் திரு. நல்லையா சப்புராம் என்பவர், அமைச்சர் திரு. ராமையா அவர்களின் சொந்தக்காரர். காரியதரிசி திரு. சங்கர நாராயண சாஸ்திரி, கிளார்க் ரத்தினம் என்பவர் அவருடைய அண்ணா, திரு. அண்ணாமலை, பரம்பூர் கர்ணமாக இருந்து வருகிறார். . .

**கனம் சபாநாயகர் :** சொந்தக்காரர்கள், சொந்தக்காரர்கள் என்று சொல்கிறார்கள். சபையிலேயே, இங்கேயும் சொந்தக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். அங்கேயும் சொந்தக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள்.

**திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் :** எப்படிக் கெட்டுப்போகிறது என்பதற்காகத்தான் சொன்னேன்.

**கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் :** அமைச்சருடைய சொந்தக்காரர் என்று சொல்லிவிட்டால் மண்ணைத் தூத்துவது மாதிரி என்று நினைத்துக்கொள்கிறார்கள். எப்படிச் சொந்தக்காரர் என்று சொல்வது இல்லை. சொந்தக்காரர் என்ற காரணத்தினால் அமைச்சர் தலையிட்டார் என்ற தகவல் இருந்தால் தெரிவிக்கலாம். சொந்தக்காரர் என்று மட்டும் சொன்னால் தொக்கி நிற்கிறது. உண்மையிலேயே அமைச்சருக்கு அதில் சம்பந்தம் இல்லாமல் இருக்கலாம்.

**திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் :** சொந்தம் இல்லாதவர்கள்கூட “நாங்கள் மந்திரிக்குச் சொந்தம், சொந்தம்” என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

**கனம் சபாநாயகர் :** அவர் மந்திரிக்குச் சொந்தக்காரராக இருந்தால் அதற்கு மந்திரி என்ன பண்ண முடியும்?

**திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் :** அந்தச் சங்கம் கலைக்கப்பட்ட பிறகும் கூட அது கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை என்றால் அதற்குக் காரணம், அமைச்சருக்குச் சொந்தக்காரர் என்ற காரணத்தால் தானே என்று . . .

**கனம் சபாநாயகர் :** அதற்கு என்ன பண்ண முடியும்? மந்திரிக்குச் சொந்தக்காரராக இருக்கலாம், சபாநாயருக்குச் சொந்தக்காரராக இருக்கலாம். யாருக்கும் சொந்தக்காரராக இருக்கலாம். யாராவது நியாயமற்ற முறையில் தலையிட்டார்களா என்பதுதான் பிரச்சனை.

**திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் :** காக்காய் உட்காரப் பனம் பழம் விழுந்த கதையாகக் கூட இருக்கலாம். மற்றவர்கள் சந்தேகப்படக்கூடிய நிலை ஏற்படுகிறது.

3rd March 1966] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

என்னுடைய தொகுதியில் லேபர் காண்டிராக்ட் ஊழலைப்பொறுத்து கூட்டுறவுச் சங்கக் காரியதரிசியும் மற்றவர்களும் கைது செய்யப்பட்டு, பிறகு அமைச்சரைப் பார்த்த காரணத்தினால் அவர்கள் இப்போது வெளியிலே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வெளியே இருக்கக் கூடாது என்று சொல்லவில்லை. ஆனால், இன்னும் கேஸ் முடியாமலே இருக்கிறது. பழைய ஃபைல்களைப் புரட்டிப் பார்க்கவேண்டும் என்று கூறிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். இதனால் அவர்கள் தப்பித்துக் கொள்ள வழிவகைகள் ஏற்படுகின்றன. நிச்சயமாக, அந்த “பை-லாக்கைத்” திருத்த வேண்டும். அந்த சொசைட்டியில் நடந்துள்ள கையாடல் 58,000 ரூபாய் ஆகும்.

மணப்பாறையில் ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் இரண்டு லட்சம் ரூபாய் மோசடி செய்யப்பட்டது. அதில் பொறுப்புள்ளவர்களை கைது செய்யப் பட்டு ஜெயிலுக்குப் போய்விட்டு வந்து விட்டார். ஆனால் அந்தப் பணம் அவரிடமிருந்து வசூலிக்கப்படவில்லை. அவரிடம் பணம் இல்லையா என்றால் இருக்கிறது. கூட்டுறவு இயக்கத்தில் எப்படி மோசடி நடக்கிறது என்பதைப் பற்றி என்னுடைய அறிவுக்கு எட்டிய வரையில் நான் பார்த்திருக்கிறேன். ஒருவன் 5,000 ரூபாய் கடன் வாங்கி விட்டான் என்று சொன்னால், கட்டமுடியவில்லை என்று சொல்லும் போது, வெளியாட்கள் கையெழுத்துப் போட்டு, ஐந்து பேருக்கு ஆயிரம் ரூபாய் வீதம் கடன் கொடுத்ததாகக் காட்டி விடுகிறார்கள். அடுத்த தடவை வரும்போது அவன் லோன் போட்டு அந்தப் பணத்தை அவர்களுக்குக் கொடுத்து விடுகிறான். ஏதோ ஓரளவு நியாயமானவர்கள் செய்கிற காரியம் இது. சிலர் சும்மா குப்பன், சுப்பன் என்று கையெழுத்துப் போட்டு பணத்தை வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதையல்லாம் “வெரிஃபை” பண்ணுவதே இல்லை. கூட்டுறவு இயக்கக் கணக்கு சரியாக இருக்கிறதா என்று ஆடிப் பண்ணுகிறவர்கள் சும்மா “டிக்” அடித்துவிட்டுப் போகிறார்களே தவிர, சரியான முறையில் பரிசீலிப்பதில்லை. என்னுடைய தொகுதியில் ஒரு கூட்டுறவு சொசைட்டியில் செத்து எட்டு வருஷம் ஆன ஒருவனுடைய கையெழுத்தைப் போட்டுப் பணம் வாங்கிக் கொண்டிருக்கக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. தானியத்திற்காக கடன் கொடுக்கும் போது கோடவுனில் தானியத்தை வைத்துக் கணக்குக் காட்டவேண்டும். 3,000 மூட்டை வைத்தால் 15,000 ரூபாய் கடன் வாங்கலாம். ஆனால் ஆறு மாதம் கழித்தப் பார்த்தால் அந்த மூட்டைகள் பின்புற வழியாக எப்படியோ வெளியே போய்விடுகிறது. வெளியே பார்த்தால் சில் போடப்பட்டிருக்கும். நாகலா புரம் சொசைட்டியில் இதுமாதிரி நடந்து அவர்கள் பதவியில் இருந்து விலக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

கடையநல்லூர் நல்லொழுக்கக் கமிட்டி கன்வீனர் கு. சிந்தாமணி அவர்கள் ஒரு அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அது எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே அவர்கள் கூட்டுறவு சொசைட்டியில் உள்ள பல ஊழல்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நேரம் இல்லாத காரணத்தால் அதிலே ஒன்றே ஒன்றை மட்டும் படித்துக் காட்டுகிறேன்.

“மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டிக்கு 3 லட்சம் ரூபாய் தானியக் கடன் வழங்கியதில் அமைச்சர் தவிர அவர் சகோதரர்கள், குழந்தைகள், பையன்கள் பேரில் நெல் வைத்ததாகக் கடன் எடுத்தது ரூ. 50,000 (ஐம்பதாயிரம்). அன்றைய நிலவரப்படியும் சட்டப்படிக்கும் ஐம்பது ஆயிரத்துக்கு 80 வைக்க வேண்டிய நெல் கோட்டை (1,470) மூட்டையாக, 2,940 மூட்டை நெல் 80 வைக்கவேண்டும். அப்படியானால் 2,940 மூட்டை நெல் விளைந்ததா? விவசாயக் கணக்கில் விளைச்சல் காட்டப்பட்டிருக்கிறதா? இதிலும் அமைச்சர் அவர்களின் அதிகாரத்தைக் காட்டி விவசாய வருமான வரி விதிக்கப்படாமலிருக்கிறதா?”

இது ஒன்றே ஒன்று. இவ்வாறு பல குற்றச்சாட்டுகள் இருக்கின்றன. இதை நான் அமைச்சர் அவர்களிடம் கொடுக்கிறேன். இது எல்லோருக்கும் வந்திருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் இந்தக் குற்றச்சாட்டுக்களைப் பற்றியெல்லாம் பரிசீலனை செய்து நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.



[3rd March 1966]

\*திருமதி பி. கே. ஆர். லட்சுமிகாந்தம் : கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, மதிப்புக்குரிய முதலமைச்சர் அவர்களால் சபையிலு சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிற பட்ஜெட்டைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற ஆசைப்படுகிறேன். நேற்று கனம் அங்கத்தினர் புலவர் கா. கோவிந்தன் அவர்கள் பேசும் போது “ வெளிநாடுகளில் இருந்து உணவுப் பொருள் இறக்குமதி செய்யப்படுகிறது ; இறக்குமதி செய்யப்படுகிற உணவுப் பொருளைப் பெற்றுக் கொள்ளும்போது கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் போட்டோ எடுத்துக் கொள்கிறார்கள் ; இதெல்லாம் அவமானமில்லையா ? ” என்று பேசினார்கள். உண்மையிலேயே நமது நாட்டிலே உணவுப் பற்றாக்குறை இருக்கும்போது எங்கோ இருந்து உணவு தானியங்களைக் கொண்டுவந்து மக்களுக்குக் கொடுத்து அதனால் மக்கள் மடியாமல் இருக்கச் செய்கிற ஒரு முயற்சியைப் போற்றாமல், அவமானமாக இல்லையா என்று கேட்பது என்றால், இந்த நாட்டிலே உண்மையிலேயே மக்கள் உணவு இல்லாமல் மடிய வேண்டும் ; பஞ்சம் வரவேண்டும் என்றுதான் விரும்புகிறார்களா எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் என்று நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

(திரு மா. தண்டாயுதபாணி தலைமை)

பஞ்சம் பஞ்சம் என்று பலர் சட்டசபையில் பேசுகிறார்கள். எங்கே பஞ்சம் இருக்கிறது என்று உண்மையிலேயே நினைத்துப் பார்க்கவேண்டும். எங்கள் வீட்டில் பெரியோர்கள் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். தாது வருஷப் பஞ்சம் என்று. அதற்குப் பிறகு இரண்டாவது யுத்தம் முடிந்த பிறகு வங்காளத்திலே பஞ்சத்தினால் ஆயிரக்கணக்கான பேர்கள் செத்து மடிந்தார்கள் என்பதை நானும் பத்திரிகை வாயிலாகப் படித்திருக்கிறேன். இப்போது அந்த மாதிரி எங்காவது பட்டினியால் சாவு ஏற்பட்டிருக்கிறதா? பஞ்சத்தினால் மக்கள் மடிகிறார்கள் என்று சொல்ல முடியுமா? இப்போது நாட்டிலே பற்றாக்குறைதான் இருக்கிறதே தவிர, பஞ்சம் இல்லை. பற்றாக்குறை காரணமாக நாட்டிலே ஒருசில இடத்திலே உணவுப் பொருள் கிடைக்காமல் இருக்கலாம். ஆகவே, உணவுப் பொருளை முறையாக விநியோகிக்கவேண்டும். அந்த முறையில் நமது சர்க்கார் விநியோகப் பொறுப்பை நல்ல முறையில் செய்து வருகிறார்கள். எங்கு பற்றாக்குறை ஏற்பட்டாலும், அந்தப் பகுதிகளுக்கு எல்லாம் உணவுப் பொருளைக் கொண்டு சென்று உணவு அளித்துக் கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கும்போது, உண்மையிலேயே இந்த சர்க்கார் இவ்வளவு திறமையாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டு வருவதை நாம் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

இந்த சர்க்கார் ராஜினாமா செய்ய வேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர் கூறினார். தேர்தல் வருகிற வரைக்கும் உங்களுக்கு பொறுமை இல்லையா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இன்னும் ஒரு வருஷத்தில் தேர்தல் வர இருக்கிறது. அதற்குள்ளாகவே ராஜினாமா செய்யவேண்டுமென்று சொல்கிற அங்கத்தினர்களுடைய நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்று சொன்னால், தன்னத தனியாக எலக்ஷனில் நின்று வெற்றி பெற்று நாற்காலியைப் பிடிக்க முடியாது என்பதை உணர்ந்து மற்றக் கட்சிகளோடு கூட்டுச் சேர்ந்து தேர்தலிலே நிற்க வேண்டுமென்பதற்காகப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு கட்சி இந்த மந்திரி சபையை ராஜினாமா செய்யவேண்டும் என்று கூறுவதைப் பார்க்கும்போது சிரிப்பதா அல்லது பரிசுசிப்பதா என்று தான் தோன்றுகிறது. ஆகவே, தன்னததனியாக நின்று வேண்டுமென்று முடியாது என்று நினைக்கிறவர்கள் நாற்காலியைப் பிடிக்கவேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டால் இம்மாதிரியான வார்த்தைகள் தான் அவர்கள் வாயிலிருந்து வெளிவரும் என்று நினைக்கிறேன்.

கொள்முதல் சம்பந்தமாக ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கொள்முதல் திட்டம் நல்ல திட்டம் தான். எங்கு நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்யப்பட்டு இருக்கிறதோ, எங்கு அதிகமாக உணவு உற்பத்தியாகியிருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் கொள்முதல் செய்தால் தான் நாம் பற்றாக்குறை உள்ள பிரதேசங்களுக்கு உணவு அளிக்க

3rd March 1966]

[திருமதி பி. கே. ஆர். ஸ்சமிகாந்தம்]

முடியும். இருந்தாலும் இந்தக் கொள்முதல் திட்டம் செயல் முறையில் எப்படி நடக்கிறது, எப்படி அதிகாரிகள் செயல் முறையில் நடக்கிறார்கள் என்றால் ஒரே மாதிரியான நல்ல இல்லாமல் அந்தந்த இடத்தில் ஆளுக்குத் தகுந்தபடி கொள்முதல் செய்வதைப் பார்த்தால் வருத்தமாயிருக்கிறது. கொள்முதல் என்று சொன்னால் ஒரு ஏக்கரில் இவ்வளவு விளைந்திருக்கிறது என்றால் அதில் இவ்வளவு விவசாயிகளுக்கு தேர வேண்டும், நிலச் சவாந்தாருக்கு இவ்வளவு சேரவேண்டும், கூலி கொடுப்பதற்கு இவ்வளவு நெல் வேண்டியிருக்கும், பின்னால் விதைக்காக இவ்வளவு நெல் வேண்டியிருக்கும் என்பதையெல்லாம் கணக்குப்போட்டு அதற்கு அதற்கு என்று ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு கொள்முதல் செய்வதுதான் ஒரு முறை என்று நான் கருதுகிறேன். இந்த ஆண்டு மழை பொய்த்து விட்டது. மதுரை ஜில்லாவில் பல பகுதிகளில் சரியான விளைச்சல் இல்லாமல் இருக்கிறது. அந்தமாதிரியான பகுதிகளில் எல்லாம் சென்று ஒரு ஏக்கருக்கு இவ்வளவு விளைந்திருக்கவேண்டும், அந்த அளவிற்கு லெவி கொடுக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்தி கட்டாயப்படுத்தி அங்கு விளைந்துள்ள நெல்லையெல்லாம் கொள்முதல் செய்வது என்றால் அது விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் அளிக்கக்கூடியதாக இருக்காது. அடுத்த ஆண்டு அவர்கள் ஊக்கமான முறையில் விவசாயம் செய்வதற்கு ஊக்கம் மிக குன்றிப் போய்விடுமென்று இந்த இடத்தில் எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். ஆகவே ஒரு சீரான முறையை வகுத்து, இந்தளவு உற்பத்தியாகிற இடத்தில் விளைவதை அனுசரித்து இவ்வளவுதான் லெவி கொடுக்கவேண்டும் என்ற ஒரு முறையை வகுக்க உத்தரவு இடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மதுரையில் ஒரு சம்பவம் நடந்ததைப்பற்றி எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். நான்கு ஏக்கர் நிலமுள்ள ஒரு நிலச்சவாந்தாருக்கு 55 மூட்டைகள் விளைந்திருந்தது. அந்த இடத்திற்குச் சென்று லெவி அளக்க வேண்டுமென்று அதிகாரிகள் கேட்டனர். நாளைக்கு லெவி அளக்கிறேன் என்று அவர் சொன்னார். அப்படி அவர்கள் சொன்னதை விட்டு விட்டு அன்று இரவே 55 மூட்டைகளை லாரியில் எடுத்துக்கொண்டு சென்றுவிட்டார்கள். லெவி முறைப்படி அவர்கள் எவ்வளவு கொடுக்க வேண்டுமோ அதை அனுசரித்துத்தான் எடுக்க வேண்டுமே தவிர, விளைந்த மூட்டைகளை எல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு செல்வது நீதியாகுமா, அல்லது தர்மமாகுமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அதைப் பற்றிக் கலெக்டர் அவர்களிடம் புகார் செய்யப்பட்டது. பல நாட்கள் அது கவனிக்கப்படாமல் இருந்தது. நான் நேரில் சென்று சொன்ன பிறகு அதைக் கவனித்து 20 மூட்டைகள்தான் திருப்பிக் கொடுக்கப்பட்டன. நான்கு ஏக்கரில் 35 மூட்டைகள் லெவிக்காக எடுத்துக் கொண்டார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இம்மாதிரி தவறுகள் எல்லாம் கையாளப்படுவது நிறுத்தப்பட வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, சாப்பாட்டுக்கு நெல் கொண்டு வருவது ஒரு பெரிய பிரச்சனையாக இருக்கிறது மதுரை நகரில். மதுரை நகரில் உள்ளவர்கள் பலர் நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். குத்தகைக்கு அவர்கள் நிலத்தை விவசாயத்திற்கு விட்டுவிடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு வருகிற மூட்டையின் எண்ணிக்கை ஒரு பெரிய ஆளுக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு 54 படி கொண்ட இரண்டு மூட்டைகள்தான் கொண்டு வருவலாம் என்று அதிகாரிகளால் வற்புறுத்தப்படுகிறது. அந்தக் கணக்குப்படிப் பார்த்தால் 7 அவுன்ஸ் கணக்குத்தான் வருகிறதென்று நினைக்கிறேன். ஆகவே ஆண்டு ஒன்றுக்கு 54 படி கொண்ட மூன்று மூட்டைகள் சாப்பாட்டுக்காக கொண்டுவர அனுமதி கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கார்டில் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது போன்று ஒரு ஆளுக்கு இரண்டு மூட்டைகள் தவிர மிச்சத்தை எல்லாம் சர்க்காருக்குக்காகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்படுகிறது. அவர்களுக்கு விதைக்கு நெல் வேண்டாமா, கூலி கொடுக்க நெல் வேண்டாமா, என்பதை எல்லாம் சிந்தித்துப் பார்த்து சாப்பாட்டிற்கு ஒரு ஆளுக்கு வருடத்திற்கு மூன்று மூட்டைகள் கொடுப்பதற்கும் வேண்டிய உத்தரவுகளைப் பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குத்தகைக்காரர்கள்தான் லெவிக்கு நெல் அளக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரால் இப்போது வற்புறுத்தப்பட்டு வருகிறது. அப்படியில்லாமல், விவசாயிகளும், குத்தகைக்காரர்களும் இரண்டுபேரும்



[திருமதி பி. கே. ஆர். லட்சுமிகாந்தம்]

[3rd March 1966]

சேர்ந்து லெவி போடுவதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நகரத்தில் உள்ளவர்களுக்கு சாப்பாட்டிற்கு நெல் கொண்டு வருவதற்கு குறைந்தது 12 அவுன்ஸ் கணக்கிலாவது அவர்கள் கொண்டுவருவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

**கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் :** நிலச் சொந்தக்காரர்கள் நகரங்களில் இருக்கிறவர்கள் கொண்டுவர 12 அவுன்ஸ் அல்ல அதற்கு மேலே அனுமதிக்கப்படுகிறது.

**திருமதி பி. கே. ஆர். லட்சுமிகாந்தம் :** மதுரை பற்றிச் சொல்கிறேன், 54 படி கொண்ட இரண்டு மூட்டைகள்தான் அனுமதிக்கப்படுகிறது என்பதை கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களிடம் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். சென்ற கவர்னர் அவர்கள் உரையில் அதிகமாக நெல் கொடுப்பவர்களுக்கு போனால் கொடுக்கப்படும் என்று போடப்பட்டிருந்தது. ஆனால் லெவி போக, அவர்கள் கார்ட் அளவில் நெல் கொடுத்ததுபோக அதிகமாக நெல் லெவியாக எடுத்து கொள்ளப்பட்டவர்களுக்கு இதுவரை போனஸ் கொடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே, நாம் போடுகிற திட்டத்தை நடைமுறையில் கொண்டுவருவதற்கான முயற்சியில் நாம் ஈடுபட வேண்டும்.

அடுத்து, தொழில் துறையைப் பார்க்கும்போது மூலப் பொருள்கள் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. மின்சாரக் குறைவு இருக்கிறது, அன்னியச் செலாவணி கட்டுப்பாடு இருக்கிறது. இம்மாதிரியான நிலையில் தொழில்கள் எல்லாம் பாதிக்கப்பட்டு விடுமோ, தொழில்கள் மேன்மேலும் ஓங்காமல் இருந்துவிடுமோ என்ற அஞ்ச வேண்டிய ஒரு சூழ்நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, எந்த அளவிற்கு மூலப் பொருள்களை நாம் பெற முடியுமோ அந்த அளவிற்கு மூலப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதற்குரிய பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகளை எல்லாம் நாம் இங்கு ஏற்படுத்தவேண்டும்.

கல்லி சம்பந்தமாகச் சொல்லும்போது, பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கு நாம் ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கிற முறை, இப்போது மத்திய அரசாங்க முறை மாறியிருக்கிறது. ஏற்கனவே மார்க் அடிப்படையில் கொடுக்கப்பட்டு வந்த ஸ்காலர்ஷிப் அடிக்கப்பட்டு எக்கனாமிக் பேலிஸில் இப்போது கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆகவே, அவர்கள் கொடுக்கக்கூடிய ஸ்காலர்ஷிப் இப்போது பலருக்குக் கிடைக்காமலிருக்கிறது. ஆகவே, எக்கனாமிக் பேலிஸில் ஓரளவிற்குக் கொடுத்தாலும் கூட மார்க் பேலிஸிலும் ஒரு 25 சத வீதமாகவு கொடுக்க வேண்டுமென்று நம் சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு சிபார்சு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கல்லூரியில் படிக்கிறவர்களுக்கு, அவர்கள் பிற்பட்ட வகுப்பினராக இருந்தால் 1,500 ரூபாய்க்கு உட்பட்டு வருமானம் இருந்தால்தான் அவர்களுக்கு நம் சர்க்கார் ஸ்காலர்ஷிப் கிடைக்கிறது. இப்போது பணத்தின் மதிப்பு மிகவும் குறைந்திருக்கிற காரணத்தினால் 1,500 ரூபாய் என்பதை 2,500 ரூபாயாக உயர்த்த வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, முதியோர் பென்ஷன். முதியோர் பென்ஷன் திட்டம் சில ஆண்டுகளுக்கு முன் கொண்டுவரப்பட்டது. அப்போது அது பலருக்குக் கிடைக்க ஒரு வாய்ப்பு இருந்தது. ஆனால் இப்போது பலருக்கு அந்த வாய்ப்புக் கிடைப்பதில்லை. இந்தத் திட்டம் உண்மையிலே நடைமுறையில் இருக்கிறதா இல்லையா என்பது தெரியவில்லை. பல முதியோர்கள், யாருமே துணை இல்லாதவர்கள் பலர் இன்று முதியோர் பென்ஷனுக்காக அபிளை செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால், அவர்களுக்கு எந்த விதமான பதிலும் வரவில்லை. அவர்கள் எப்படி இருக்கிறார்கள், அவர்கள் நிலை என்ன என்பது பற்றி விசாரணை எதுவுமே நடக்காமல் இருக்கிறது. அதையும் கவனிக்க வேண்டுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மதுரை ஜில்லாவில் விவசாயத்திற்காக மார்க் மாதத்திற்குள்ளாகவே 10,000 கிணறுகள் வெட்ட வேண்டுமென்று அவரச அவசரமாக கூட்டங்கள் எல்லாம் போட்டு அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் எல்லாம் செய்ய வேண்டுமென்று கலெக்டர் அவர்கள் கூறினார்கள். அதைக் கேட்டு கிணறு

3rd March 1966] [திருமதி பி. கே. ஆர். ஸட்சுமிகாந்தம்]

வெட்ட வேண்டுமென்று எவ்வளவோ பேர்கள் அபிவிருத்திப் போட்டிருந்தும் கூட இன்றுவரை அதற்குரிய பணம் வரவில்லை என்ற நிலை இருக்கிறதே தவிர, அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை இன்னும் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை என்று இந்த இடத்தில் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, சேலம் உருக்காலையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று பல ஆண்டுகளாக சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். மூன்றாவது திட்டத்தில் ஆரம்பித்துவிடுவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தோம். இதுவரையிலும் ஆரம்பித்ததாகத் தெரியவில்லை. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத் தொடக்கத்திலாவது ஆரம்பித்தால்தான் நம்முடைய மாநிலத்தில் மற்ற சிறு சிறு தொழில்கள் ஏற்படுவதற்கு எதுவாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

ரயில்வே கிராவிங் பாலங்களைக் கட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். அதாவது, மதுரையில், திருப்பரங்குன்றத்திற்குச் செல்லும் பாதையில் இரண்டு கிராவிங்குகளில் பாலம் போட வேண்டும் என்று நான் பல ஆண்டுகளாகச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறேன். அது மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் போடப்படும் என்று எதிர்பார்த்தோம். அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கேள்விக்குப் பதில் அளிக்கும்போது, இந்தப் பாலங்களை நான்காவது திட்டத்தில் சேர்த்துவிடுவதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால், இதுவரை சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதா இல்லையா என்பது தெரியவில்லை. ஆகவே, இந்த ரயில்வே கிராவிங் மேல் பாலங்களை உடனடியாகப் போட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக மதிய உணவுத் திட்டத்தின்கீழ் தனியார் பள்ளி ஒன்றில் மதிய உணவுக்காக அரிசி பெர்மிட் வாங்குவதற்காக நானே கலெக்டர் ஆபீஸுக்கு பத்து தினங்கள் அலைந்தேன். அங்குள்ள அதிகாரிகள் ஏதாவது சால்ஜாப்பு சொல்லி பெர்மிட் கொடுப்பதைத் தடுக்க வேண்டும் என்று முயற்சி செய்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே, இந்த நிலைமையை மாற்றி மதிய உணவுத் திட்டத்தின்கீழ் குழந்தைகளுக்காகப் பெர்மிட் கொடுப்பதை எல்லாம் தாமதமில்லாமல் கொடுப்பதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் ஒரே ஒரு விஷயத்தை மட்டும் கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன். அதாவது குடும்பக் கட்டுப்பாடுத் திட்டத்தின்கீழ் ஆண்களுக்கு அறுவை சிகிச்சை அதிகமாக நடைபெறுகிறது. இரண்டு நிமிடத்திற்கு ஒரு அறுவை சிகிச்சை செய்துவிடுகிறோம் என்றெல்லாம் பெருமையாகச் சொல்லிக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் இன்விதம் அவசரம் அவசரமாக அறுவை சிகிச்சைகள் நடைபெறுவதால் பின்னால் பலருக்கு பல கோளாறுகள் ஏற்பட்டுக் கஷ்டப்பட வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. முப்பது ரூபாய்க்கு ஆசைப்பட்டு அவசரம் அவசரமாக அறுவை சிகிச்சை செய்து கொள்ள முன்வருகிறவர்கள் பின்னால் 60, 70 ரூபாய் செலவு செய்து வைத்தியம் பார்த்துக்கொள்ளுகின்ற ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. இந்த நிலைமை மதுரை ஜில்லாவில் அதிகமாக ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே கனம் ஹெல்த் மினிஸ்டர் அவர்கள் கவனித்து இதை மாற்றி அறுவை சிகிச்சையில் சிறிது காலதாமதம் ஆனாலும், அவசரம் அவசரமாக அறுவை சிகிச்சை செய்கிற போக்கை மாற்ற வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். பொதுவாக இந்த பட்ஜெட் நல்ல முறையில் அமைந்திருக்கிறது. மக்களுக்குப் பயன்தரக்கூடிய முறையில் அமைந்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. டி. பி. ஏழமலை : கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையை வரவேற்று, என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல பிரியப்படுகிறேன். சட்டசபையில் பேசும்போது, ஆளும் கட்சியில் இருக்கின்றவர்கள் தங்களுடைய தொகுதியில் இருக்கின்ற குறைகளை எடுத்துச் சொன்னால் எதிர்க் கட்சியில் இருக்கின்றவர்கள் ஏதோ இந்த சர்க்காரில் நிறைய குறைகள் இருப்பதாகவும், ஆளும் கட்சியில்



[திரு. டி. பி. எழுமலை]

[3rd March 1966]

லுள்ளவர்களே இதைப் பற்றிச் சொல்லுகிறார்கள் என்று இதில் பெரிய ஆர்வம் காட்டி ஆளும் கட்சியினரையும், குறிப்பாக சர்க்காரையும் எதிர்த்து பேசுகின்ற நிலையைப் பார்க்கிறோம். ஆளுகின்ற சர்க்கார் ஜனநாயக முறையில் ஆளுகிறார்கள். எதிர்க் கட்சியில் இருக்கின்ற அங்கத்தினர்கள் தங்கள் தொகுதியில் என்னென்ன குறைகள் இருக்கின்றன என்று கருதுகிறார்களோ அதே குறைகள் ஆளும் கட்சியில் இருக்கின்றவர்களின் தொகுதிகளிலும் இருக்கின்றன என்பதைப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதிலும் எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர் தொகுதியில்தான் குறைகள் ஓரளவு குறைந்து இருக்கும் என்று எண்ணுகிறேன். எனென்று சொன்னால், அங்கு இருக்கின்ற அதிகாரிகளும் மற்றவர்களும் ஆளுகின்ற கட்சிக்கு எதிர்க் கட்சியில் இருக்கின்றவர்கள், எதை வேண்டுமானாலும் சட்டசபையில் சொல்வார்கள், நம்மைப் பற்றியும் பேசுவார்கள், ஆகவே அவர்களுக்கு கூடுமானவரை உதவி செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் குறைகளை தீர்த்துவருவதை நாம் பார்க்கின்றோம். குறிப்பாக சட்டசபையில் சொல்லு கின்றவைகளுக்கு பதில் சொல்லும்போதுகூட, நாங்கள் சொன்னவற்றிற் கெல்லாம் பதில் சொல்வதற்கு இடமில்லாமல் போய்விடுகிறது என்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் அறிவார்கள். ஆகவே, எதிர்க் கட்சியிலுள்ளவர் கள் ஆளும் கட்சியிலுள்ளவர்கள் குறைகளைச் சொல்லும்போது, அவர்கள் வேறு விதமாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாம் என்று இந்தச் சந்தர்ப் பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக சென்னை மாநிலத்தில் மதுவிலக்குச் சட்டம் நல்ல முறையில் நிறைவேறி வருகிறது. இந்தியாவில் பல இடங்களிலும் இதை மாற்றலாமா என்ற உத்தேசம் இருந்து வருகிறது. இருந்தாலும் சென்னை மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரை மதுவிலக்குச் சட்டத்தின் காரணமாக, எழை மக்கள், அதிலும் குறிப்பாக அரிஜன மக்கள் ஓரளவு தங்கள் வாழ்க்கையில் மேம்பாடு அடைந்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் நான் எதோ அதிகப்படியாகச் சொல்லுகிறேன் என்று யாரும் எண்ண முடியாது. ஆகவே இந்தச் சட்டத்தை சென்னை மாநிலத்தில் இன்னும் சிறந்த முறையில் அமல் நடத்துவதற்கு மேலும் இதற்கு தகுந்த அதிகாரிகளைப் போட்டு நல்லமுறையில் நிறைவேற்றி எழை மக்களை பாதுகாக்கவேண்டும் என்று மிகப் பணிவோடு முதலமைச்சர் அவர்களையும் இந்த அமைச்சரவையையும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்ல, எதிர்கட்சியில் இருக்கின்றவர்கள் சட்டத்தைப் பற்றி பேசும்போது, போடு கின்ற சட்டங்கள் எல்லாம் சரியான முறையில் நிறைவேற்றப்படுவதில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். நாம் எத்தனையோ சட்டங்களைப் போடுகிறோம். முக்கியமாக, பல சட்டங்களின் மூலமாக இன்றையதினம் எழை மக்களின் வாழ்வை முன்னேற்றியிருக்கிறோம். இன்னும் எத்தனையோ சட்டங்கள் சட்டசபையில் நிறைவேறிய உடனேயே பலன் கொடுத்துவிடும் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது. நாட்டில் இருக்கின்ற மக்கள் எல்லாம் அதை நல்லமுறையில் புரிந்து கொண்டு ஒப்புக் கொள்ளவேண்டும். குறிப்பாக எதிர்க்கட்சியிலிருக்கின்றவர்கள் அதற்குப் போதுமான ஒத்துழைப்பு கொடுக்கவேண்டும். அப்போதுதான் சட்டங்கள் நல்ல முறையில் நடைபெற முடியும். அந்த முறையில் இன்றையதினம் ஜனநாயகத்தின் பேரால் நாட்டில் செயல்கள் நடைபெற வில்லை. எல்லோருக்கும் ஜனநாயகத்தில் உரிமை இருக்கிறது என்று சொல்லி பல காரியங்கள் சரியாக நடைபெறாமல் இருக்கின்றன. குறிப்பாக, மதுவிலக்குச் சட்ட அமலில் ஜனநாயகத்தைச் சேர்த்துக்கொண்டு பேசி, இந்தச் சட்டத்தை பலனைப்படுத்தக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். திருட்டிலுள் தண் டிக்க சட்டங்கள் இருக்கின்றன. இதனால் திருட்டுகள் நடக்காமல் இல்லை. ஒரு சில இடங்களில் திருட்டு நடைபெறத்தான் செய்கின்றன. அதனால் திருடுகின்றவர்களை தண்டிக்க சட்டம் வேண்டாம் என்று சொன்னால் எப்படியிருக்கும்? அந்த முறையில்தான் இந்த மதுவிலக்குச் சட்டத்தை யும் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தமட்டில், வரி போட்டு, அதனால் கிடைக்கின்ற பணத்தைக்கொண்டு, பல நல்ல காரியங்களை செய்திருக்கின்றார்கள். இதை நான் பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்

3rd March 1966]

[திரு. டி. பி. எழும்பை]

கிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் எத்தனையோ காரியங்கள் செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னதில் பாதி பங்குக்கு மேல் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். வரி போட்டு, அதனால் கிடைக்கின்ற பணத்தைக்கொண்டு, வரி கொடுக்காத ஏழை மக்கள் வசிக்கின்ற என் தொகுதியில் பல இடங்களில் பல காரியங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அதனால் குறைகளை இல்லையா என்றால் இன்னும் சில குறைகள் இருந்து கொண்டு தான் இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் நான் சட்டசபையிலும் சொல்லி வந்திருக்கிறேன். மனுக்கள் மூலமாகவும் சர்க்காருக்குத் தெரிவித்திருக்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் மீனவ மக்கள் அதிகமாக வசிக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அதிகமான சலுகைகளை நாம் கொடுத்திருக்கிறோம். கடன்கள் கொடுத்திருக்கிறோம். மற்றும் பல வசதிகளை எல்லாம் செய்து கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவ்வளவு முயற்சிகள் எடுத்தும், மீனவ மக்கள் தாங்கள் கடலில் சென்று பிடிக்கின்ற மீனை துரிதமாக மார்க்கெட்டில் சென்று விற்பனை செய்வதற்கு வசதியாக ரோடுகள் இல்லை. பஞ்சாயத்து கேட்டால் எங்குமே ரோடு போடுவதற்கான பணம் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியனைக் கேட்டால், இதில் பல பஞ்சாயத்துக்கள் சேர்ந்திருக்கின்றன, நாங்கள் எப்படி ரோடு போடுவது என்று கேட்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட இடங்களில் எல்லாம் பஞ்சாயத்து மூலமாக ரோடு போட முடியவில்லை என்றால், சர்க்காரே அந்த ரோடுகளை போட்டுக்கொடுத்தால், அதன் மூலமாக அந்த மீனவ மக்கள் தங்கள் வாழ்க்கையை மேம்படுத்த உதவியாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் திருப்பாவலைவாத்தியிருந்து கள்ளூர் என்ற கிராமத்திற்கு 22 மைல் இருக்கிறது. இந்தப் பாதையில் போக்குவரத்துக்கு எந்த விதமான வசதியும் இல்லாமல் இருக்கிறது. அதே போன்று மெதாரி லிருந்து தேவம்பட்டு வரையிலும் ஒரு ரோடு போட வேண்டும். இந்த இடங்களில் எல்லாம் ரோடு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பஸ் போக்குவரத்தைப் பொறுத்தவரையில் என்னுடைய தொகுதியில் வசதிகள் மிகவும் குறைந்து இருக்கின்றன. இதில் பஸ் விட வேண்டும் என்று சொன்னால், முன்னால் பஸ் விட்டுக் கொண்டிருக்கின்றவர்கள் ஹைகோர்ட்டுக்கு போய் ரீட் போட்டு விடுகின்றார்கள். ஆகவே, பஸ் வசதியில்லாத இடங்களில் எல்லாம் பஸ் போவதற்கு வசதியில்லாத நிலைமை இருக்கிறது. இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் தக்க தொரு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். ஏதோ ஒரு பகுதியிலே பஸ் ஒபக் கொண்டிருந்தாலும், மற்ற பகுதிகளில் பஸ் போடவேண்டுமென்று சொன்னால், பஸ் ஒபக்கொண்டிருக்கிறது என்று பஸ் முதலாளிகள் நிறுத்தி விடுகிற நிலை இல்லாமல் குறுகிய—அதாவது ஷார்ட் ரூட்டாக, பஸ் வசதி இல்லாத இடங்களில் பஸ் வசதி செய்து கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது நாட்டிலே ஜனநாயக முறையில் நடந்தாலும், எங்கு பார்த்தாலும் குடிசைகள் போடுவது திருவிழா மாதிரி நடக்கிறது. எங்காவது காலி மனை இருந்தால் 10 குடிசைகள் வந்து விடுகின்றன. அதெற்கென்று ஒரு ஏஜெண்ட் வந்து விடுகிறார். அந்த மாதிரி குடிசை களைப்போட்டு விடுகிறார்கள். ஹைவேலாக இருந்தாலும், வேறு எந்த இடமாக இருந்தாலும் காலியாக இருந்தால் உடனே குடிசைகளைப் போட்டு விடுகிறார்கள். குடிசைகளைப் போட்ட பிறகு அவர்களை வெளியேற்றவேண்டுமென்று சொன்னால் ஜனநாயக அமைப்பிலே மாற்றுக் கட்சி, எதிர்க் கட்சி நண்பர்கள் இருக்கவே இருக்கிறார்கள். 'பார்த்துக் கொள்ளுங்கள், உங்கள் சர்க்கார் இப்படி இருக்கிறது' என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் வந்து ஆளும் கட்சி அங்கத்தினர்களிடம் வந்து கோப்ப்படுகிறார்கள். இந்த மாதிரி நிலைமை இருக்கிறது. ஆர்.டி.ஓ.-க்களுக்கு சர்க்காரிலே உத்தரவு போட வேண்டும். புறம்போக்கு நிலமாக இருந்தால் அந்த நிலங்களிலே குடிசைகளை திடீரென்று போட்டுக்கொள்ளாது, ஆர்.டி.ஓ.-க்களுடைய உத்தரவைப் பெற்றுத் தான் போட்டுக்கொள்ளவேண்டுமென்றும் அப்படி உத்தரவைப் பெற்றுக்கொள்ளாமல் போட்டு விட்டால் உடனடியாக அந்த இடத்திலிருந்து அவர்களை அகற்ற ஆர்.டி.ஓ.-க்களுக்கு அதிகாரம்



[திரு. டி. பி. எழுமலை]

[3rd March 1966]

உண்டு என்றும் உத்தரவு போடவேண்டும். இதன் மூலம் ஆளும் கட்சிக்கு விரோத சக்திகளை உண்டு பண்ணுகிறார்கள். குடிசைகள் போடுவது அவர்கள்தான், வேறு யாரும் கிடையாது.

ஹரிஜன மக்களைப் பொறுத்த வரையில் இந்த சர்க்கார் அவர்களுடைய நல்வாழ்வுக்காக பல நன்மைகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் ஒரு குறை அவர்களுக்கு இருந்துகொண்டே இருக்கின்றது. அதுதான் குடிமனை விஷயம். இதற்கு, சென்ற ஆண்டிலே நம் மாஜி மந்திரி திரு. பாமேஸ்வரன் தலைமையில் ஒரு கமிட்டி மாகாணம் பூராவும் சுற்றி, ஒரு அறிக்கையைச் சர்க்காருக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அறிக்கை விஷயத்தின் பரிசீலனை எப்படி இருக்கும், மேற்கொண்டு எப்படி நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்று யாருக்கும் அதிகமாகத் தெரியாமல் இருக்கிறது. உடனடியாக, ஹரிஜன மக்களுக்கு குடிமனை விஷயத்தில் துரிதமாக நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். நில-ஆர்ஜித விஷயத்தில், ஹரிஜன மக்களுக்காக ஆர்ஜிதம் செய்யும் விஷயத்தில்தான் நீண்டு போகிறது. சாதாரணமாக ஒரு தொழிற்சாலை கட்டவேண்டுமென்றால், ஆர்ஜித வேலை 10 நாட்களில் முடிகின்றது. ஆனால் ஒருவனுக்கு ஒரு மனை நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்ய வேண்டுமென்றால் 5 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. இந்த விஷயத்தில், தொழிற்சாலைகளுக்கு எப்படி ஆர்ஜிதம் செய்கிறார்களோ எந்தச் சட்டத்தை உபயோகிக்கிறார்களோ அதே முறையில் ஹரிஜன மக்களுக்கும் குடிமனைகளை ஆர்ஜிதம் செய்து வழங்குவதற்கு நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வரி, வரி என்று சொல்லுகிறார்கள். வரிகளைப் போட்டால் தான் ஏழை மக்களுடைய வறுமையைப் போக்க முடியும். வரியே வேண்டாமென்று சொல்ல முடியாது. வரியை தாங்கக் கூடியவர்களுக்கு, கொடுக்க கூடியவர்களுக்குப் போடவேண்டும். அப்படித்தான் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களும் போட்டு வருகிறார்கள். வரியே இல்லாமல் இருக்க முடியாது. மாற்றுக் கட்சி நண்பர்கள் சொன்னாலும் கூட, எங்கங்கே வரி போட முடியுமோ போட்டு ஏழை மக்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பேசுவது சுலபம், நிறைவேற்றுவது கடினம். 1952-வது ஆண்டிலே நமது மதிப்பிற்குரிய ராஜாஜி அவர்கள் முதல் அமைச்சராக இருந்தார். பதவியில் இருப்பது கொல்லிப்புறமாக என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவரிலிருந்து சாதாரணத் தொண்டர் வரை சொன்னார்கள். கொல்லிப்புறம், கொல்லிப்புறம் என்று சொல்லுவார்கள். என்னைப் பார்த்தால் கூட, கொல்லிப்புறம் என்று சொல்லுவார்கள். இப்போது அவர்களைப் பார்த்தால் பூராவும் கொல்லிப்புறம். வருகிற தேர்தலில் கூட தலைவர்களெல்லாம் கொல்லிப்புறமாகப் போக நிச்சயித்திருப்பதாக ஒரு சிலர் சொல்லுகிறார்கள். கொல்லிப்புறமாகப்போவது குற்றம் என்று சொல்ல வில்லை. ஆகவே இதையெல்லாம் யோசனை செய்து பார்க்கவேண்டும். பேசும்போது யோசனை செய்து பேசவேண்டும். நாற்காலி பிடிக்கவேண்டுமென்று நினைக்கிறார்கள். இந்தத் தொந்தரவு பின்னால் வந்தால் எப்படிச் சமாளிப்பது என்று திட்டம் போட்டு பேச வேண்டும். மாற்றுக் கட்சியில் இருக்கிறவர்கள் நன்றாக ஆலோசனை செய்து பேசவேண்டும். ஏனென்றால் எனக்குக் கூட தொகுதியில் இருக்கிற குறைகளை ஆலோசனாகச் சொன்னால் தான் மக்களுக்கு ஆதரவாக இருக்கும் என்று நினைக்கும்போது, அவர்கள் அதையே நம் பக்கம் திருப்பி விடுகிறார்கள். ஆளும் கட்சியில் இருக்கிறவர்களே சொல்லுகிறார்கள் என்று சொல்லும்போது எனக்குக் கூட சொல்லலாமா, கூடாதா என்ற சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. இதையெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்த்து மக்கள் முன்னேற்றத்தைப் பார்த்துக்கொள்ளவெண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

விவசாய அபிவிருத்தியில் இந்த சர்க்கார் காரியங்களைச் செல்வனே செய்து வருகின்றது. என் தொகுதியை எடுத்துக்கொண்டால் பெரிய அணைக்கட்டோ அல்லது மற்றதோ கிடையாது. பொன்னேரி சப்

3rd March 1966]

[திரு. டி. பி. எழுமலை]

தாலுக்கில் லட்சுமிபுரம் கிராமத்தில் ஒரு அணைக்கட்டு கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் 3,000 ஏக்கர் நிலத்திற்குப் தண்ணீர் பாயும்.— கொற்றலையாறு என்று ஒரு ஆறு ஓடுகிறது. வல்லூறு அணை என்று ஒரு அணை கட்டி விவசாயிகளுக்குத் தண்ணீர் விட்டு வந்தார்கள். இப்போது அது சரியாக இல்லை. பக்கத்தில் இருக்கிற நாகபாளையம் கிராமத்தில் அணை கட்டவேண்டுமென்று திரு கக்கன்ஜி அவர்கள் மந்திரியாக இருந்த போது சொன்னார்கள். பரிசீலனை செய்தார்கள். பின்னால் எந்த வித நடவடிக்கையும் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. நாகபாளையத்தில் அணை கட்டினால் 5,000 ஏக்கர் நிலத்திற்குப் பாய வசதி இருப்பதாக என்னுடையவர்களும் மற்றவர்களும் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே, இது விஷயத்தில் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று பணவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்துக்களை எடுத்துக்கொண்டால் ஏழையாக இருக்கிற பஞ்சாயத்துக்களில் மக்களுக்கு எந்த வித நன்மையும் செய்ய முடியவில்லை. நான்கு நாட்களுக்கு முன் ஒரு பஞ்சாயத்துக் கூட்டத்திற்கு நானும், கலெக்டர் அவர்களும், திரு. திரவியமும், டைரக்டர் அவர்களும் சென்றோம். அங்கே ஒவ்வொரு வார்டுக்கும் ஒரு வாசகசாலை, ஒரு ஒவர்ஹெட் டாங்க், மன மகிழ் மற்றும் என்று ஏற்பாடு செய்து 2 லட்சம் ரூபாய்க்கு வேலை செய்திருக்கிறார்கள். வரி வருவாய் அதிகமாக வருகிறது. பல கம்பெனிகள் அங்கே இருக்கின்றன. அதன் மூலம் வரி வருகிறது. ஒரு சில பஞ்சாயத்தில் குடி தண்ணீர் வசதி கூட இல்லாத பஞ்சாயத்துக்கள் இருக்கின்றன. இதையெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும். வசதியுள்ள பஞ்சாயத்து சரியாக வேலை செய்கிறது. வசதி இல்லாத பஞ்சாயத்து எந்த வேலையும் செய்வதே கிடையாது. கூட்டம் கூடுவதைத் தவிர வேறு வேலை இல்லாமல் இருக்கிறது. இதையெல்லாம் பார்த்து, பஞ்சாயத்துக்கு கடனாவது கொடுத்து, பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு உத்தரவாவது கொடுத்து, குடி தண்ணீர் வசதி, மற்ற வசதிகள் எல்லாம் செய்ய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஏதோ பஞ்சாயத்து ராஜ்யம் நாட்டிலே நடக்கிறது. ஒன்றும் கவலைப் படவேண்டாம். பஞ்சாயத்தும், பஞ்சாயத்து யூனியனும் பார்த்துக்கொள்ளும் என்று சொன்னால், ரோடு வசதியோ, குடி தண்ணீர் வசதியோ மற்ற எந்த வசதியோ இல்லாமல் சில பஞ்சாயத்துக்கள் இருக்கின்றன. அவைகளையும் பாதுகாக்கவேண்டுமென்று சர்க்காரைப் பணவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் விவசாயிகளாக இருக்கிறவர்கள் எந்த வித லாபத்திலும் விவசாயம் செய்ய முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். அங்கே நெல் தான் போடலாம். அதைப் போட்டாலும் சரியான முறையில் பலன் கிடைக்காது இருக்கிறது. அந்தப் பகுதி விவசாயிகள் அங்கே ஒரு சர்க்கரை ஆலை போடவேண்டுமென்று நான்கு ஆண்டுகளாக முயற்சித்து, பங்குதாரர்களைச் சேர்க்க முயற்சித்து வருகிறார்கள். ஆகவே, பொன்னேரிப் பகுதியில் ஒரு ஆலையை ஏற்படுத்தினால் விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் இருக்கும். அவர்கள் நன்றாக விவசாயத்தில் ஈடுபட்டு வேலை செய்வார்கள். ஆகவே, அதையும் சர்க்கார் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனது தொகுதியில் நெசவாளர்கள் நிறைய இருக்கிறார்கள். எழு கிராமங்கள் நெசவாளர்கள் அதிகமாக நிறைந்த இடங்களாக இருக்கின்றன. அங்கு கூட்டுறவு முறையில் ஒரு நூற்பு ஆலை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கும் சர்க்கார் சலுகை கொடுத்து, பின்தங்கிய கிராமங்களாக இருக்கிற அந்தப் பகுதியிலே ஒரு நூற்பு ஆலை, குறிப்பாக ஆரணியிலே ஒரு நூற்பு ஆலை ஆரம்பித்தால் மிகவும் வசதியாக இருக்கும் என்பதை பணிவன் புடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எனக்குப் பேசுவதற்குப் வாய்ப்புத் தந்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்திக்கொண்டு, எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

10-30  
a.m.



[3rd March 1966]

**திரு. ம. கமலநாதன் :** மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, 1966-67-ம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையை நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். இந்த வரவேற்கும் முறையிலே அந்தப் பகுதியிலே இருக்கும் ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் வரவேற்றுவிட்டு, பிறகு எங்கள் பக்கம் வந்து, நாங்கள் பேசுவதைப் போல பேசக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை இந்த வரவு செலவு திட்ட விவாதத்தில் இருந்துகொண்டிருப்பதை நாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். குறிப்பாக, இன்றையதினம் நாட்டில் உணவுப் பிரச்சினையைப் பற்றி எல்லோரும் பேசுகிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் அமைச்சரிலிருந்து சாதாரணமாக எல்லோரும் உணவுப் பஞ்சத்தைப் பற்றி சொல்லாத வார்த்தை இல்லை, பேசாத நாள் இல்லை என்ற நிலையிலே இந்த பஞ்சத்தைப் பற்றி நாம் பேசுகிறோம். உதாரணமாக நான் ஒன்று கூறுவேன். அரசாங்கத்தினால் நடத்தப்படும் விதைப் பண்ணைகள் 55 லாபகரமாகவும், 22 பண்ணைகள் நஷ்டத்திலும் நடைபெற்று வருகின்றன என்று கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். கிராமத்திலே சொல்லுவார்கள், “ஐந்தும் மூன்றும் அடுக்காக இருந்தால், அறியாத பெண்ணும் அழகாக சமைப்பாள்” என்று. அந்த அளவுக்கு விதைப் பண்ணைகளில் தரமான விதைகளைக் கொடுத்து, உரம் கொடுத்து, விஞ்ஞான முறையிலே பயிரிட்டு, பயிர் பாதுகாப்பு கொடுத்து, இப்படி வசதிகளெல்லாம் செய்துகொடுத்தும் ஒரு விதைப் பண்ணை நஷ்டத்தில் வேலை செய்கிறது என்றால், விவசாயி மட்டும் தங்களுக்கு ஒன்று இருந்தால் ஒன்று இல்லை என்ற நிலையிலே எப்படி விவசாயம் செய்து அதிக லாபம் காண முடியும் என்ற நிலை இருக்கிறது என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். விதைப் பண்ணைகள் நஷ்டத்தில் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன என்பதை நாம் ஒத்துக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். விவசாயிகள் எத்தனையோ இடையூறுகளுக்குப் பிறகு தங்களுடைய விளைச்சலைப் பார்க்கும்பொழுது நஷ்டம் ஏற்படுவது எல்லோருக்கும் தெரியும். இப்படிப்பட்ட நிலையிலே, ஒரு குவிண்டால் உற்பத்தி செய்வதற்கு ரூ. 60—65 செலவாகிற நிலையிலே, அதை ரூ. 40 அல்லது ரூ. 45-க்கு விற்கும் எப்படி உணவுப் பஞ்சம் தரும் என்பதை நாம் எல்லோரும் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

நாம் பல திட்டங்களைப் போடுகிறோம். உதாரணத்திற்கு நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கூட்டுறவு முறையிலே முழுக் கடன் உதவித் திட்டம் என்ற ஒரு திட்டத்தை நாம் சில பஞ்சாயத்துக்களிலே புதுத்தியிருக்கிறோம். அந்தத் திட்டத்தினால் அரசாங்கத்திலிருந்து கிடைக்கும் தக்காவித் கடன்கள், மற்றவையான கடன்கள் பெற முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. எல்லாவிதமான கடன்களையும் கூட்டுறவுத் துறை—மூலமாகத் தான் கொடுக்க வேண்டும் என்ற ஒரு நிலை இருப்பதால், விவசாயிகள் தங்களுக்குத் தேவையான கடன்களைப் பெற முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. சமீபத்தில் நில் அடமான பாங்குகள் பழைய கடன்களைத் திருப்பித் தருவதற்காக கடன்கள் கொடுக்கக்கூடாது என்ற நிலையும் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. கனம் உறுப்பினர் அன்பில் தர்மலிங்கம் அவர்கள் பேசும்பொழுது குறிப்பிட்டார்கள். மார்வாடி வாங்குவதைவிட அதிகமான வட்டி வாங்குகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். நில அடமான பாங்குகள் தான் அத்தகைய கூட்டு வட்டி கணக்கிட்டு 10 ஆண்டுகளுக்கான வட்டியையும் சேர்த்து முதலிலேயே வசூலிக்கும் துரப்பாக்கிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது நில அடமான பாங்குகள்லிருந்து எல்லோரும் பணத்தை வாங்க முடியாத ஒரு நிலை இருப்பதினால், விவசாயிகள் தாங்கள் பட்ட கடன்களை எந்த வகையிலும் தீர்க்க முடியாத ஒரு சூழ்நிலையில் அவதிப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, உணவுப் பஞ்சத்தைத் தீர்ப்பதற்கு நாம் வேறு வழி வகைகள் காணவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

என்னைப் பொறுத்தவரையில் இப்பொழுது புதியதாக பிரிக்கப்பட்ட தர்மபுரி பிரதேசம் என்ற முறையில் நான் பொதுவாக பேச விரும்புகிறேன். தர்மபுரி மாவட்டம் மிகவும் பின் தங்கிய மாவட்டம் என்பது எல்லோருக்கும் நன்கு தெரியும். பின்தங்கிய மாவட்டம் எப்படி புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும்.

3rd March 1966]

[திரு. ம. கமலநாதன்]

ஹோசூர் வட்டம் மிகப்பெரிய வட்டம். நல்ல வளமான நிலம் உள்ள வட்டம். அந்த வட்டத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டால் எந்த அளவுக்கு உற்பத்தி உயரும் என்பதற்காக ஒரு ஜெனரல் சர்வே செய்யவேண்டும். ஒரு ஏரி கட்டவேண்டும் என்றால் அங்கு இருக்கும் மக்கள் எந்த இடத்தில் ஏரி கட்டினால் எவ்வளவு ஆயக்கட்டுகளுக்கு தண்ணீர் கிடைக்கும் என்று சொன்ன பிறகுதான் அதிகாரிகள் சென்று பரிசீலனை செய்து, முடியுமா முடியாதா என்று பார்த்து ஒரு புதிய ஏரியை உருவாக்குகிற ஒரு சூழ்நிலை 4, 5 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு ஏற்படுகிறது. ஆகவே, நாம் ஸோர்ஸ்களை எப்படி பயன்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும் என்பதற்கான ஒரு ஜெனரல் சர்வே நடத்தி, இன்னும் முடிந்த அளவுக்கு அதிகமான பாசன வசதிகள் செய்துகொடுப்பதற்கு நாம் பாடுபட ஹோசூர் ஒரு நல்ல இடமாக இருக்கும். ஹோசூர் தமிழ்நாட்டு ராகி களஞ்சியம் என்று பெயர் பெற்ற இடம். மிகப் பஞ்ச நிலை இருக்கிற சூழ்நிலை இருப்பதைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, அதை அபிவிருத்தி செய்வதற்கான ஒரு தனித் திட்டத்தைப் போட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

• எந்த சமயத்தில் நாங்கள் பிரிந்தோமோ தெரியவில்லை. கிருஷ்ண கிரியைப் பற்றி கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தனி கவனம் செலுத்து வதில்லை. சென்ற சப்ளிமென்டரி பட்ஜெட்டில் சுமார் ரூ. 7 லட்சம் தர்ம புரியில் கலெக்டரேட் கட்டுவதற்கும், ரூ. 81,000 கலெக்டர் பங்களா கட்டு வதற்கும், ரூ. 51,000 டி.எஸ்.பி. பங்களா கட்டுவதற்கும், அதே தொகை டி.எம்.ஓ. பங்களா கட்டுவதற்கும் ஒதுக்கப்பட்டது. ஆனால், கிருஷ்ணகிரி யில் ஒரு சிறிய கட்டடம் கட்டுவதற்கு நில் ஆர்ஜிதமோ அல்லது கட்டடம் கட்டுவதற்கான எஸ்டிமேட்டோ இது வரையில் தயாரிக்கப்படவில்லை— கிருஷ்ணகிரியில் ஜூடிஷியல் ஹெட் குவார்ட்டர்ஸ். அங்கே இருப்பது ஒரு டி. பி. அதையும் கோர்ட்டாக கண்வெட்டி செய்யப்போகிறார்கள். கலெக்டர் எங்கு சுற்றுப் பிரயாணம் செய்து வந்தாலும் கிருஷ்ணகிரியில் தங்கவேண்டும். மற்ற அதிகாரிகளும் கிருஷ்ணகிரியில் தான் தங்கவேண் டும். இந்த சூழ்நிலையில் டி. பி.யை கோர்ட்டாக கண்வட்டி செய்தால், காம்ப்ளிங் ஆபீஸர்கள் எங்கு போய்த் தங்குவது? அங்கு ஜட்ஜுக்குக்கூட இப்பொழுது பங்களா இல்லை. இப்பொழுது இருக்கிற சப்-ஜட்ஜ் வீடு இல்லாத ஒரு நிலையிலே மிகவும் அவதிப்பட்டுக்கொண்டு, கோர்ட்டை தர்ம புரிக்குக் கூட மாற்றிவிடலாமா என்ற அளவுக்கு சிபார்சு செய்கிற நிலையிலே கிருஷ்ணகிரி புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ரெயில்வே செஸ் பண்டு பற்றி திரு. கே. எஸ் சப்பிரமணிய கவுண்டர் அவர்கள் இரண்டு திணைகளுக்கு முன்பு குறிப்பிட்டார்கள். கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் துணைக் கேள்விக்கு பதில் சொல்லும்பொழுது கடைத் தேங்காயை எடுத்து, வழிபிள்ளையாருக்கு உடைப்பதா, சிறிய கட்டடங் களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட அந்த நிதியைக் கொண்டு மருத்துவக் கல்லூரி கட்டுவதா, அந்தத் தொகை எதற்காக ஒதுக்கப்பட்டதோ அதற்காகத் தான் செலவு செய்யவேண்டும் என்று பதில் சொன்னார்கள். மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றத்தில் அந்த பணத்தைக் கொண்டுதான் மருத்துவ கல்லூரி அமைக்கவேண்டும் என்ற ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக் கிறது. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தகுந்த பதில் அனுப்பியிருந்தால் அப் படிப்பட்ட ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றவேண்டிய அவசியமே வந்திருக்காது. சேலத்தில் இருந்து தர்மபுரி பிரிந்ததற்கூட இன்னும் ரூபாய் 25 லட்சம் பிரித்துக்கொடுக்கப்படாமல் இருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்க ஒரு விஷயம். தர்மபுரியில் ஒரு கல்லூரி அமைப்பதற்கான சாத்தியக் கூறுகள் இப் பொழுது இல்லை. ஆகவே, அந்தப் பணத்தைக் கொண்டு சிறிய கட்டடங் கள் கட்டுவதற்கு வேண்டிய உத்தரவைப் பிறப்பிக்கவேண்டும் என்று பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஜில்லா பிரிந்த பிறகு செண்டிரல் பாங்கு பிரித்துக் கொடுக்கப்படும் என்று 5 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தீர்மானிக்கப்பட்டது. ஆனால், ஜில்லா பிரிந்தும்கூட செண்டிரல் பாங்கு இன்னும் பிரிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. சர்வாதிகாரம் அந்த அளவுக்கு வேர் ஊன்றியிருக்கிறது. ஃபைனான்சியல் இயர் ஜூலையில், அப்பொழுது பிரிக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இப்பொழுது எலெக்ஷனுக்குப் பிறகுதான் என்று சொல்லுகிறார்கள்.



[திரு. ம. கமலநாதன்]

[3rd March 1966]

செண்டிரல் பாங்கு பிரசிடெண்டு யார் என்பதனால்தான் இந்தத் தகராறு ஏற்பட்டிருக்கிறது. செண்டிரல் பாங்கு பிரசிடெண்டாக ரொம்ப நாட்களாக இருக்கிறார் எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்தவர். அவர் காங்கிரஸ்ஸில் சேர்ந்த விட்டால் அவரை நாமிடேட் செய்வதாக அந்த அளவுக்கு எல்லோரும் பிரஷர் கொடுத்தார்கள். இத்துணை நாட்களாக எதிர்க் கட்சியில் இருந்து விட்டு இப்பொழுது காங்கிரஸ் கட்சியில் சேருவதற்கில்லை என்று சொல்லி விட்டார். இன்னொரு கார்ப்பரேஷன் என்னவென்றால், வேறு யாரை நாமிடேட் செய்வது என்பதில் தகராறு. வேறு யாரையாவது செய்தால், பக்கத்தில் மற்ற தொகுதிகளில் தேர்தலில் தோற்கடிக்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை உருவாகக்கூடிய ஒரு காரணத்தினால், எலெக்ஷனுக்குப் பின்னால் செண்டிரல் பாங்கைப் பிரிக்கலாம் என்று இப்பொழுது சொல்லுகிறார்கள். அதே மாதிரிதான் செண்டிரல் ஸ்டோர்ஸும் பிரிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. உரம் வாங்கவேண்டும் என்றால் 110, 115 மைல் போக வேண்டியிருக்கிறது. ஜில்லா பிரிந்தும்கூட அந்த அளவுக்கு இன்னும் சர்வாதிகாரம் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. செண்டிரல் பாங்கும், ஸ்டோர்ஸும் பிரிக்கப்படாத ஒரு சூழ்நிலை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அது நல்லது அல்ல. கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் அவைகளைப் பிரிப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து தரவேண்டும்.

காலேஜ்கள் பொறுத்தவரையில், மிகமிகப் பின்தங்கிய பகுதியாகிய எங்கள் பகுதியில் ஒரு எட்டனு அல்லது ஒரு ரூபாய் கூட வசூல் செய்வது கடினம். அப்படிப்பட்ட நிலையில் மிக்க கஷ்டப்பட்டு 1½ லட்ச ரூபாய் வசூல் செய்து கட்டியும் கூட, மேலும் ரூபாய் 3 லட்சம் கட்டினால் தான் கட்டடம் கொடுக்க முடியும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதே நேரத்திலே, வட சென்னையிலே அவர்கள் ஒரு பைசா கூடக் கட்டவில்லை. தங்கள் கட்சிக்காரர் தொகுதி என்பதாலோ என்னவோ அங்கே எல்லாம் செய்துவிட்டார்கள். ஆனால் எங்கள் பகுதி காலேஜ் சம்பந்தப்பட்டவரை கடைக்கண் பார்வைகூட இல்லை. அந்த அளவுக்கு முதல் அமைச்சர் ஆளும் கட்சிக்காரர் தொகுதி என்றால் சலுகை காட்டுவதும், எதிர்க் கட்சிக்காரர் தொகுதி என்றால் அப்படிப்பட்ட சலுகைகள் கொடுக்காமல் இருப்பதும், முதல் அமைச்சருக்கு அவ்வளவு நல்லதல்ல என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, உடனடியாக, மிகப் பின்தங்கிய மாவட்டத்திற்கு காலேஜ் கட்டடம் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கிருஷ்ணகிரி ஹாஸ்பிட்டில் இப்பளுவ் பண்ணுகிறோம் என்று பெரிதாகச் சொன்னார்கள் முதல் அமைச்சர். ஆனால் நிலம் அக்வயர் செய்யக் கூட அரசாங்கம் எந்த ஏற்பாடும் செய்யவில்லை. இவர்கள் நிலம் எதுவும் பெரிய கஷ்டப்பட்டு அக்வயர் செய்யவேண்டிய அவசியம் இல்லை. நிறைய சென்ட்ரல் கவர்ன்மெண்ட் லாண்டுகள் இருக்கின்றன. இதை மாநில சர்க்கார் ட்ராஸ்ஸிப் செய்து கொள்பதால் போதுமானது. அது சம்பந்தமாக ப்ரபோசல் அனுப்பியிருப்பதாகக் கூடத் தெரிகிறது. ஆனால் தாமதம் இருக்கிறது. இந்த நிலைமைகள் இருப்பதால் கிருஷ்ணகிரியை அபிவிருத்தி செய்ய முடியாத நிலைமைதான் இருக்கிறது.

மேலும் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு இரண்டு லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் என்று கூறப்படுகிறது. சென்ற முறையே குறிப்பிட்டேன், எல்லா யூனியன்களுக்கும் ஒன்றாக ஒதுக்குவது அவ்வளவு சரியாக இருக்காது. மாவட்டங்கள் தோறும், வட்டங்கள் தோறும், யூனியன்கள் மாறுபடுகின்றன. பலதரப்பட்டவையாக இருப்பதால், எல்லாவற்றிற்கும் ஒரே வகையாக செய்வதால் பயன் கிடைப்பதில்லை. அதுதான் உற்பத்திக்குறைவுக்கும் காரணம். அந்த அந்த யூனியனுக்கு ஏற்ப திட்டங்களைத் தீட்டி, ஒவ்வொரு ஆண்டும் அவரவர்கள் திட்டங்கள் என்னென்ன என்று அறிந்து பணத்தை செலவழித்தால் பலனுள்ளதாக இருக்கும்.

சென்ற ஆண்டு வரையில் 100 ட்ராக்க்டர்கள் இருந்தன. அதை இப்பொழுது 250 ஆக உயர்த்தியிருக்கிறோம் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. 250 ஆனாலும், 500 ஆனாலும், எல்லாம் அநேகமாக திருச்சி, தஞ்சாவூர், முதலிய ஒரு சில மாவட்டங்களுக்கே போய்விடுகின்றன, சீனியாரிடி

3rd March 1966]

[திரு. ம. கமலநாதன்]

பேவரிஸில். ஹயர் பர்ச்சேஸ் என்றாலும் அப்படித்தான் நடக்கிறது. ஆகவே, மாவட்டவாரியாக கோட்டா கொடுத்து வழங்கினால், ஓரளவுக்குப் பின்தங்கிய மாவட்டங்களுக்கும் பயன் ஏற்படக்கூடும்.

புதிய உயர்நிலைப் பள்ளிகள் சம்பந்தமாக, எத்தனை அதிகமாக ஒபன் செய்யப்போகிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டிருந்தால் நல்லதாக இருக்கும். இருக்கிற உயர்நிலைப் பள்ளிகளின் அபிவிருத்திக்காக கொஞ்சம் நிதி ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் புதியதாக உயர்நிலைப் பள்ளிகள் ஏற்படுவது பற்றி இதிலே ஒன்றும் காணப்படவில்லை. ஏதாவது திட்டம் இருக்கிறதோ என்னவோ தெரியவில்லை.

பல கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுத்திருக்கிறோம் என்கிற சூழ்நிலை இருக்கிறது. மின்சார போர்டு ஒரு டார்டுக்கு வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறது. ஒரு சரீஸில் ஒரு கிராமத்திற்குக் கொடுத்தால், என்னுள்ளே செய்து விட்டோம் என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். ஆகவே, அவர்கள் போர்டும் கணக்கை, எத்தனை பம்பு செட்டுகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்கிற இலக்கை வைத்துக்கொண்டால் நன்றாக இருக்கும்.

எங்கள் பகுதி மேட்டூர் வில்ட்ரெய்லிநுந்து மாறிவிட்டதால், 1963-ல் சாங்ஷன் செய்யப்பட்ட 150 ஸ்கீம்கள் இன்னும் நடைமுறையில் வேலை செய்யவில்லை. அவற்றை நிறைவேற்றுவதற்கான ஆயத்தங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்று வேண்டிக் கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

\* திரு. செ. சீனிவாசன் : கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களே, 1966-67-க்கு ஆன் நிதி நிலை அறிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லி என் உரையை முடிக்கிறேன். ரொம்ப நெருக்கடியான நேரத்திலே இருந்து ஒரு நல்ல சமூகமான சூழ்நிலைக்கு வரக்கூடிய அளவில் இந்த ஆண்டு பட்ஜெட் அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால் அதிலே நெருக்கடி நிலையை மனதிலே வைத்துக்கொண்டு, வருங்கால வளர்ச்சியையும் குறிக்கோள்களையும் மனதில் கொண்டு, இந்த அறிக்கை நல்ல முறையிலே தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிச் செய்வது ஒரு திறமையான முதல் அமைச்சரால்தான் செய்ய முடியும் என்பதை சாதாரணமாக பட்ஜெட்டுகளைப் பார்த்தவர்களுக்குத் தெரியும். விவசாயத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலெல்லாம் எவ்வளவு தூரம் சிரமத்தோடு தயாரித்திருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள முடியும். முக்கியமாக பல விவசாயத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்கும்போது, வைகை கால்வாய் புனரமைப்புத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற என்று 40 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி வழிவகை செய்யப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கும்போது, உண்மையிலேயே இராமநாதபுரம், மதுரை இரண்டையும் இணைக்கும் இந்தப் பெரிய திட்டத்திற்காக, அந்த மக்கள் சார்பாக முதல் அமைச்சரைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. இன்றைக்கு இருக்கும் நிலையைப் பார்த்தால் மதுரை, இராமநாதபுரம் இரு பகுதிகளுக்கும் இந்த திட்டத்தினால் எவ்வளவு நன்மை என்பதைப் புரிந்து கொள்ளமுடியும்; இன்றைக்கு அனுபவ ரீதியாக பார்க்கும் போது, வைகையில் தண்ணீர் இறும்போது, சர்க்கார் 30,000 ரூபாய் செலவழிக்கிறார்கள் என்று மாவட்ட மேலதிகாரிகள் சொல்லும்போது, வைகைக் கால்வாய் சீரமைப்புத் திட்டம் எவ்வளவு முக்கியத்துவம் உள்ளது என்பதைக் கண்காடாகப் புரிந்து கொள்ளலாம். இருந்துவந்த அந்தக் குறையை நிவர்த்தி செய்ய இந்த ஆண்டில், அதோடு இணைந்த மூன்று திட்டங்களுக்குமாகச் சேர்ந்து 40 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதற்கு முதல் அமைச்சருக்கு மனப்பூர்வமாக கிழக்கு இராமநாதபுரம் விவசாயிகள் சார்பாக பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுக்க ஆறு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிகிறது. அதற்காகவும் விவசாயிகளின் சார்பாக நாம் அரசாங்கத்தை பாராட்டவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம்.

அடுத்து, பல வட்டங்களை இணைக்கும் சாலைகளுக்கு ஒரு முக்கியத்துவம் அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பல அபிவிருத்தி வேலைகள் நிறைவேற, கிராம மக்களுடைய நல்வாழ்வு பெருக, மகாத்மா



[திரு. செ. சீனிவாசன்]

[3rd March 1966]

காந்தி கனவு கண்ட கிராம ராஜ்யம் ஏற்பட, கிராமத்திலிருக்கும் பொருள்கள் நகரங்களுக்கு வர வாய்ப்பு ஏற்பட, பின்தங்கிய பகுதிகளில் வாழும் மக்கள் வளர்ச்சி அடைய, இப்படிப்பட்ட சாலைகளுக்கு இனிமேலாவது முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

முக்கியமாக இப்பொழுது எந்தத் துறையிலாவது பணம் அவசியமாகத் தேவைப்பட்டு, அங்கே போதிய நிதி ஒதுக்கப்படாமல் இருந்தால், அதை யெல்லாம் இந்தப் பொதுத் துறையிலிருந்து குறைத்து விடுவதாக ஒரு புகார் கூறப்படுகிறது. அது எவ்வளவு தூரம் உண்மை என்பது சம்பந்தப் பட்ட இலாகாவைச் சேர்ந்தவர்களுக்குத்தான் தெரியும். ஆனால், பொதுவாக, ஏதாவது ஒரு துறையிலே பணம் வேண்டுமென்றால், பி.பிள்யூ.டி. அல்லது ஹைவேஸ் அண்டு ரூரல் ஒர்க்ஸுக்குகாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் பணத்தைக் குறைத்து, மற்ற டிபார்ட்மெண்டுக்குக் கொண்டு போகிறார்கள் என்ற குறைபாடு சொல்லப்படுகிறது. அப்படி ஏதாவது செய்யப்படுமானால், அது இந்த நாட்டு மக்களுக்குச் செய்யக்கூடிய ஒரு இடைஞ்சல் என்றுதான் சொல்லவேண்டியதாக இருக்கிறது.

**கனம் திரு. பூ. கக்கன் :** கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசும்போது, பி.பிள்யூ.டி., அல்லது ரோடு சம்பந்தப்பட்ட வேலைகளுக்கெல்லாம் ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தை இதர டிபார்ட்மெண்ட் வேலைகளுக்குச் செலவிட்டு விடுகிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். உண்மை அது அல்ல. ரோடு வேலைகளுக்காக வருஷா வருஷம் அதிகமாகவே கொடுத்து உதவி செய்கிறார்கள். நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதைக் கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

**திரு. செ. சீனிவாசன் :** அமைச்சர் அவர்கள் அளித்த பதிலிலே சந்தோஷப்படுகிறேன். ஆனால், பொதுவாக, எந்த டிபார்ட்மெண்டிலே பணம் தேவைப்பட்டாலும், அது ஹைவேஸிலிருந்துதான் எடுக்கப்படுகிறது என்ற குறைபாடு சொல்லுகிறார்கள் என்றுதான் சொன்னேன். அம்மாதிரி செய்யப்படவில்லை என்றால், உண்மையிலேயே அதை வரவேற்கிறேன்.

இராமநாதபுரம், தஞ்சை, திருநெல்வேலி மாவட்டங்களைப் பொறுத்த வரையில், அவற்றுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கவேண்டும். காரணம், அவை நீண்ட காலமாக கவனிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. ஏதாவது காரணம் சொன்னால் “6 லட்சம் ரூபாய்தானே? 8 லட்சம் ரூபாய்தானே? பஞ்சாயத்து யூனியன் நிதியிலிருந்தே செய்துகொள்ளலாமே” என்று சொல்லுகிறார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியனைப் பொறுத்த வரையில் ஐந்து வருஷங்களுக்குமாகச் சேர்ந்து நான்கைந்து லட்சம் ரூபாய் இவற்றுக்காக ஒதுக்கும்போது, பஞ்சாயத்து யூனியன் மூலமாக எப்படி இந்த சாலை வேலைகளை எடுத்துக்கொள்வது என்று தெரியவில்லை. பிற்பட்ட பகுதிகளுக்கு, பிற்பட்ட மக்கள் பெரும்பான்மையாக வசிக்கும் பகுதிகளில் ரோடுகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டும் என்று நான் இந்த அமைச்சரவையைப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

பல நண்பர்கள் சொன்னார்கள், “வரி இல்லாமல் இந்த பட்ஜெட் இருக்கிறது என்று காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் பெருமைப்படுகிறார்கள். ஆனால், உண்மையில் இந்த நாட்டிலே போடவேண்டிய வரி ஒன்றுமே பாக்கி இல்லை” என்று சொன்னார்கள். சில திணைகளுக்கு முன்னால் பார்க்கிறோம். நமது மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களைக் கொண்ட கட்சி இந்த சென்னை மாநகராட்சி மன்ற நிர்வாகத்தில் இருக்கிறது. அந்தக் கட்சி அங்கே நிர்வாகத்தில் இருக்கிறபோது, சென்னை நகரத்தில் உள்ள குடிசைகளுக்குக் கூட வரி போட்டிருக்கிறார்கள். அதை எதிர்த்துக் கண்டன வாரம் சென்னை நகரிலே நடந்தனவாடிருக்கிறது. ஆக, வரி போடுவது என்பது பொதுவாக வளர்ச்சி அடைந்து வரும் ஒரு நாட்டில் இன்றியமையாத சாதனமாகும். வளர்ச்சி அடையவேண்டும் என்றால், அதற்காக வரி போட்டுத்தான் ஆகவேண்டும். ஆனால், யாருக்கு வரி போடவேண்டும் என்பதுதான் முக்கியம். பணக்காரர்களுக்கு வரி

3rd March 1966]

[திரு. செ. சீனிவாசன்]

போட்டு ஏழைகளுக்குச் செளகரியம் செய்யவேண்டும் என்ற அளவிலே அந்த வரி அமைந்தால் அதைப்பற்றிக் குறை சொல்ல முடியாத அளவில்தான் இருக்கும்.

இராமநாதபுரம் ஜில்லாவை மிகவும் ஒரு பிற்பட்ட ஜில்லா என்றே சொல்லலாம். மற்ற ஜில்லாக்களைப்பற்றியும் பிற்பட்ட ஜில்லாக்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ளக்கூடும் என்றாலும், இராமநாதபுரம் ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில், அங்கே நீர்ப்பாசன வசதிகள் குறைவாக இருப்பதன் காரணமாகவும், பிற்பட்ட மக்களே அதிகமாக அங்கே வசித்து வருகிறார்கள் என்ற காரணத்திற்காகவும் அந்த மாவட்டத்திற்கு வைகைக் கால்வாய் நல்ல முறையில் அமைக்கப்படுவதன் மூலம் புனர்வாழ்வு அளிக்க அமைச்சரவை முக்கியத்துவம் அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

\*திரு. ஆ. துரையாசன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே 1966-67-ம் ஆண்டுக்குச் சமர்ப்பித்திருக்கும் நிதி நிலை அறிக்கை மீது தொடர்ந்து மூன்று திணைகளாக நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிற இந்த விவாதத்திலே என்னுடைய கருத்துக்களையும், தங்கள் மூலமாக, இந்த மன்றத்தினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த சட்ட மன்றத்திலே எங்களைப் போன்றவர்கள் உள்ளே வந்த தற்குப் பிறகு, இந்த நான்கு ஆண்டுகளிலே, ஒவ்வொரு ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையிலும் வரி போடாத நிலை இல்லை. இந்த ஆண்டு நாட்டு மக்களும் எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்த நாங்களும் ஏற்கனவே எதிர் பார்த்தோம்—1967-ம் ஆண்டுத் தேர்தல் நெருங்கிக் கொண்டிருக்கும் காரணத்தால், இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை பக்கங்கள் ஒன்றுக்கு மூன்று மடங்காக இருக்கும்; அதே நேரத்தில் வரி நிச்சயமாக இருக்காது என்று நாங்களெல்லோரும் எதிர்பார்த்ததைப் போலவே நம்முடைய அனுபவம் பெற்ற முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே வரியே இல்லாத ஒரு பட்ஜெட்டை தாக்கல் செய்திருக்கிறார்கள். ஆளுங்கட்சித் தரப்பிலே பேசிய அங்கத்தினர்கள் பலர், “வரி போடாமல் எப்படி இருக்க முடியும்?” என்று கேட்டார்கள். “வரியே கூடாது” என்பது கொள்கை உடையவர்கள் அல்ல முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள். வரி இல்லாமல் எந்த ஆட்சியும் நடைபெறாது, நடத்த முடியாது என்ற அந்த நம்பிக்கை எங்களுக்கு இருந்தாலும், தாங்கக் கூடியவர்கள் மீது தரம் பார்த்து, போட வேண்டிய நேரத்திலே வரியைப் போடவேண்டும் என்பது தான் எங்களுடைய லட்சியமாகும்.

ஆளும் தரப்பிலே பேசிய அங்கத்தினர்கள் பலர், சுதந்திரம் பெற்ற தற்குப் பிறகு போடப்பட்ட பல திட்டங்களைச் சொன்னார்கள். போடப்பட்ட பல திட்டங்களைச் சொல்லி, எல்லாவற்றையும் எதிர்க்கட்சித் தரப்பினர்கள் குறைபாடு காண்கிறார்களே என்று வேதனைப்பட்டுக் கொண்டார்கள். முன்னேற்றக் கழகம் சட்ட மன்றத்திற்குள்ளே வந்ததற்குப் பிறகு, 1957-ம் ஆண்டுக்குப் பிறகு, தொடர்ந்து ஒன்பதாண்டுக் காலத்தில் பார்த்தால், நல்ல சட்டங்கள் இங்கே போடப்பட்ட நேரத்தில் அவற்றை நாங்கள் அழுத்தந்திருத்ததாக வரவேற்றிருக்கிறோம். நாட்டு மக்களுக்குத் தீமை பயக்கக்கூடிய சட்டம் என்று எதை எதை நாங்கள் கருதினோமோ அந்தச் சட்டங்களையெல்லாம் நாங்கள் இங்கே, நாட்டு மக்களின்சார்பாக, எதிர்த்திருக்கிறோம். குறிப்பாக, இந்த நாட்டிலே ஜமீன்கள் ஒழிக்கப்படுவதற்கான ஒரு சட்டம் இயற்றப்பட்டு, அது 1951-ம் ஆண்டு நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டம் வேண்டாம் என்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. ஜமீன்கள் ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்பதிலே ஆளும் கட்சியிலே உள்ளவர்களிடமிடமிருந்து எதிர்க்கட்சி வரிசையில் இருக்கும் நாங்கள் அழுத்தந்திருத்ததாக ஒரு படி மேலே நிற்கிறோம் என்றாலும், அந்தச் சட்டம் நடைமுறையில் எப்படி விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் அளிக்கிறது என்பதைத்தான் நாம் கூர்ந்து பார்க்க வேண்டும்.



[திரு. ஆ. துரையாசன்]

[3rd March 1966]

வெள்ளையர்கள் இந்த நாட்டை ஆண்டு கொண்டிருந்த நேரத்தில், ஜமீன் தார்களின் கீழே பல ஆயிரக்கணக்கான குடிகள் மிதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் அடிமைப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தினால், சுதந்திரம் வந்தபிறகு ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. அப்பொழுது மாவட்டத்திற்கு ஐந்து முதல் பத்து ஜமீன்தார்கள் இருந்தார்கள் என்றால், சுதந்திரம்பெற்றதற்குப் பிறகு, சுதந்திரத்தின் பேரால் வட்டத்திற்கு பத்து ஜமீன்தார்களை ஏற்படுத்திக்கொண்டிருக்கிற நிலையை ஆட்சி இப்பொழுது ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்பதை நான் அழுத்தத்திருத்தமாக எடுத்துச் சொல்லி இந்த ஆட்சி மீது குற்றம் சாட்டுகிறேன்.

மது விலக்குக் கொள்கை இந்த நாட்டுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டபோது, மது விலக்குக் கொள்கையை வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. மது ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்பதிலே நாங்களும் அழுத்தத்திருத்தமாகத் தான் இருந்தோம். ஆனால், அந்தத் திட்டம் நடைமுறையில் எந்த அளவுக்குச் செயல்படுகிறது என்ற நிலைமையை நாம் எண்ணிப் பார்த்து, அதிலே உள்ள குறைகளை நாம் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். நம்முடைய உள்துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு அந்தச் சட்டத்தை உண்மையிலேயே நேர்மையாகச் செயல்படுத்தவேண்டும் என்ற ஆர்வத்துட்பு இருக்கிறது என்பதை நாங்கள் நன்றாக அறிகிறோம். ஆனால், நாட்டிலே ஆண்டுக்கொண்டு நடைபெறுகிற வழக்குகளையும் இன்னபிற நிகழ்ச்சிகளையும் நாம் பார்க்கும் நேரத்தில், உண்மையிலேயே அந்தச் சட்டம் தோல்வி அடைந்திருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்தை எப்படித் தீவிரப் படுத்தவேண்டும் என்பதிலே, நம்முடைய அமைச்சரவைக்குக் கீழே பணி புரிவிவர்கள் திவிரமாகச் செயல்படவேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் தங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நாட்டு மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது என்று ஆறாம் தரப்பிலிருந்து பேசிய தூத்துக்குடி கனம் உறுப்பினர் ஒருவர் சொன்னார்கள். சாதாரணமாக ஒரு வேட்டி, துண்டோடு இருந்தவர்கள் இன்றைக்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவரைப்போல் நான்கு முழ அங்கவஸ்திரம் போடுகிறார்கள் என்று பெருமைப்பட்டார்கள். அந்த நிலை நாட்டில் வர வேண்டும் என்பதுதான் எங்களுடைய பேரவா என்று சொன்னாலும், தலையிலே தேய்த்துக்கொள்ள எண்ணையில்லாது தலையை பாட்டையாக வைத்துக்கொண்டு, மேலே அணிந்துகொள்ள சட்டையில்லாது முண்டா பணியனைப் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறவர்களை—இன்றைய தினம் அவர்கள் எவ்வளவு நல்ல சூழ்நிலையில் வந்தவர்களாக இருந்தாலும் செக்ஷன் 54-ன் கீழ் கைது செய்யப்பட்டு உள்ளே தள்ளப்படுவதை நாம் ஒருகணம் இந்த நேரத்தில் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஒரிரண்டு திங்களுக்கு முன்பாக என்னுடைய வட்டாரத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் சென்னைக்கு வந்து இரண்டு மூன்று நாட்கள் தங்கிவிட்டு பஸ்ஸில் புறப்பட்டு அறந்தாங்கி வந்து ஊருக்கு செல்லும்பொழுது சந்தேகத்தின் பேரால் கைது செய்யப்பட்டதும், அவருக்கு விடுதலை அளிக்க ஜாமீன் கொடுக்க வந்தவர்கள் இரண்டுபேர் ஒரு ஸ்டீம் மதிப்பு சொத்துடையவர் என்பதில் இருந்தும் கைது செய்யப்பட்டவர் உண்மையில் சந்தேகத்திற்குரியவரா என்பதைச் சிந்திக்கத் தூண்டுகிறது. இதைப்போல பல மாவட்டங்களில் பல நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுவதை நாம் அன்றாடம் பார்க்கிறோம்.

உணவுத் துறையை எடுத்துக்கொண்டால் மூன்று திட்டங்களைப் போட்டு நாம் பல லட்சக்கணக்கான ஏக்கரங்களைச் சாகுபடிக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம், உணவுக் கஷ்டத்தை திறமையாகச் சமாளித்து விட்டோம் என்று பேசப்படுகிறது. இரண்டாவது உலக யுத்தம் நடந்து கொண்டிருந்தபோது அந்நியர் காலத்தில் கூட 18 அவுன்ஸ் அரிசி தரப்பட்டது. நம்முடைய ஆட்சியிலே சுதந்திரம் பெற்று 18 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, மூன்று திட்டங்களைப் போட்டும், கோடிக்கணக்கில் வெளிநாடுகளில் இருந்து இறக்குமதி செய்தும் எட்டு அவுன்சு தர முடியவில்லை என்றால் இதைவிடப் பரிதாபகரமான நிலை வேறு வேண்டாம். தயவு செய்து சிந்தித்துப் பார்க்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். கோடி கோடி என்று நாம் திட்டங்களை

3rd March 1966]

[திரு. ஆ. துரையாசன்]

போடுகிறோமே தவிர கிராமங்களில் வாழ்கிறவர்களுக்கு—ஊர்க்கோடி தெரியும், தெருக்கோடி தெரியும், அடுத்து கடைசிக்கோடி என்ற அடிப்படையில் தான் நிலைமை போய்க்கொண்டிருக்கிறது.

இன்றைய தினம் உணவு அமைச்சர் அவர்களே ரெவினியூ இலாகாவையும் வைத்திருக்கிறார்கள். உணவுப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க அவர் நல்ல முறையில் திறம்பட நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறார்கள் என்பதாகப் பல அங்கத்தினர்கள் இங்கே பேசியதைப் பார்த்தோம். உண்மையில் தங்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக் கொள்வேன், உணவுக் கொள்கை வெற்றி பெறவில்லை, தோல்வி அடைந்திருக்கிறது என்று நான் சொல்வேன். வேண்டுமானால் இல்லை என்பதற்கு—அவர் ராஜிநாமாச் செய்துவிட்டு என்னுடைய தொகுதியில்—உணவுப் பிரச்சினையை மட்டும் அடிப்படையாக வைத்து என்னுடன் தேர்தலில் போட்டிக்கு நிற்க முன் வருவாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

உர உற்பத்தியைப் பொறுத்தும், விநியோக முறையைப் பற்றியும் வருந்த வேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்த ஆண்டு தஞ்சை ஜில்லாவுக்கு அதிகமான உர விநியோகம் செய்யப்பட்டதாக இலாகா அதிகாரிகள் சொல்கிறார்கள். ஆயிரக்கணக்கான டன்கள் விநியோகிக்கப்பட்டன என்று சொன்னாலும் சாதாரண விவசாயிக்கு ஒரு மூட்டை, இரண்டு மூட்டையாவது கிடைத்ததா என்றால் இல்லை என்றுதான் குற்றஞ்சாட்ட வேண்டியிருக்கிறது. இன்றைக்கு கூட்டுறவு சங்கங்களின்மூலம் அவர்களுக்குத் தர ஏற்பாடு செய்திருப்பதாகச் சொன்னாலும் ஒழுங்காக கொடுக்கப்படவில்லை. ஒரு படி உரம் 2 ரூபாய்க்கு விற்கப்படுகிறது என்பதையும் நாம் சிந்திக்கவேண்டியிருக்கிறது. நகர்ப்புறங்களில் வாழ்பவர்களுக்கு மட்டும் அவர்களுக்குத் தேவையான அத்தியாவசியப் பொருள்களை நியாயமான விலைக்குக் கிடைக்கச் செய்தால் போதாது. கிராமங்களில் வாழ்பவர்களுக்கும் அவர்களுக்குத் தேவையான பொருள்கள் நியாய விலையில் கிடைக்க வழி செய்யவேண்டும் என்பதாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் அளிக்க இவ்வாண்டு 250 டிராக்டர்கள் வழங்கப்பட இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். உண்மையில் விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்யவேண்டும் என்ற எண்ணம் இருந்தால் ஒவ்வொரு கூட்டு மன்றத்திற்கு ஒரு டிராக்டர் வழங்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் இவ்வாண்டு பருவ மழை தவறிவிட்டது. மேட்டூர் அணையிலும் தண்ணீர் தட்டு ஏற்பட்டுவிட்டது. குறிப்பாக மேலத் தஞ்சை, திருத்தூறைப்பூண்டி, பட்டுக்கோட்டை, அறந்தாங்கி பகுதிகள் இதனால் எவ்வளவு பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் நன்கு அறிவார்கள். இந்த ஆண்டு கடன் வசூலை அந்த மாவட்டத்தில் நிறுத்தி வைக்கவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் சர்சார்ஜை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று ஆளும் தரப்பில் உள்ளவர்களும் பலர் எடுத்துச் சொன்னார்கள். தேர்தலையும் நினைத்து கூர்ந்து பார்த்துப் போது அமைச்சர் அவர்கள் உபரி வரி 25 காசை நிச்சயமாக எடுக்க முன் வருவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். நிச்சயமாக அதை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்பதாக ஏழை விவசாயிகளின் சார்பில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒரு விவசாயக் கல்லூரியை நிறுவித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கால்நடை மருத்துவ மனையைப் பொறுத்தும் நாம் கவனம் செலுத்த வேண்டும். கால்நடைச் செல்வங்கள் நாட்டில் சிறப்பாக இருந்தால்தான் விவசாயத்தை ஊக்குவிக்க முடியும். எனவே தஞ்சைத் தரணியில் ஒரு கால்நடை மருத்துவ மனையையும் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும்.

மேலும் நான் முன்பு சொன்னதுபோல அத்தியாவசியப் பொருள்களை விவசாயப் பெருமக்களுக்கு நியாயமான விலையில் கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டும் என்று, மீண்டும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.



[திரு. ஆ. துரையாசன்]

[3rd March 1966]

இங்கே நாம் வரிபோடவில்லை என்று சொன்னாலும் மத்திய நிர்வாகத் தினர் 100 கோடிக்கு மேல் போட்டிருக்கிறார்கள். அது இந்தத் தமிழ் நாட்டு மக்களையும் பாதிக்கத்தான் செய்யும்.

மதுரையைச் சேர்ந்த அம்மையார் அவர்கள் பேசும்போது எடுத்துச் சொன்னார்கள். நாட்டில் பஞ்சம் இல்லை, யார் பட்டினியால் செத்தார்கள்? ஏதோ கொஞ்சம் பற்றுக்குறை இருக்கிறது என்றார்கள். பற்றுக்குறை என்றால் என்ன பொருள்? பட்டினி என்றுதான் பொருள். ஒவ்வொரு நாளும் வேதனைப்படும் அளவில் பட்டினியால் சாகின்ற செய்தி பத்திரிகைகளில் வந்தாலும் அம்மையார் அவர்கள் தம் மனச் சாட்சியை ஒளித்துத்தான் பேசவேண்டியிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் ஏழை மக்களுக்காக வாதாட இங்கே இருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் அவற்றை எடுத்துச் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது.

மீண்டும் மீண்டும் நான் இந்த மன்றத்திலே கேட்டுக்கொள்வது, விவசாயிகளை வாழவிடுங்கள், அவர்கள் வாழ்ந்தால்தான் இந்த நாடு வாழமுடியும். பேச்சளவிலே 100-க்கு 80 பேர்கள் விவசாயிகளாக இருக்கிறார்கள், அவர்களைக் காப்பதற்குத் திட்டங்கள் போடுகிறோம், அவர்களைக் காப்பாற்றுவதற்காகவே இருக்கிறோம், என்று சொல்லிவிட்டு, திட்டத்தின் பலன்கள் எல்லாம் பணக்காரர்களுக்குப் போகிற அளவில் நிலைமை நீடித்தால் 1967-ம் ஆண்டு திரிப்பரிக்கக்கூடிய வகையிலே பாடம் கற்பிக்க மக்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். குழறும் உள்ளங்கள் எத்தனை நாட்களுக்குத்தான் அமைதிக்காகும்? குழறும் எரிமலை ஒருநாள் வெடித்தே தீரும் என்று சொல்லி என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

**கனம் திரு. பூ. கக்கன் :** கனம் அங்கத்தினர் திரு. துரையாசன் அவர்கள் பேச்சுக்கு நான் குறுக்கே நிற்க தயாராக இல்லை. ஜமீன்தார்களை எடுத்து விட்டார்கள். ஆனால் இப்பொழுது பல ஜமீன்தார்களை உண்டாக்கியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். கனம் அங்கத்தினர் பழைய பாளையக் காரர். அந்த பட்டத்திலே இருந்து வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார் என்ற கருத்தினால்தான் அப்படிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அவர்கள் தொகுதியில் மந்திரி வரவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இது எப்படியிருக்கிறது என்றால் உபியை வைத்துக்கொண்டு அவலைக் கொண்டு வா, இரண்டையும் கலந்து ஊதி ஊதி சாப்பிடலாம் என்று சொல்வது மாதிரி இருக்கிறது. அப்படிச் செய்வதற்கும் தயாராகவும் இருக்கிறோம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

**திரு. ஆ. துரையாசன் :** நான் பேசியது, பழைய பாளையக்காரர் என்ற முறையில்தான் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஜமீன்தார்களை ஒழிக்கவேண்டுமென்று சொல்வதற்கு முன்பாகவே நான் என்னுடைய குடும்பத்தைவிட்டு வெளியேறி, ஜமீன்தார்கள் ஒழியவேண்டும், சரிகைக் குல்லாய்கள் ஒழியவேண்டும் என்று ஆளுமகட்சிக்குச் சொல்வதற்கு அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆரம்பித்த இயக்கத்திலே சேர்ந்தவன் என்பதைச் சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

**கனம் திரு. பூ. கக்கன் :** அந்த எண்ணம் இருந்தால் இப்பொழுது ஜமீன்தார்கள் என்று சொல்லவேண்டிய தேவையில்லை.

**\*திரு. பி. ஷெராஜ் :** மதிப்பிற்குரிய தலைவரவர்களே, 1966-67-ம் ஆண்டிற்கான நிதி நிலை அறிக்கையை வரவேற்று நான் என்னுடைய கருத்துக்களையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய 1966-67-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் விவசாயத்திற்கு பெரும் பகுதி நிதி ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். விவசாயம் எந்த அளவுக்கு வளம் பெறுகிறதோ, அந்த அளவுக்கு நாட்டு மக்களுக்கு வளமும் வாழ்வும் கிடைக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. 1966-ம் ஆண்டில் விவசாய மக்கள் எந்த அளவுக்குப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும், கவர்கள் உரையின்மீது நடந்த விவாதத்தின்போது, தஞ்சாவூரிலிருந்து வந்திருக்கிற அங்கத்தினர்கள் அனைவரும் எடுத்துக்கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு தஞ்சை ஜில்லாவிலே மகசூல் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பருவ மழை இல்லாததன் காரணமாகவும், தண்ணீர் கிடைக்காததன் காரணமாகவும் விவசாயிகள் மிகவும்

3rd March 1966]

[திரு. பி. ஜெயராஜ்]

பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு எந்த அளவுக்கு சர்க்கார் நன்மை பயக்கவேண்டும் என்பதையும் கூர்ந்து கவனிக்கவேண்டும். பெரும் பகுதி விவசாயிகள் வரி வஜா செய்யவேண்டுமென்று மக்களர்கள் மூலமாகவும், இயக்கங்கள் மூலமாகவும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அதனைக் கவனித்து அரசாங்கம் ஆவன செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையும் எங்களுக்கு இருக்கிறது. தஞ்சாவூரில் ஒரு எக்ஸ்சுர்ட் ஆறு கலம் வீதம் தான் கண்டிருக்கிறது. தஞ்சாவூர் பூராவும் இந்த நிலைமைதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதனை அரசாங்கம் கவனித்திருந்தாலும்கூட, அங்கேயுள்ள விவசாய மக்களுக்குப் பாதகம் இல்லாத முறையிலே வரிவஜா செய்வதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டும். விவசாயிகளுக்கும் நிலச்சுவான்தார்கள் களுக்கும் தகராறு வருகிறது. நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றுகின்ற நிலைமையை நிலச்சுவான்தார்கள் ஏற்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைக் கவனிக்கவேண்டும். சரியாக விளையாத காரணத்தால், நிலச்சுவான்தார்கள் விவசாயிகளிடம், “முதலில் அறுவடை செய்யுங்கள், பிறகு பார்த்துக்கொள்ளலாம்” என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் ரெவின்யூ கோர்ட்டுக்குப் போகக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இதை உடனடியாகக் கவனிக்காவிட்டால், நிலத்திலிருந்து விவசாயிகளை வெளியேற்றிவிடுகின்ற நிலைமை ஏற்படுவதும், ரெவின்யூ கோர்ட்டு வெளியேற்றுவதை ஒரு குறிக்கோளாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறதே தவிர, நன்மை புரியக்கூடிய முறையிலே இல்லை என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். விவசாய உற்பத்தி அதிகமாக வேண்டுமென்றால் அவர்களுக்கு சரியான காலத்தில் உரத்தைக் கொடுக்கவேண்டும். மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டிகள் உரத்தைச் சரியான காலத்தில் கொடுப்பதில்லை. அவர்களைக் கேட்டால் அரசாங்கத்திலிருந்து சரியான காலத்தில் வரவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டிகள் எல்லாம் விவசாயிகளுக்குத் துரிதமாக காலாகாலத்தில் உரத்தைக் கொடுப்பதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டும். குறிப்பாக 1967-ம் ஆண்டில் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திலே மாவட்ட ரீதியாகவும், வட்டாச ரீதியாகவும் வேளாண்மை நுணுக்கத் திட்டத்தைக் கொண்டுபோய் போவதாகப் பார்க்கிறோம். இப்பொழுது பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலே எந்த அளவுக்கு விவசாய உற்பத்தியைக் கவனிக்கிறார்கள் என்பதை கவனிக்கவேண்டும். அங்கே கமிஷனரும், எக்ஸ்டன்ஷன் ஆபீசரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து விவசாயத்தைக் கவனிக்கிறார்கள் என்று சொல்லமுடியாது. முன்பிரிக்ட் அகிரிகல்சரல் ஆபீசர் அவர்கள் சொல்வதைத்தான் நாங்கள் செய்வோம் என்று எக்ஸ்டன்ஷன் ஆபீசர்கள் சொல்கிறார்கள். கமிஷனர் நாங்கள் அவர்களுக்குக் கூடுப்பட்டவர்கள் அல்ல என்று சொல்லுகிறார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியனிலே விவசாய விஸ்தரிப்பு நல்ல முறையிலே நடைபெற வேண்டுமென்று இவர்கள் ஒருங்கிணைந்து செயலாற்றினால்தான் முடியும். உர விநியோகம் சம்பந்தமாக ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் ஒவ்வொரு கூட்டுறவு சங்கம் அமைத்து, உர விற்பனை நிலையம் அமைத்து கொடுத்து, அதன் மூலம் காலத்தில் விவசாயிகளுக்கு உர விநியோகம் செய்வதற்கும் வாய்ப்பு உண்டாக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, ஒரு பஞ்சாயத்தில் எவ்வளவு நிலம் இருக்கிறது, நன்மை, புஞ்சை எவ்வளவு, ஒருபோக சாகுபடி எவ்வளவு, ஏக்கர் இரண்டுபோக சாகுபடி எவ்வளவு, ஏக்கர் எவ்வளவு லோன் கொடுக்கப்படுகிறது என்பதையெல்லாம் தெளிவாக ஒரு அட்டவணை யில் போட்டு அங்கேயே போட்டுவிடவேண்டும். எத்தனை எக்ஸ்சுர்ட் வரவினியோகம் செய்யப்பட்டது, எவ்வளவு லோன் கொடுக்கப்பட்டது, எத்தனை பேர்களுக்கு லோன் கிடைக்கவில்லை, என்ன சாகுபடி செய்தார்கள் என்பதையெல்லாம் ஒரு அட்டவணையின் மூலம் போட்டு விட்டால் இங்கே தப்புச் சொல்லக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்காது. அதன் மூலமாக அங்கேயுள்ள மக்களே அங்கே நடைபெறுகின்ற நிலைமைகளைப் பற்றித் தெரிவிப்பதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். வேளாண்மை நுணுக்கத் திட்டங்கள் சம்பந்தமாக ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு 2 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை பஞ்சாயத்துகள் எப்படி செலவு செய்ய வேண்டுமென்பதைப்பற்றி விளம்பரம் மூலமாகவோ அல்லது பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் மூலமாகவோ தெரிவிக்கவேண்டும். தஞ்சை ஜில்லாவைப்



[திரு. பி. ஜெயராஜ்]

[3rd March 1966]

பொறுத்தவரையில் இன்னும் கூலிகள் கொடுக்கப்படுவது நிர்ணயிக்கப்படாத காரணத்தால், விவசாயக் கூலிகளுக்கும், நிலச் சுவான்தார்களுக்கும் அடிக்கடி தகராறு ஏற்பட்டுக்கொண்டே இருக்கிறது. அரசாங்கம் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம் எப்படிக் கொண்டு வந்ததோ, அதைப் போல் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் எத்தனை விவசாயக் கூலிகள் இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு எவ்வளவுகூலி கொடுக்கவேண்டுமென்பதையும் ஆராய்ந்து ஜில்லா அடிப்படையிலே ஒரு கூலி நிர்ணயம் செய்து கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும். விவசாயிகள் ஒரு ஒழுங்கான முறையில் தங்களுடைய கூலியைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு அரசாங்கம் திட்டம் செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, ஹரிஜனங்களுடைய நலனுக்காக ஒதுக்கப்படுகிற தொகை அதிகமாக இருந்தாலும்கூட அவர்களுக்கு வீட்டுமனை வழங்குவதற்காக இந்த ஆண்டு மாநிலம் பூராவுக்கும் சேர்த்து ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகை 44 லட்சம் ரூபாய்தான். ஜில்லாவாரியாகக் கணக்கு பார்த்தால் 2 லட்சம் ரூபாய்க்கும் குறைவாக வருகிறது. ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கும் ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஆறு லட்சம் ரூபாய் வரை கொடுத்தால்தான் ஹரிஜனங்களுக்கு மனை கொடுக்கும் காரியத்தை நல்ல முறையில் செய்ய முடியும். கோரிக்கைகள் அதிகமாக இருக்கின்றன, ஒதுக்கப்பட்ட தொகை குறைவாக இருக்கிறது. எவ்வளவுதராம் ஏழைகளுக்கு மனை வசதி செய்துகொடுத்துக் கொண்டிருந்தாலும் கோரிக்கைகள் அதிகமாக இருப்பதால் தொகையை அதிகமாக ஒதுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எதிர்க்கட்சிகள் மட்டும் தான் குறை சொல்லவேண்டும் நாங்கள் எங்கள் குறைகளைச் சொல்லக்கூடாது என்றுமில்லை. நாங்களும் எங்கள் தொகுதியிலுள்ள குறைகளைச் சொல்லுகிறோம். அவர்களும் பல குறைகளைச் சொல்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்லுகிற குறைகளை எல்லாம் அரசாங்கம் கவனிக்காமல் இருக்கிறது என்று சொல்லமுடியாது. எல்லாவற்றையும் பார்த்துக் குறைகளைப் போக்குவதற்கான எல்லா ஏற்பாடுகளையும் அரசாங்கம் செய்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறது. எனக்கு மண்பு பேசிய, மதிப்புக் குரிய நுரையரசன் அவர்கள் தஞ்சை மாவட்டத்தில் பெரும்பகுதி விவசாயம் நடக்கிறபடியால், ஒரு விவசாயக் கல்லூரியை அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். நானும் அதே போன்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அங்கு விவசாயக் கல்லூரியை வைப்பதன் மூலம் புதிய முறையில் விவசாயத்தைச் சீர்படுத்தவும் மற்றும் விவசாயத்தைப் பெருக்கவும் வழி ஏற்படும். ஆகவே, அரசாங்கம் இதைப்பற்றிக் கவனிக்க வேண்டும். விவசாயத்தைக் கவனிப்பதற்காக, விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்வதற்காக விஸ்தரிப்பு அதிகாரிகளையும், கிராம சேவக்குகளையும் போட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இரண்டுபேரும் சேர்ந்து செயல்படுகிறார்களா என்றால் இல்லை. அனைப்பற்றிக் கவனிக்கவேண்டும். தஞ்சை ஜில்லாவில் தற்போது விவசாயிகளை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றி வருவதைத் தடுக்க அவசரச் சட்டம் ஒன்றை நிறைவேற்றவேண்டும். இல்லையென்றால் தஞ்சை ஜில்லா விவசாயிகளில் பெரும்பாலோர் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டு அவர்கள் கோரிக்கைகளுடன் அரசாங்கத்திடம் வரவேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். இதை அரசாங்கம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு விடைபெறுகிறேன்.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : ஆன் ஏ பாயின்ட் .ஃப் ஆர்டர், சார். சட்டமன்றத்திலே பத்திரிகை படிக்கலாமா?

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : நான் பத்திரிகை படிக்கவில்லை. பத்திரிகையிலே வந்த பட்ஜெட்டைப் பற்றித்தான் பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன்.

Sri K. S. G. HAJA SHERIFF : Mr Chairman, Sir, I rise to support the speech delivered by the Hon. Chief Minister on the budget and also congratulate him on presenting a surplus budget. He has exhaustively dealt with the development and improvement effected by the various departments, particularly in the power and agricultural industries. But owing to the failure of monsoon

3rd March 1966]

[Sri K. S. G. Haja Sheriff]

this year, production in agriculture has come down. Monsoon has failed not in our State only ; it has failed in most of the States in our country with the result that there is an overall shortage of food. To meet this shortage and relieve the difficulty of the people, the Government have resorted to import of foodgrains from foreign countries. There is nothing wrong in it. Any responsible Government, any Government wedded to the democratic method of governing, will have to see that they do not cause any difficulty to the people. I have been listening to the speeches of my esteemed friends from the opposition criticising that even after seventeen years of Independence to the Government are resorting to import of foodgrains. I do not think that that is a fair criticism. If only they think in a dispassionate manner and come to a very sincere conclusion, they will certainly agree that we have improved our agricultural production to a very tremendous extent from what we were about ten or fifteen years ago. Fifteen years ago the total production in our State was only 2.7 million tons. But owing to bringing millions of acres of land under cultivation, various facilities given to the producer and various other methods adopted by the Government to-day the food production is more than 5.5 million tons. But if still we are not surplus, it is because of the increased demand from the people. In a developing economy, more and more money is pumped into the hands of the people. The first charge on that money is food. People who were not having one square meal a day previously are now taking three full meals a day. In addition to that, there are more people in our State to-day with the result that we are not able to meet the demand. In these circumstances, there is no alternative for the Government except to import foodgrains from wherever they can possibly import. I think it is not very fair to criticise the Government without helping them to evolve ways and means for increasing food production. I welcome the various measures that the Government have proposed to step up food production. At the same time I must express my disappointment that the Government have not come forward to promote joint stock companies to tackle agriculture on an industrial basis. I am one of those who believe that we should not go against our own ideals in land legislation. Millions of acres of land are available which are still undeveloped and uncultivated. The Government should have no objection to give these lands to joint stock companies. Each company can take up a large area and do farming by mechanised method of cultivation. If we refer to the history of the United States of America, which is the biggest agricultural country in the world, we will find that, immediately after the World War II, they were in the same condition as the one in which we are at present. By the adoption of mechanised methods, by research to arrest the spread of any disease at a very early stage and by giving various facilities to the farmers, they have tremendously increased their output. We should also try to follow the same method, in addition to the provision of various facilities to the small agriculturists. We should give facilities to those people who can organise a joint stock company to tackle agricultural production on an industrial basis. Until then I do not think we will be able to



[Sri K. S. G. Haja Sheriff]

[3rd March 1966]

solve this difficult problem. Unless we make food available in plenty and at a very reasonable price, it will be very difficult to keep peace, and the various other problems connected with it can never be solved.

11-30  
a.m.

It is not enough if we produce only agricultural products. We should also produce industrial products and consumer goods. Unless these goods are produced in an abundant measure, we will not be able to arrest these high prices and we will not be able to tackle this inflation. When we are pumping into the hands of the people about Rs. 2,000 to 3,000 crores and when the production does not keep pace with it, naturally there will be perpetual shortage, with the result that there will be high prices and the value of the rupee also will very much come down.

First of all, what are the conditions precedent to making the production go up. We should give the necessary facilities to the entrepreneurs and also to the industrialists. But are we giving them to-day? Are the industrialists quite happy or has the production been stepped up? I must say that conditions are not normal. The capital market, as the Government are aware, is very, very difficult. In a developing economy, if we are not going to make the necessary finances available at a reasonable rate of interest, there will be stagnation in the growth of industries and in their production with the result that the people of the country will be put to a lot of difficulties. If money is required for various social amenities, it is not only by taxation that that money could be obtained. The people at the helm of affairs must also think of aiming at higher production by creating the necessary conditions and offering facilities to the industrialists. Then only they could increase production, create more wealth and ease the economic condition so that the people would be more happy. But if we are going to levy more and more taxes, that will only be crippling the industries with the result that the production will be affected and the things will be working in a very vicious circle. So, I would suggest that not only the tax structure should be revised to a lower level but at the same time the Government should also give the necessary facilities for the natural capital formation for industries which are going to be promoted. To-day whatever may be the advantages offered by the industries or the entrepreneurs through the Board of Management, there will not be capital formation even to the extent of a few thousands of rupees. That is because of the high rate of interest being charged for the money advanced to them and money is not easily given by the banks to the people who are already in the industrial and business fields and the banks which had been giving them credits apply the credit squeeze very often. Where will they go for money? Naturally they will be forced to go to the Multanees or private banks, with the result that they will have to pay more and more interest. Consequently, it will have its impact on the goods coming out of the factory and they will be coming out with added and increased cost. So, if any new enterprise is to be promoted, it would be very difficult for that enterprise to get the

3rd March 1966]

[Sri K. S. G. Haja Sheriff]

capital formation. I am perfectly aware that apart from the Governmental agencies, financial institutions are prepared to advance crores and crores of rupees but these institutions are doing so only from the money taken from the Government money. After all, the Government money is public money. I would like to know which of the two alternatives are good—whether the Government want the public to invest their amount on the industries started by the industrialists or whether they would like these industrialists to depend upon the Government for their capital formation? I submit, Mr. Chairman, that natural climatic conditions should be created for the capital formation and the industrialists should not depend upon the various financial institutions.

Sir, I am also disappointed to find that nothing has been mentioned in the Budget speech, about this Metropolitan City. This City is devoid of many important facilities. This City has become an international city and we find that thousands of foreigners visit this city day-in and day-out. First and foremost, we should tackle the beggar problem. The beggar problem is becoming more and more increasing and it has assumed a menacing proportion. We will find in churches, mosques and temples thousands of beggars with highly infectious diseases flocking around those places and naturally they will be carrying these diseases to the people who visit those sacred places. I would suggest that this problem requires to be attended to immediately.

Sir, I remember last year when I was speaking on the Budget, I requested the Government to examine the proposal regarding beach in North Madras. There is a strip of land adjoining the sea running from Royapuram to Ennore to a distance of nearly  $1\frac{1}{2}$  to 2 miles and it is as long as the Marina beach. I suggest that this strip of land should be made into a beach for the convenience of the people who are residing in North Madras. I do not know whether the Government have taken up this matter and given earnest consideration to it. If they have not done so, I would request the Government very earnestly to take up the matter and do the needful.

Sir, the Tuticorin harbour is being developed into a major harbour and the facilities that a major harbour should possess; are being provided for that harbour. But what will be the use of that harbour, if that harbour does not divert the trade of neighbouring districts like Tirunelveli, Ramanathapuram, Madurai, Kanyakumari and a part of the Tiruchirappalli district? Sir, unless industries are spread over the interior parts and not confined only to metropolitan cities or round about them, I am afraid that the development of the Tuticorin harbour will not be a very successful one. So, I suggest that the Government should adopt a policy of diverting trade to the interior parts of the districts so that the districts will become popular. For instance, when we locate a big industry in a particular place, at least 20 to 25 miles of area around that place will become very active and a lot of activities can be carried on there. So, from that angle, I would request the Government to see that more and more industries are diverted particularly around these districts.



[Sri K. S. G. Haja Sheriff]

[3rd March 1966]

Sir, I do not know whether the Government are still fighting with the Ministry of Transport in charge of Railways regarding the proposal to introduce the broad-gauge railway system in the far South. After having developed a major port, if we do not still have a broad-gauge railway system we will not be able to carry the large quantity of goods through the metre-gauge system to the port. As the port will be handling a large volume of traffic, it is very vital that the entire Southern Railway should be converted from metre-gauge into broad-gauge system. It is also very vital for the development of industries to have a broad gauge system. So, I would request the Government to take up this matter and see that this is done.

In conclusion, Mr. Chairman, I would like to point out that there is nothing wrong in our economy. Our economy is very stable and it is firmly rooted and things are going on very smoothly except in a few cases where there are little difficulties. If these difficulties are solved, I can assure my esteemed friends in the Opposition that our economy will be going up very rapidly and much more to the admiration of foreigners. The foreign people who are coming to our place to examine our economy have all certified that our economy is the soundest one; otherwise we would not have got billions and billions of dollars of foreign exchange and other facilities from the foreigners. If these small difficulties towards promotion of the various industries are being removed and if the banks are advised that they should give financial help to the entrepreneurs and to those managing big industries and to those who want to start small industries also, I think Government would have done the highest service for inducing more and more industries to come.

Thank you, Sir.

\* திரு. இரா. நல்லமுத்து : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையில் விவசாயத்திற்கு முக்கியத்துவம் அளித்து, சிறிய நீர்ப் பாசனத் திட்டங்களுக்கும், நடுத்தர பாசனத் திட்டங்களுக்கும், முக்கியத்துவம் கொடுத்து, இந்த நிதி நிலை அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், சேலம் மாவட்டத்தில் மேட்டூர் நீர்த் தேக்கம் இருந்தும் சேலம் மாவட்டத்திலுள்ள விவசாயிகளுக்கு, அந்த நீர்த் தேக்கத்தின் மூலமாக எந்த விதமான பயனும் ஏற்படுவதில்லை. அப்போதே இதன் மூலமாக சேலம் மாவட்டத்திலுள்ள விவசாயிகளுக்கு எவ்விதம் பாசன வசதி அளிப்பது என்பது பற்றி ஆராய்ச்சி செய்யப்படவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. சுதந்திரம் வந்த பிறகு இது பற்றி பரிசீலனை செய்யப்பட்டதாகவும் தெரிகிறது. ஆனால் பத்து ஆண்டுகளாக இது பரிசீலனையில் இருந்தும் இதுவரையிலும் அந்தப் பகுதியிலுள்ள விவசாயிகள் இது சம்பந்தமாக பல மகாநாடுகள் கூட்டியிருந்தும், அவற்றில் அமைச்சர்களை அழைத்து வந்து தங்கள் குறைகளை தெரிவித்தும், பல விண்ணப்பங்கள், மகஜர்கள் அனுப்பியும் இதுவரை பத்து ஆண்டுகளாக எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அந்தப் பகுதிக்கு மிகவும் தேவையாக இருக்கின்ற திருமணிமுத்தாறு திட்டத்தைப் பற்றிப் பல தடவை கூறியாய்விட்டது. இப்போதாவது நான்காவது திட்டத்தில் இந்த திருமணிமுத்தாறுத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேட்டூர் அணியிலிருந்து கிழக்குகரையோரமாக திருச்செங்கோடு தாலுகாவில் பள்ளிப்பாளையம் வரையில் நீடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பத்து மைல் நீளம். ஜேடர்பாளையம் வரையில் ஒரு வாய்க்காலே

3rd March 1966]

[திரு. இரா. நல்லமுத்து]

எடுத்துக்கொண்டால் சுமார் 10 ஆயிரம் ஏக்கர்களுக்குப் பாசன வசதி கிடைக்கும். இதையும் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் சேலம் மாவட்டத்தில் கொள்முதல் செய்கின்ற விஷயத்தில் ஒரு விஷயத்தை மிக நன்றாகக் கவனிக்கவேண்டும். அதாவது திருச் செங்கோடு தாலுகாவில், கொள்முதல் செய்கின்ற விஷயத்தில் சாதாரணமாக இரண்டு ஏக்கர் நிலங்களை வைத்துக்கொண்டு கிணற்றுப் பாசனத்தையே நம்பிக்கொண்டு இருக்கக்கூடியவர்கள் அதிகம் பேர் இருக்கிறார்கள். அதிலும் இந்த வருடம் சரியான முறையில் விவசாயம் செய்ய முடியவில்லை. அந்த நிலங்கள் எல்லாம் கரம்பாகவே கிடக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட நிலங்களை எல்லாம் கொள்முதல் செய்கின்ற அதிகாரிகள் பார்வை யிடாமல் ஒரேயடியாக இவ்வளவு நெல் நீங்கள் தர வேண்டும் என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, தண்ணீர் இல்லாமல் எப்படி விவசாயம் செய்வது என்பதைப் பற்றி அவர்கள் கவலைப்படாமல், விலைக்கு வாங்கியாவது கொடுங்கள் என்று அதிகாரிகள் விவசாயிகளை வற்புறுத்துகிறார்கள். இந்த விதத்தில் அதிகாரிகள் கொள்முதல் செய்கிறார்கள். வினியோகம் செய்கின்ற விஷயத்திலும் சில கோளாறுகள் நடைபெறுகின்றன. நகரப் புறங்களில் கார்டுகள் மூலமாக உணவுப் பொருட்களை வினியோகம் செய்து வருகிறார்கள். ஆனால், கிராமப் புறங்களில், சொந்தமாக நிலம் இல்லாத மக்கள் பட்டா நிலம் இல்லாத மக்கள், ஏழை அரிஜன மக்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு சர்க்கார் கொடுக்கின்ற உணவுப் பொருட்கள் கிடைப்பதில்லை. அவர்கள் வெளியில் அதிக விலை கொடுத்து வாங்கிச் சாப்பிடுகிறார்கள். வாரத்திற்கு ஒரு முறை சந்தைக்கு சென்று உணவுப் பொருட்களை வாங்கிக்கொண்டு போகிறார்கள். சந்தையில் உணவுப் பொருட்களை விற்பதற்கு அனுமதிப்பதில்லை. இதனால் ஏழை மக்களுக்கு பல விதமான கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே, கிராமங்களிலுள்ள ஏழை மக்களுக்கும் சரியான முறையில், அதாவது கார்டு முறையிலேயே உணவுப் பொருட்களைக் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிணற்றுப் பாசனத்தை நம்பி விவசாயம் செய்துகொண்டிருக்கும் ஏழை மக்களுக்குப் போதுமான அளவில் கால்நடைகளில் ரசாயன உரம் கிடைப்பதில்லை. கிணற்றுப் பாசனத்தின் மூலம் ஏதாவது பலன் கிடைக்குமா என்று அவர்கள் விவசாயம் செய்து பார்க்கும்போது, அவர்களுக்கு வேண்டிய உரம் கிடைப்பதில்லை. பிற்பாடு பல இன்னல்களுக்கிடையே விவசாயம் செய்தாலும், பூச்சிகள் காரணமாக, விவசாயம் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, விவசாயிகளுக்கு விவசாய வருமான வரியை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சேலம் மாவட்டத்தில், விவசாயம் செய்வதற்கு வசதியாக ஏராளமான தரிசு நிலங்கள் இருக்கின்றன. இவற்றை நிலமில்லாத ஏழை மக்களுக்குக் கொடுத்து அதற்கான வசதிகளை எல்லாம் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் அரிஜன மக்களுக்கு மனைக்கட்டுக்காக நிலம் கொடுக்கிற விஷயத்தில் மிகுந்த காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. இதை எப்படி தவிர்ப்பது என்பதைப் பற்றி ஆராய்வதற்காக மதிப்பிற்குரிய பரமேஸ்வரன் அவர்கள் தலைமையில் ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டது. அந்தக் குழு சுமார் இரண்டு ஆண்டு காலமாக ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் சென்று பரிசீலனை செய்து ஒரு அறிக்கையை அரசாங்கத்திற்கு சமர்ப்பித்திருக்கிறது. அதன் மீது இரண்டு ஆண்டு காலமாக எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. பன்னிரண்டு கோடி ரூபாய் செலவு செய்தால் மூன்று ஆண்டுகளுக்குள் அரிஜனங்கள் அலைவாருக்கும் வீட்டுமனை அளிக்க முடியும் என்று எடுத்துக் கூறப்பட்டிருந்தது. அதன்மீது அரசாங்கம் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(கனம் உருவி சபாநாயகர் தலைமை)



[திரு. இரா. நல்லமத்து]

[3rd March 1966]

சேலம் மாவட்டத்தில் பறிதைக்கும் தொழிலாளர்கள் சுமார் 25 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். மின்சார விஸ்தரிப்பு ஏற்பட்டதின் காரணமாக பம்பு செட்கள், மற்றும் இதர காரியங்கள் இவற்றுக்கெல்லாம் மின்சாரம் உபயோகிக்கிற காரணத்தால் பறிதைக்கும் தொழிலாளர்கள் சேலம் மாவட்டத்திலும், கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் ஒரு சில பகுதிகளிலும்—சுமார் 25 குடும்பங்கள்—பாதிக்கக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கின்றன. இவர்களுக்கு மாற்றுத் தொழில் ஏதாவது கொடுத்து அவர்களுக்கு வாழ வழிவகை செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரசாங்க அதிகாரிகளைப் பொறுத்த வரை, மத்திய அரசாங்க அதிகாரிகளுக்குத் தற்போது சம்பளத்தை அதிகரித்திருக்கிறார்கள். அதே போன்று மாநில அரசாங்க அதிகாரிகளுக்கும் சம்பள உயர்வு கிடைக்கும் என்று மாநில அரசாங்க அதிகாரிகள் எதிர்பார்த்தார்கள். ஆனால், இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் அதைப் பற்றி ஒன்றும் குறிப்பிடாததைப் பார்த்து அவர்கள் ஏமாறும் அடைந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் நல்ல முறையில் வாழ அவர்களுடைய சம்பளத்தை ஓரளவுக்கு உயர்த்த வேண்டும் என்று கூறிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

\* திரு. ஏ. எஸ். தக்கிலுமுர்த்தி கவுண்டர் : சட்ட மன்ற உதவித் தலைவர் அவர்களே, போற்றினாம் போற்றுவார், அல்லது தூற்றினாம் தூற்றுவார் என்று கூறப்படுகின்ற புலவர் பெருமக்களாலும் குறை சொல்ல ஏலாத நல்ல, தெளிவான தமிழ் உரை நடையைக்கொண்டு திகழ்வதும் புதியவரிகள் எதுவுமற்றதும், 31 லட்சம் மிகுதி காண்பதும் ஆண்டு சென்றாக்கும், ஆளிய வருவார்க்கும் இடைநின்ற காலம் எனக் கூறுவதுபோல, தமிழ் நாட்டில் வரலாற்றில் பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக்கத் தக்க செயலாக்கம் நிறைந்த முன்னுபது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கடைசி ஆண்டுக்கு உபசாரம் சொல்லுகின்ற நிலையிலும், 'யானை வரும் பின்னே, மணி ஓசை வரும் முன்னே' என்று கூறுவது போல, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு வருகை கூறுகின்ற நிலையிலும், அமைத்திருக்கின்ற, இந்த ஆண்டின் நிதி நிலை அறிக்கையை நான் மனநிறைவோடு, நன்றிப் பெருக்கோடு, வாழேற்கின்றேன். உலகியல் பல்லாற்றினும் நுணுக்கமாகத் துருவிப்பார்த்த வள்ளுவர் ஒரு நிலையை அறுதியிட்டுக் கூறுகின்ற நிலையில், "பொருளிலார்க்கு இவ்வுலகிலே" என்று கூறிய அவர், அதன் நிமித்தம் எடுக்க வேண்டிய ஒரு நிலை பற்றியும் கூறுமிடத்து, "முயற்சி திருவினையாக்கும்" என்றும்,

"ஊழையும் உட்பக்கம் காண்பார் உழைவின்றித்  
தாமா உஞற்று பவர்" . . . . . என்றும்,

"இலமென்று அசைஇ இருப்பாரைக் காணின்  
நிலமென்னும் நல்லாள் நகும்" . . . . . என்றும்

கூறியதற்கேற்ப, யாதும் இல்லை. அதற்கேற்ற சூழ்நிலை ஒன்றுமில்லை என்ற இழிதகைமையான நிலைமையிலும், பலவகையாலும் முயன்று, முன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களைத் தீட்டி, எழைமையற்றதும், படிப்பு அறிவுள்ளதுமான ஒரு நிலையை தோற்றுவிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு, மிகவும் முயன்று அவை நிலைமைகளை மாற்றி, நாட்டை முன்னேற்றுவதற்கான நிலைமையில் அமைந்திருக்கின்ற இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்காமல் இருக்க முடியாது. சாதாரணமாக, தமிழகத்திலே ஒரு பழமொழி கூறுவது உண்டு. "குடிப் போனவனுக்கு ஒன்பதாம் இடத்தில் குரு; சிக்கினவனுக்கு ஐன்மத்திலே சனி" என்று கூறுவது உண்டு. அதனுடைய கருத்து என்னவென்றால், வள்ளுவன் சொன்னதுபோல, குடியோம்பல் என்ற தலைப்பின்படி குடும்பத்தைக் கட்டிக்காக்கும் தலைவரை இருந்து ஒம்புவதற்குப் பல முயற்சிகளைச் செய்து கொண்டிருக்கின்ற ஒருவனுக்குப் பல இடையூறுகள் வருவது பல துன்பங்கள் நிகழ்வது உலகத்திலே நாம் காண்கின்ற நிலை. துன்பங்களைப் பொருட்படுத்தாது பணி செய்வதையொத்து இந்தப் பெரிய பரந்த நாடாயி இந்தக் குடும்பத்தை முன்னணிக்குக் கொண்டுவர

3rd March 1966] [திரு. ஏ. எஸ். தகழிமுர்த்தி கவுண்டர்]

வேண்டுமென்று இந்தக் குடும்பத்தினுடைய தலைவனாகிய காங்கிரஸ் சபையும் பல வகையிலேயும் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு, அந்த வகையிலே பல இடையூறுகள், பல துன்பங்கள், பல இடுக்கண்கள் வந்தாலும் கூட, அதைச் சமாளித்து, எதிர்த்து நின்று, மக்களை ஒம்பி வளப்படுத்துகின்ற நிலையிலே இருக்கின்ற பணிக்கு ஈடாக அமைந்திருக்கிறது இந்த நிதிநிலை அறிக்கை என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

வரி விதிப்பு முறையைப் பற்றி நூல்களிலே பரவலான கருத்துக்கள் காணப்படுகின்றன. கம்பன் சொல்லுகிறான்—

“முறையறிந்து அவாவை நீக்கி முனிவுழிமுனிந்து வெஃகும்  
இறை அறிந்து உயிர்க்கு நல்கும் இசைகெழு வேந்தன் காக்க”

என்று கூறுகின்றான். பக்குவம் தெரிந்து, சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தி, அதிக ஆசைப்படாமல், குடிமக்களிடத்தில் திரையைப் பண்போடு, அளவோடு, காலத்தோடு, வாங்குகின்ற நிலையை வரவேற்கிறான் கம்பன். இது தான் அரசன் கடமை என்று கூறுகின்றான். “ஆரில் ஒன்று கொற்றவா கடமை கொள்ள” என்று கூறுகின்றார் சேக்கிழார். “கொள்ள” என்ற வார்த்தையைப் போட்டிருக்கிறார். அதைக் கவனிக்க வேண்டும். வரி வாங்குவது கடமை என்பது அதன் பொருள். எந்த ஒரு ஆட்சியோ, அரசாங்கமோ வரியே வாங்காது இருந்தது என்பது இந்த நாட்டிலேயோ வேறு எந்த நாட்டிலேயோ கிடையாது. புறநானூற்று இன்னொன்று வருகிறது. சிறிய நிலப் பாப்பு ஆனாலும்கூட நெல் விளைந்தால், அதை அறுத்து, மணியாக்கி, கவளம் கவளமாகக் கொடுக்கும்போது யானைக்கு பல நாட்களுக்கு தினியாக உதவும் என்றும், யானையையே, பெரிய நிலப் பாப்பாக இருந்தாலும், அதிலேயே மேயவிட்டால் தின்னுவது குறைவாகவும் மிதித்துக் கெடுப்பது அதிகம் என்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. வரி வாங்குவதிலே, சிறிய சிறிய அளவாக பல வழிகளில் வரி வாங்குவது அரசின் கடமை, பண்பு என்று கூறப்படுகிறது. குடிமக்களை வருத்தி, ஏன்மையாக, இயலாத வகையிலே, நல்ல சூழ்நிலையை உற்பத்தித் தரவேண்டிய வரி கொள்ளுவது, வாங்குவது தவறு தவிர, குடி மக்களுக்குக் கொடுக்கும் சூழ்நிலையை உற்பத்தி செய்து சிறிது சிறிதாகப் பல வகைகளில் வரி வாங்குவது என்றைக்கும் வரவேற்கத் தக்க ஒன்று என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அந்த ஒரு வகையிலேதான் தமிழக ஆட்சியானது நம் தமிழக மக்களிடத்திலே திரை வாங்குகிறது, வரி வாங்குகிறது. இதை மிகைப்படுத்திக் கூற இயலாது என்று அறுதியிட்டுக் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பல வகைகளிலே மக்கள் விருப்பம், மக்கள் வருவாய், அதிகரித்துக் கொண்டு இருக்கின்ற இந்த நாளிலே, சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தி, அதற்குப் பிறகு திரை வாங்குவதில் எந்தவிதத் தவறும் இல்லை. சொன்னார்கள் போன நான்கு மாதங்களுக்கு முன் தான் நிலவரி, நான்கில் ஒன்று அதிகப்பட்டது என்று. விவசாயிகள் மரபில் வந்தவன் நான். நான் சொல்லுகிறேன். எந்த விவசாயியும் வரி கொடுக்க முடியாது அல்லது கொடுக்கக் கூடாது என்று எண்ணுவது கிடையாது. நிச்சயம் அந்தமாதிரி எண்ணுவது கிடையாது. வரி நிலத்திற்காகக் கொடுப்பது என்பது கடமை, குரங்களுக்குக் கொடுப்பது போல. வரி கொடுப்பது என்பது அவர்களுக்கு உரிமை, வரி கொடுக்கவில்லை யென்றால் அவர்களுக்கு ஆட்சியில் இருக்கின்ற உரிமை போகிறது, பொறுப்பு போகிறது. அதனால் சமுதாயத்திற்குச் செலுத்தும் உரிமை போகிறது என்று அறுதியிட்டுக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். விவசாயப் பொருங்குடி மக்களுக்கு வரியே கூடாது என்று சொல்லுவதை, அந்தக் கோட்பாட்டை நான் வலிமையோடு மறுக்கின்றேன் என்று நான் தாழ்ந்த வணக்கத்துடன் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகின்றேன்.

அதற்குமேலே, கீழ் பவானி வாய்க்காலப்பற்றி இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே இரண்டு இடங்களிலே குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. சாதாரணமாக இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பற்றியோ, அல்லது சென்ற ஆண்டு நடப்பைப் பற்றியோ, பெரும் குறை கூறவேண்டுமென்றால், அது இயற்கையால் வந்த ஒரு கேடு, மழையின்மைதான். திருக்குறளில் சொன்னார்—

“விண்ணின்னு பொய்ப்பின் விரிநீர் வியனுலகத்து  
உளநின் றுடற்றும் பசி”



[திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணமூர்த்தி கவுண்டர்] [3rd March 1966]

என்று தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறார் வள்ளுவர். எந்த ஒரு நாட்டிலே பருவ மழை தவறி விடுகிறதோ அந்த நாட்டிலே பசிப் பிணி நிச்சயமாக வரும். மக்களுக்கு உணவுப் பஞ்சம் வரும் என்று கூறுகின்றார். அதனால் தான் இன்னும் சிலப்பதிகாரத்தில் கூட கடவுள் வாழ்த்தாக மழையைப் பற்றி வாழ்த்துகிறார் இளங்கோவடிகள்.

“ மாமழை போற்றுவதும் மாமழை போற்றுவதும்

லீங்கு நீர்வேலி உலகிற்கு அவன்

அளி போல் மேல் நின்று

தான் சுரத்தலான் ”

என்று மாமழையைப் போற்றுகிறார் இளங்கோவடிகள். என்னதான் விஞ்ஞான உலகத்தில் வாழ்கிறோம் என்றாலும், சந்திர மண்டலத்தைத் தாவிப் பிடித்தாலும் இயற்கையின் ஒத்துழைப்போடுதான் இந்த உலகத் திலே இருக்க முடியும். சென்ற ஆண்டிலே நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற குறை யெல்லாம் மழையின்மை ஒன்றுதான். அதனால்தான் பெரிய குறை. அரசைச் சொல்லலாம். புறநானூறில் சொல்லுகிறார்—

“ மாரி பெரப்பினும் காவலன் பழிக்கும்

கண்ணகன் ஞாலம் ”

என்று. இந்த அரசின் ஆட்சியில் மழையே இல்லை என்று சொல்லுவது மரபு. இரண்டாயிரம் வருஷங்களுக்கு முன்பு பாடிய பாட்டு இது. புலவர் களுக்கெல்லாம் தெரியும்.....

**புலவர் கா. கோவிந்தன் :** அதே பாட்டில் மழையின்மைக்கு அரசு காரணம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது—

“ கோள் நிலை திரிந்திடின் கோள் நிலை திரியும்,

கோள் நிலை திரிந்திடின் மாரிவறங் கூரும் ”

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆக அந்தத் தொடர் இருக்கிறது. அதையும் சொல்லிவிட்டால் நன்றாக இருக்கும்.

**திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணமூர்த்தி கவுண்டர் :** சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டுதானே மழையில்லை. 17—18 ஆண்டு களாகவா மழையில்லை? இந்த ஆண்டுதானே பருவம் மாறி மழை பெய்தது? சேலம் மாவட்டம், கோவை மாவட்டம், தவிர எல்லா இடத்திலும் மழை பெய்தது. அரசை மக்கள் குறை சொல்லுவது இயற்கை. “ மாரி பெரப்பினும் காவலன் பழிக்கும் கண்ணகன் ஞாலம் ” என்று அழகாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அரசனைச் சொல்லுவதுதான் பழக்கம். பழமொழி நானூறில் கூட சொல்லுவது உண்டு. பசுக்களுக்காக கோவர்த்தனத்தைக் குடையாகப் பிடித்த கண்ணனைக்கூட மாட்டு இடையன் என்று சொல்லுவார்கள்—பழமொழி நானூறில் உள்ள பாடல் இப்போது ஞாபகத்திற்கு வர மறுக்கிறது. அந்த மாதிரி குறை என்று சொல்லக்கூடிய ஒன்று, அரசாங்கத்திலே, நிர்வாகத்திலே, எங்குமே குறை இல்லை என்று யாருமே சொல்லவில்லை. குறை என்பது இயற்கையிலேயே கூட இருக்கின்றது. இயற்கையை நுண்ணியதாக ஆராய்ந்த புத்தர் பெருமான் கூட இயற்கையிலேயே மோசமாக நடவடிக்கைகள் இருக்கின்றன. இயற்கையை ஆட்டுவிக்கும் ஆண்டவன் உண்டு என்றால் அந்தக் கடவுளைக் கருணையுள்ளவன், அருள் கொண்டவன், அன்பு கொண்டவன் என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்? பிரத்தியட்சமாகப் பார்க்கும்போது கடவுளே கிடையாது என்ற முடிவுக்கு அவர் வந்தார். அதுபோல குறை என்று சொல்லக்கூடிய ஒன்று எங்கும் இருக்கிறது. எப்போழுதும் இருக்கிறது. குறை என்பது அரசாங்கத்தினிடமும் உண்டு. நிர்வாகத்தினிடமும் உண்டு, மக்களிடமும் உண்டு, எல்லோரிடத்திலும் உண்டு. அதைத் திருத்திக் கொள்ள வேண்டுமே—

“ செவிகைப்ப சொல் பொறுக்கும் வேந்தன்

கவினைக்கீழ் தங்கும் உலகு ”

என்று அறுதிமிட்டுக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. எதிர்க்கட்சியினர் சொல்லக்கூடிய

3rd March 1966] [திரு. ஏ. எஸ். தகழிணாமர்த்தி கவுண்டர்]

குறையாக இருந்தாலும், மக்கள் சொல்லக்கூடிய குறையாக இருந்தாலும், யார் சொல்லக்கூடிய குறையாக இருந்தாலும், அதை அலட்சியப்படுத்தாமல் கேட்டுக்கொண்டு எவன் ஒருவன் பொறுமையாக இருக்கிறானோ அந்த ஆட்சியின் கீழ் உலகம் பூராவும் வரும் என்று அறுதியிட்டுக் கூறுகின்றார். ஆகையினால் குறை இருக்கிறது என்ற காரணத்தால் அடிப்படையையே மாற்றிவிட்டால் மக்களுடைய பாடு என்ன ஆகும் என்று கேட்கிறேன். மக்களுடைய வாழ்வு நன்கு அமைய வேண்டும். எதிர்காலத்தில் பள்ளிகளில் படித்துக்கொண்டிருக்கும் சிற்பெறையும் பு போல் ஊர்ந்து சென்று கொண்டிருக்கும் அவ்வளவு இளைய மக்கள் தொகையும் என்ன ஆகும்? குறை இருக்கிறது என்று, அடிப்படையையே தகர்த்து விடக்கூடாது என்பது தான் என்னுடைய தாழ்மையான வேண்டுகோள்.

நான் கூட ஒன்றிரண்டு குறைகள் சொல்லப் போகிறேன். கீழ் பவானிப் பகுதியிலே இந்த ஆண்டில் தண்ணீர் கிடைப்பது. அதற்கு மூல காரணம் மழை கிடைப்பது. அண்ணியில் தண்ணீர் இல்லை. அதனால் தண்ணீர் வரவில்லை. ஏதோ தஞ்சாவூருக்குத் தண்ணீர் விட்டுவிட்டார்கள். அதனால் தண்ணீர் விடவில்லை என்று நான் சொல்லுவதற்குத் தயார் இல்லை. அங்கும் கூட விளைச்சல் இல்லை. தாளைப் பயிரும் வரண்டு போய்விட்டது என்று நெற்றுக் கூட ரெவினயூ போர்டு மெம்பர் திரு. விசுவதான் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்த்தால் என்று சொல்லக்கூடிய தஞ்சையிலேயே தானியம் விளைச்சல் இல்லை என்றால் நமக்கு வேதனையாக இருக்கின்றது. கீழ்பவானிப் பகுதியிலே ஒரு குறைபாடு என்னவென்றால், அங்கு புதுக் கிணறுகள் வெட்டக்கூடாது என்று ஒரு நிபந்தனை இருக்கின்றது. நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்த்தால் கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு ஊக்கமும், ஆக்கமும் கொடுக்கிறோம், கடன் வசதிகள் செய்து கொடுக்கிறோம் என்று கூடச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், கீழ் பவானிப் பகுதியில் மட்டும் இந்த ஜமாபந்தியில் புதுக் கிணறுகள் தோண்டியதற்காக எக்கச்சக்கமாக தண்டத் தீர்வை போட்டிருக்கிறார்கள். இங்கு அமர்ந்திருக்கிற அமைச்சர்கள் கூடியவிரைவிலே இதைக் கவனித்து அந்த ஆயக்கட்டு பகுதியிலே நிறைய கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு உடனே அனுமதி வழங்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது அன்னியில் இன்னொன்றும் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்பொழுது இருக்கிற என்னுடைய தொகுதியில் சூரங்கம்பள்ளம், பெரும்பள்ளம் என்ற இரண்டு அலைக்கட்டு வேலைகள் நடந்துக்கொண்டிருக்கின்றன. அந்த அலைக்கட்டு முடிந்தால் நல்ல லாபகரமாக இருக்கும். அதை இன்னும் கொஞ்சம் விரைவாக நடத்திக்கொடுத்தால், அதாவது இன்னொரு மூன்று மாதங்களுக்குள் தண்ணீர் விரும்படி உத்தரவு போட்டால், உடனே அந்தப் பிரதேசங்களுக்கு நல்ல பலன் கிடைக்கும். மேலும் சிறிய சிறிய பள்ளங்களில் உரம்புத் தண்ணீர் ஓடுகிறது. அதுவும் ஒரு விவசாயிக்குச் சொந்தமான இடத்தில் அதைப் பயன்படுத்திக்கொண்டால் 10, 20 ஏக்கர் நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் பாயும். இதுபற்றி தாலுகா ஆபீஸிலும், ஆர். டி. ஓ.விடமும் விண்ணப்பங்கள் போட்டிருந்தாலும் அனுமதி கிடைப்பதில்லை. அந்த நீர் ஓட்டப் பகுதியிலே இருந்து ஒரு சிறிய வாய்க்கால் வெட்டி அந்தத் தண்ணீரை மேடான பகுதிக்குக் கொண்டுபோய், அங்கே கிணறு தோண்டி அதில் தண்ணீரை நிரப்பி பம்பு செட்டுகள் வைத்து தண்ணீர் இறைப்பதற்குக் கூட தீர்வை ஏற்பட்டிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு 10, 15 பேர்களுக்குத் தண்டத் தீர்வை விதித்தார்கள். அது பற்றி ரிட் மனுக்கள் போடப்பட்டு, இப்பொழுது விஷயம் அப்படியே தடங்கலாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அந்த நீர் எந்தவிதமான பாசன ஆதாரத்தின் கீழும் சட்டபூர்வமாக வரவில்லை. அது வீணாகப்போகின்ற நீர். அதை பம்புசெட்டுகள் வைத்து இறைக்க அனுமதி கேட்டாலும், மறுக்கப்படுகிறது. முன்பு கூட அமைச்சர் கக்கன் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். “ஆண்டவன் கொடுக்கிறார், தண்ணீர் போகிறது, ஏன் இப்படியெல்லாம் நடக்கவேண்டும்” என்று சொல்லியிருக்கிறார். இப்படிச் சொன்னது 7, 8 வருஷங்களுக்கு முன்பு திரு. சுப்பிரமணியம் இருந்தபொழுது. அது பற்றி எந்தவிதமான



[திரு. ஏ. எஸ். தகடிகுமார் தி கவுண்டர்]

[3rd March 1966]

உத்தரவும் இதுவரையில் போடப்படவில்லை. அது சம்பந்தமாகத் தண்டத் தீர்வை விதித்திருக்கிறார்கள். அதைக் கொஞ்சம் பார்த்து, பரிசீலனை செய்து உடனடியாக ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பல நாட்களாகக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். மொசக்காடு பகுதியில் சித்தோடு பக்கம் 300 ஏக்கரவுக்குத் தண்ணீர் பாாய்ச்சு முடியும். அது பற்றி விண்ணப்பம் கூடக் கொடுத்திருக்கிறேன். பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று எனக்கு ஒரு பதிலும் வந்திருக்கிறது. ஒரு சிறிய கால்வாய் வெட்டினால் போதும். அதைக் கொஞ்சம் விரைவாக நடத்திக்கொடுக்க வேண்டும் என்று இரண்டு அமைச்சர்களையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த ஆண்டில் காலிங்கராயன் கால்வாய் பகுதியிலே மழை இல்லை யாதலால் மூன்றாம் போகம் நெல் சாகுபடி செய்யவேண்டாம் என்று விவசாயிகளுக்குச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நீர்ப்பிடிப்பு பகுதியிலே கொஞ்சம் மழை பெய்து, அணைக்கு தண்ணீர் வந்திருக்கிறது என்று நாள் கேள்விப்படுகிறேன். பெரும்பாலான இடங்களில் நவடி நட்பாகி விட்டது. மூன்றாம் போகம் நெல் வேளாண்மை செய்தாகிவிட்டது. ஆகவே, அதற்கு வசதி செய்துகொடுப்பதற்கு கூடியமட்டும் ஏப்ரல் 20-ம் தேதி வரை தண்ணீர் விடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, விவசாயம் பற்றி ஒரு செய்தி. விவசாயத்தைப் பொறுத்த மட்டில் மூன்று நிலைமைகள் இருக்கின்றன என்பதை நாம் அறிவோம். ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டு, பரம்பரையாக அந்தத் தொழிலில் ஏற்பட்ட அனுபவத்தைக்கொண்டு விவசாயம் செய்துகொண்டிருக்கின்ற விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் ஒரு துறை. அடுத்தது சர்க்கார் சார்பிலே இயங்கக்கூடிய விவசாயத்துறை இலாகா. அது ஒரு துறை. மூன்றாவது விவசாயத்தைப்பற்றி அவ்வப்பொழுது நுணுக்கமாக ஆராய்ந்து அந்த நுணுக்கங்களை வெளியிடுகின்ற நிபுணர்கள் துறை என்பது ஒன்று. இப்படி மூன்று துறைகள் அல்லது நிலைகள் இருந்தாலும் நாம் கண்கூடாகக் காண்பது என்னவென்றால், இப்பொழுது நடைமுறையில் இருக்கக்கூடிய எனக்குத் தெரிந்த பெருங்குறை என்ன வென்றால், இந்த மூன்று துறைகளும் இணக்கமாக ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பு கொண்டு செயல்படுவதில்லை. இது நாள் கண்ட உண்மை. ஒரு பக்கத்தில் அனுபவம் வாயிலாக பரம்பரையாக விவசாயம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் பெருங்குடி மக்கள். இன்னொரு பக்கத்தில் விவசாய இலாகா செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. மற்றொரு பக்கத்தில் நிபுணர்கள் எதைஎதையோ கண்டுபிடித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த மூன்று துறைகளும் ஒட்டி இணக்கமாக வரவில்லை. விவசாய இலாகா துறையில் இருப்பவர்கள் ஏதோ சமயத்தில் விதை, பூச்சி மருந்துகள் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னொரு பக்கத்தில் நிபுணர்கள் என்று சொல்லக்கூடியவர்கள் என்ன கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். விஞ்ஞான முறை என்று சொல்லக்கூடிய மாற்று வழிகளைப் பின்பற்றி அதிகப் படியாக சாகுபடி செய்யக்கூடிய அளவில் நிபுணர்கள் எந்த வழிகளையெல்லாம் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள், அதை ஏற்படி சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப, மண்வளத்திற்கேற்ப, சீதோஷ்ண ஸ்திதிக்கு ஏற்ப எந்த விதத்தில் நடைமுறையில் செய்யவேண்டும் என்பதெல்லாம் விவசாயிகளுக்கு இன்னும் கண்டிப்பாக தெரியவில்லை. சர்க்கார் கொண்டிருக்கிற ஸ்திதித்திலோ அல்லது கொள்கையிலோ எந்தக் குறையும் கிடையாது. அதை அமல் நடத்துகிற பொழுது ஏற்படுகிற ஒரு குழப்பம் தான் இதற்கெல்லாம் காரணம். யாருக்காக நன்மைகளைச் செய்துகொண்டிருக்கின்றோமோ அவர்களுக்கு அந்த நன்மை போய் அடையாமல், விவசாயிகளிடத்திலே பெருங்குறையான ஒரு நிலைமை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இப்படியே போய்க்கொண்டிருந்தால் முன்னேற்றமே இருக்காது. இந்த மூன்று துறைகளும் எப்பொழுது ஒன்றுகூடேறித்து செயல்பட ஆரம்பிக்கிறதோ, அன்று முதல் தான் விவசாயம் வளப்பம் பெறும். விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்கிறோம். அதில் சரி பாதியை உரமாகவும், பாதியை ரூபாயாகவும் கொடுக்கிறோம். அதன் நோக்கம் என்ன? விவசாயிகளிடத்தில் அவ்வளவு அவநம்பிக்கை ஏற்படுவதற்குக் காரணம் என்ன?

3rd March 1966]

**கனம் திரு. பூ. கக்கன் :** விவசாயிகளிடத்தில் அவநம்பிக்கை ஒன்றும் கிடையாது. விவசாயிகளுக்கு உதவியாக இருக்கவேண்டுமென்பதற்காகத் தான் உரங்கள் கொடுக்கிறோம், விதைகள் கொடுக்கிறோம். இல்லாவிட்டால் அவர்கள் அதற்காக ரூபாயைச் செலவழித்துக்கொண்டு வெகு தூரம் அலைவெண்டியிருக்கும், காலதாமதம் ஆகும். ஆகவே, சீக்கிரமாகவும், சுலபமாகவும் அவர்களுக்கு உரம் கிடைக்கவேண்டும், அதைப் பெற்றுக் கொண்டு அவர்கள் விவசாயம் செய்து உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடுதான் பாதி உரமாகவும் பாதி பணமாகவும் கொடுக்கிறோம்.

**திரு. ஏ. எஸ். தகதினமுர்த்தி கவுண்டர் :** அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லிய பதில் எனக்குத் திருப்தி அளிக்கிறது. இருந்தாலும், தமிழகத்து விவசாயிகளின் உள்ளப்போக்கைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். இந்த நாட்டு விவசாயிகளுடைய மனப்போக்கு எப்படியென்றால், முதலில் அவர்களுடைய நிலம், அதிலே விளைவிக்கின்ற விளைச்சல், அதிலே இருக்கின்ற வெள்ளாண்மை, அதற்கு மேலே அவர்கள் வைத்திருக்கின்ற கன்று காலிகள், இவைகளின் பேரில் தான் அவர்கள் நல் உணர்ச்சியுடன் கூடிய மனது செல்லும். அதற்குப் பிறகு தான் குடும்பம், வாழ்க்கை, நெறி எல்லாம். ஒரு விவசாயி என்று சொன்னால், அவனுடைய நிலம், அவன் செய்கின்ற வெள்ளாண்மை, அவனுடைய கன்றுகாலி இவைகளில்தான் முதலில் அவன் மனம் நாடும். முதலில் கன்றுகாலிகளுக்குத் தண்ணீர் காட்டிவிட்டுத் தான் சோறு சாப்பிட உட்கார்வான். முதலில் மாட்டுக்குத் தண்ணீர் காட்டாமல் கையை நனைக்கமாட்டான். அந்த நிலையில் அவனுக்கு உதவித் தொகையில் ஒரு பாதி பணமாகவும், இன்னொரு பாதி உரமாகவும் ஏன் கொடுக்கவேண்டும்? எனக்கு என்னவோ சரீர் என்று எளிகிறது. கோயம்புத்தூரில் சென்ற வருடம் நடந்த அக்கிரகஸ்ரல் மெய்னரில் நான் இதைப்பற்றி அமைச்சர் கக்கன் அவர்களிடம் சொல்லியிருக்கிறேன். கொடுக்கிற கடனை முழுவதும் பணமாகக் கொடுங்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். உப்படிக்கொடுத்தால், அவன் உப்பு வாங்காமல் வேறு செலவு செய்யமாட்டான். நிலத்திற்கு வேண்டியதைச் செய்து விட்டுத்தான் வேறு செலவைக் கவனிக்கப் படுவான். அதற்கு முன்பாக ஊதாரிச் செலவைச் செய்துவிடமாட்டான். சரி, உப்பே கொடுக்கிறோம். உப்பையே அவன் விற்று விட்டால்? விற்று விட்டுப் போகலாம் அல்லவா? ஆகவே, இப்படிச் செய்வது எனக்கென்னமோ ரோஷமாக வருகிற மாதிரி இருக்கிறது. (சிரிப்பு) விவசாயிகளைப் பொருத்த மாட்டில், அவனுடைய உள்ளப் பாங்கு எப்படி யிருக்கிறது என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். எப்பவும் அவன் பழக்கம் எப்படி என்று தெரிந்து செயல்படவேண்டும். எந்த விவசாயியும் பணத்தை, காட்டை, மாட்டை, வளம் செய்யாமல் பயிர் செய்யாமல், தீவனம் போடாமல், ஊதாரிச் செலவு செய்ய மாட்டான். பெண்டு பிள்ளைகளுக்குக் கலியாணம் கூடச் செய்ய மாட்டான்; தாலி, தண்டையை வைத்து கடன் வாங்கி விவசாயம் செய்யப் படுவான். இப்பொழுது சர்க்கார் செய்வது விவசாயிகளுக்கு மிக்க இடச்சலாக இருக்கிறது. மூன்று மாதம் அலைந்த பிறகு, சும்மாக்க கொடுக்கவில்லை—அவனுடைய நிலத்தை அடமானம் எழுதி வாங்கிக் கொண்டு கடன் கொடுக்கிறோம். வட்டியில்லாமல் கொடுக்க வில்லை. ஆகவே, இவ்வளவு தூரம் அவர்களுக்கு அவமானம் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அவர்களுக்கு மிக்க சங்கடமாக இருக்கிறது.

**கனம் திரு. பூ. கக்கன் :** உப்படிக்க கொடுத்து உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்கிற உள் நோக்கத்தோடுதான் கொடுக்கிறோம். கனம் அங்கத்தினர் சொல்லும் வகையில், உயிரினி ரூபாயாகக் கொடுத்தால், “பணம் மட்டும் கொடுத்தால் போதுமா, எங்கே போய் உரம் வாங்குவது, உரத்தையும் சேர்த்துக் கொடுங்கள்” என்று சொல்வதையும் பார்க்கிறோம்.

**திரு. ஏ. எஸ். தகதினமுர்த்தி கவுண்டர் :** தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்களுடைய விளக்கம் எனக்கு நன்றாகப்பரிந்து இருக்கிறது. இருந்தாலும் (சிரிப்பு) இதிலே சற்று சீர்திருத்தம் தேவை என்பதைத் தாழ்மையோடு வேண்டிக்கொள்ளுகின்றேன்.



[திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணமூர்த்தி கவுண்டர்] [3rd March 1966]

கீழ் பவானி திட்டத்தை நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, என் உரையை முடிக்கிறேன்.

\*திரு. க. நாராயணசாமி பிள்ளை : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு தகுதியும், திறமையும் வாய்ந்த நமது முதல் அமைச்சரால் இந்த உபரி பட்ஜெட், மாதல் பட்ஜெட்டாக, சமர்ப்பிக்கப் பட்டிருப்பது பற்றி நாம் நன்றியோடு பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். நம்முடைய நாட்டிலே இருக்கும் ஒவ்வொரு நபரும், உண்ண உணவும், உடுக்க உடையும், இருக்க இடமும், அறிவு பெற கலவியும், தொழில்களும், பெருகி சுகமாக வாழ, சுகாதார வாழ்க்கை இவற்றிற்கெல்லாம் வழி வகை செய்ய வேண்டும் என்று நம்முடைய அரசாங்கம் நல்ல பல திட்டங்களைத் தீட்டி, கோடிக்கணக்கான பணத்தைச் செலவழித்து வேண்டிய சாதனைகளைப் புரிந்து வருகிறது. நம்முடைய நாடு ஒரு விவசாய நாடு. விவசாயிகளே நாட்டின் முதலெலும்பு. ஆகவே, அந்த விவசாயம் பெருக வேண்டும் என்று கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை செலவழித்து பல திட்டங்களையும் நிறைவேற்றி வருகிறது நம்முடைய சர்க்கார். மழைத் தண்ணீரையும், மற்ற வெள்ளத்தால் வரும் தண்ணீரையும், கடலில் போய் விடுகாமல் தடுத்து, அணைகளைக் கட்டி, வாய்க்கால்களை கட்டி, பாலிவனங்களையும், காடு கரம்புகளையும் நல்ல விவசாய நிலங்களாகச் செய்ய அரும்பெரும் சாதனைகள் புரிந்து வருகிறார்கள். இருந்தாலும் கூட, கொடுக்கின்ற உதவிகளை விவசாயிகளுக்கு குறித்த நேரத்திலே போய்ச்சேர வேண்டிய வசதிகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

விவசாய உற்பத்திக்கு என்று பெரிய பாசனத் திட்டங்கள், நடுத்தர பாசனத் திட்டங்கள், சிறிய பாசனத் திட்டங்கள் எல்லாம் நிறைவேற்றி இருக்கிறோம். பெரிய திட்டங்கள் மூலம், நம்முடைய மாநிலத்தில் நதி களில் வரும் நீரைக் கொஞ்சம் கூட விடுகாமல் விவசாயத்திற்கு உபயோகப்படுத்த வழிவகைகளைச் செய்திருக்கிறோம். அதே போல நடுத்தர திட்டங்களின் கீழே ஏரிகள் இருக்கின்றன. ஆனாலும், ஏரிகளெல்லாம் தூர் வாராமல், தூர்ந்து போய்விட்டு இருக்கின்றன. அவற்றைச் சீர்திருத்தம் செய்தால், இன்னும் பல ஏக்கரா நிலங்கள் பாசன வசதி பெற்று நல்ல முறையிலே பயன் படுத்த வாய்ப்பு இருக்கும்.

எங்கள் பகுதியிலே திட்டக்குடியிலே வெல்லிங்டன் நீர்த் தேக்கம் இருக்கிறது. அது அமைத்தது 40, 45 வருஷங்கள் ஆகிறது. அது ஏற்பட்ட காலம் முதலாக, இரண்டே முறைதான் கரைபுரண்டு தண்ணீர் வந்திருக்கிறது என்கிறார்கள். வெள்ள காலத்தில் வரும் தண்ணீர் தேங்குவதன் மூலம் அதிலிருந்து 28,000 ஏக்கரா நிலத்திற்குப் பாசனம் கொடுக்கக் கூடிய தேக்கம் அது. ஆனால், அந்த நீர்த் தேக்கத்தில் சரிவர நீர்ப்பிடிப்பு இல்லாததால், அதன் அடியில் வரும் அந்த 28,000 ஏக்கராவும் சாகுபடி செய்யமுடியாத கஷ்டம் இருக்கிறது. அதோடு அல்லாமல் ஜேர்ப்பாய்வத்திலிருந்து வாய்க்கால மூலம், தண்ணீரை இந்தத் தேக்கத்தில் நிரப்ப வேண்டும். அதற்கான வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தால் இப்பொழுது அதிகச் செலவு ஆனாலும் கூட, பின்னால் போகப் போக விவசாயத்திற்கு நல்ல பலன் கொடுக்கக் கூடியதான வாய்ப்பு இருக்கும். அதேபோல, சென்ற ஆண்டிலே விருத்தாச்சலம் தாலூகா, கீவனூரிலே கனம் விவசாய அமைச்சரும், கனம் செய்தித் துறை அமைச்சரும் அடிக்கல் நாட்டினார்கள். ஆனால் அதன் பிறகு வேலைகள் ஒன்றும் நடக்கவில்லை. ஆகவே, அதையும் கூடிய சீக்கிரத்திலே முடித்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

புஞ்சை நிலங்களில் கம்பளிப் பூச்சி அதிகமாக விழுந்து சேதம் ஏற்படக் கொண்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே சென்ற இரண்டு ஆண்டுகளில் செய்தது போல, ஹெலிகாப்டரைக் கொண்டு, பூச்சி நாசினி மருந்துகளைத் தெளித்தால் நலமாக இருக்கும்.

எங்களுடைய பகுதியில் விவசாயத்திற்கு அநேகமாக ஆட்கள் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே, நிலச் சொந்தக்காரர்கள், சவுக்கு, வாழை போன்ற வற்றையும், தென்னை, கரும்பு போன்றவற்றையும் பயிரிட்டுவீடுகிறார்கள்.

3rd March 1966]

[திரு. கி. நாராயணசாமி பிள்ளை]

சர்க்கரையும் நமக்கு வேண்டும் என்றாலும், இதனெல்லாம் உணவுப் பொருள் உற்பத்தி குறைந்து விடுகிறது. இவ்வளவு நிலங்கள் உணவுப் பயிர்களுக்கு என்று வகுத்துக் கொள்ளும், ஒரு முறையை வைத்துக் கொண்டால் நலமாக இருக்கும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

விவசாயத்திற்கு மின்சார சப்ளை கொடுக்கிறோம். மின்சார சப்ளை மின் வேகத்தில் செல்லுகிறது என்றாலும், பற்றாக குறையும் அதிகமாக இருக்கிறது. குறிப்பாக தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில், அது ஆமை வேகத்தில் தான் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. அது ஏன் என்றால், மின்சாரம் போதவில்லை. இன்றைக்கு எண்ணூர் அனல் மின்சார நிலையம், தூத்துக்குடி மின்சார நிலையம், இன்னும், கல்பாக்கத்தில் வரவிருக்கும் அனு மின்சார நிலையம் இவற்றோடு கூட, ஹொக்கனகல் நீர் மின்சாரத் திட்டத்தையும் அமல் படுத்தினால், மின்சார பற்றாக்குறை பெரும் அளவிற்குக் குறையும் என்று நினைக்கிறேன். நெய்வேலியில் இன்னும் ஏழாவது யூனிட் வேலை செய்ய ஆரம்பித்தாலும், மின்சாரம் அதிகமாகக் கிடைக்கும். அந்த நிலையில் அதிகமாகத் தொழில் வளர்ச்சியும் அடையும். நெய்வேலியிலே 144 கோடி ரூபாய் செலவிலே நிலக்கரிச் சுரங்க வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கே வேண்டிய மின்சாரம் கிடைக்கிறது. அதோடு கூட அங்கே நிறைய நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றை மத்திய சர்க்காரிலேயும் பயன் படுத்த வில்லை. ஆகவே, அந்த நிலங்களை எழை உழவர்களுக்குக் கொடுத்தால், அவர்கள் விவசாயம் செய்வார்கள், உணவு உற்பத்தியும் பெருகும்.

அதேபோல சேலம் உருக்காலைத் திட்டத்தைக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதேபோல, கூடிய சீக்கிரத்திலே, சேலம் இரும்பைக் கொண்டு, நெய்வேலியிலும் ஒரு உருக்காலையை அமைக்கலாம். நான் சொல்வதைக் கண்டு ஆச்சரியப்படவேண்டாம். சேலத்தில் இருப்பது போலவே நெய்வேலியிலும் வேண்டிய அளவிற்கு மேல் தண்ணீர் இருக்கிறது. நில வசதி இருக்கிறது. மின்சாரம் இருக்கிறது. பக்கத்திலேயே கடலூர் துறைமுகம் வசதியாக இருக்கிறது. நிலக்கரி இருக்கிறது. ஆகவே, சேலத்து இரும்பைக் கொண்டு நெய்வேலியிலே கூட ஒரு உருக்காலையை நிறுவலாம் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதோடுகூட, நெய்வேலியிலே தண்ணீர் நிறைய இருந்தாலும் கூட, அதைப் பயன் படுத்தவில்லை. உபரித் தண்ணீரை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க, மத்திய சர்க்காருக்கு நமது மாநில சர்க்கார் சிபாரிசு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நெய்வேலியில் அநேக பொறியாளர்கள் வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது ஆட்குறைப்புச் செய்யப்படுவதால், ஏராளமானவர்கள் வெளியேற்றப்படுவார்கள் போலிருக்கிறது. அவர்களுக்கு ஏற்கெனவே நம்முடைய சர்க்காரிலே “லீன்” இருக்கிறது. அவர்களுக்கெல்லாம் அங்கே தொடர்ந்து வேலை இருக்காது என்ற நிலை ஏற்பட்டால் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஏற்படும். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு சர்க்காரிலே வேலை கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நெய்வேலியில் பெரிய ஆஸ்பத்திரி இருக்கிறது. அந்த ஆஸ்பத்திரியைப் பொறுத்தவரையில், நெய்வேலித் திட்டத்தில் வேலை செய்கிறவர்களுக்கு மாத்திரம் அங்கே சிகிச்சை அளிக்கிறார்கள். வேலை செய்கிறவர்களுடைய தங்கை, தமக்கை, தாயார், தகப்பனர் போன்றவர்களுக்குச் சிகிச்சை அளிக்கப்படவில்லை. இது ஒரு பெரிய குறை. நம்முடைய நாட்டில் பொதுவாக பிரசவத்திற்காகப் பெண் மக்கள் தங்களுடைய தாய் வீட்டுக்கோ, சகோதரர் வீட்டுக்கோதான் சென்று மருத்துவ வசதி செய்துகொள்கிறார்கள். சகோதரன் வேலை செய்யக்கூடிய இடத்தில் சென்றிருக்கும் போது, அங்கே மருத்துவ வசதி இல்லையென்றால், அது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இதையும் மனதிற்கொண்டு அங்கே உத்தியோகத்



[திரு. கி. நாராயணசாமி பிள்ளை]

[3rd March 1965]

தில் இருக்கிறவர்களுடைய சகோதரிகளுக்கும் சிசிச்சை செய்வதற்கான ஏற்பாட்டைச் சிபார்சு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நம்முடைய தமிழ்நாட்டில் ஒன்பது தூர்ப் ஆலைகளும் ஆறு கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகளும் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். கள்ளக்குரிச்சியில் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை மிக விரைவிலே செயல்பட்டு, சர்க்கரை உற்பத்தி செய்ய ஆரம்பிக்கும். திருக்கோயிலூர் தாலுகாவில் திருவெண்ணைய் நல்லூரில் ஏற்கனவே ஒரு சர்க்கரை ஆலை பாரிகம்பெனியாரின் நிர்வாகத்தில் இருந்தது. அது இப்பொழுது இல்லை. ஆகையால் சர்க்கார் மனுவலந்து அந்த இடத்திலே அதிகமாகக் கரும்பு விளைச்சல் இருப்பதை உத்தேசித்து ஒரு சர்க்கரை ஆலை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கள்ளக்குரிச்சிக்கு அருகாமையில் மாமண்டூர் கிராமத்தில் ஜிப்பன் படிவங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளைப் பற்றியும் பரிசோதனை செய்வதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கிராமங்கள்தோறும் பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கின்றன. சிறு பிள்ளைகள் ஏராளமானவர்கள் படிக்கிறார்கள். மதிய உணவும் சீருடையும் கொடுக்கிறார்கள். அதற்கேற்ப உயர்நிலைப் பள்ளிகளையும் அதிகமாக நம்முடைய சர்க்கார் ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலிருந்து படித்துவரக்கூடிய பிள்ளைகள் மேல்படிப்பு படிப்பதற்காகக் கல்லூரிகளையும் பற்பல இடங்களில் ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கிராமப் புறங்களிலே கல்லூரிகளை அதிகமாகக் கட்டவேண்டும் என்ற முறையில் சர்க்கார் ஆவன செய்து வருகிறார்கள். விருத்தாசலம் தாலுகாவில் கொவிஞ்சியப்பர் கோயில் இருக்கிறது. அந்தக் கோயில் நிதியிலிருந்து மூன்று லட்ச ரூபாய் கொடுத்துக் கல்லூரி ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டோம். இப்பொழுது பொதுமக்கள் இரண்டு லட்சம் ரூபாய் கொடுக்க முன் வந்திருக்கிறார்கள். ஆகையால், சர்க்கார் இந்தக் கல்வியாண்டிலேயே அங்கு ஒரு கல்லூரியைத் துவக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமாய் பணிவுடன் முதல் அமைச்சர் அவர்களை உங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். தாலுகாதோறும் கல்லூரிகளும், மாவட்டத்தோறும் மருத்துவக் கல்லூரியும், பெற்றியியற் கல்லூரியும் ஏற்படுத்தவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, குடி தண்ணீர் வசதியைப்பற்றிச் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். பொது சுகாதார வளர்ச்சிக்காக நம்முடைய அரசாங்கம் கிராமப் புறங்களிலும் நகரப்புறங்களிலும் கிடைக்கக்கூடிய வைத்திய வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்றுதான் பப்ளிக் ஹெல்த் சென்டர்கள் அமைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், அதற்கேற்ப டாக்டர் கிடைப்பதில்லை. உதாரணமாக, எங்களுடைய தொகுதியிலே கூட, மங்கலூர் பரமரி ஹெல்த் சென்டர் நான்கைந்து மாதங்களாக டாக்டர் இல்லாமல் இருக்கிறது. இது போன்ற பிற்பட்ட இடங்களில் மருத்துவ வசதி அளிக்க வேண்டியதன் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து, டாக்டர்கள் பற்றாக்குறையைப் போக்க, மருத்துவக் கல்லூரிகளில் 709 இடங்கள் என்று இருப்பதை இரண்டாயிரம் இடங்களாக உயர்த்தித்தர வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பாதுகாக்கப்பட்ட குடி தண்ணீர் வசதி இல்லாததன் காரணமாகத் தொத்து நோய் பரவுகிறது. தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் விருத்தாசலம் தாலுகாவிலும், திருச்சி ஜில்லாவில் ஜெயங்கொண்டம் பகுதியிலும் குடி தண்ணீர் வசதி இல்லாத காரணத்தால் நரம்புச் சிலந்தி என்கிற தொத்து நோய் ஏற்பட்டு, அதனால் மக்கள் மிகவும் சங்கடப்படுகிறார்கள். காவிரித் தண்ணீரை வீராணம் ஏரியில் விட்டு, அங்கிருந்து விருத்தாசலம் தாலுகாவிற்கும், திருச்சி ஜில்லாவில் ஆண்டிமடம், ஜெயங்கொண்டம் பகுதிகளுக்கும் பாதுகாக்கப்பட்ட குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். சென்னை நகரத்திற்குக்

3rd March 1966] [திரு. கி. நாராயணசாமி பிள்ளை]

காவிரித் தண்ணீரைக் கொண்டு வந்து குடி தண்ணீர் வசதி செய்ய வேண்டும் என்று ஒரு திட்டம் ஏற்படுத்தினார்கள். அது இல்லாவிட்டாலும் கூட, குடி தண்ணீர் முக்கியமாக வேண்டியிருப்பதால், அந்தப் பகுதி களுக்கு அவசியமாக இந்த வசதியைச் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அமைச்சர்கள் எங்கள் வட்டத்திற்கு வந்தாலும், பல ஊர்களில் அவர்கள் தண்ணீர் அருந்துவதே முடியாது. ஒரு சமயம் கனம் திரு. மாணிக்கவேலு அவர்கள் வந்திருந்தார்கள். குடிக்கத் தண்ணீர் கேட்டார். ஒரு களாவலில் தண்ணீர் கொண்டு வந்து மேசை மேல் வைத்தோம். ஐந்து நிமிஷம் கழித்துப் பார்த்ததில், பாதிக்கிளாவலில் மட்டித் தண்ணீராகப் போய் விட்டது. மேற்பகுதியில் இருந்த தண்ணீர் தான் தெளிவாக இருந்தது. அப்படிப்பட்ட நிலையில் சில ஊர்களில் குடி தண்ணீர் வசதி சரியாக இல்லை. அதனால் தொத்து நோய் உண்டாகிறது. ஆகவே, சர்க்கார் நல்ல முறையில் குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

எங்கள் மாவட்டத்தில் மருத்துவ இல்லங்கள் குறைவாக இருக்கின்றன. நோயாளிகளுக்கு மருந்துகளும் சரிவர கிடைப்பதில்லை. ஜனத்தொகை ஏற ஏற நோய் அதிகரிக்கிறது. படுக்கை வசதிகளும் குறைவாக இருக்கிறது. தாலுக்கா தலைநகர ஆஸ்பத்திரிகளிலும் மற்றும் சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரிகள் இருக்கும் இடங்களில் எல்லாம் படுக்கைகளின் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். சென்ற ஆண்டில் இருபதாயிரம் ரூபாய் வசூல் செய்து கொடுத்து திட்டக்குடி ஆஸ்பத்திரிக்கு எக்ஸ்ரே ப்ளாண்ட் வைப்பதற்கும் அத்துடன் பத்து படுக்கைகளை அதிகரிக்கவேண்டும் என்றும் சுகாதார அமைச்சரிடம் கேட்டுக்கொண்டோம். நாளாவரை நடவடிக்கை எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை.

நான் மேலே குறிப்பிட்ட குறைகளையெல்லாம் கருத்திற்கொண்டு அமைச்சர் அவை ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டு, எனக்குச் சந்தர்ப்பம் அளித்த உங்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

**\*திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி:** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் மிகத் திறமையான திட்டம் என்பதிலே சந்தேகமே இருக்க முடியாது. காரணம், இவ்வளவு செலவுகளும் நெருக்கடியும் இருந்த நேரத்திலே கூட, மக்களுக்குப் புதுவரி போடாமல், வரவு செலவைச் சரிக்கட்டியதொரு உபரி பட்ஜெட்டாகக் கொடுக்கக் கூடிய திறமையை நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பெற்றது உண்மையிலேயே போற்றத்தக்கது தான். ஆகையால் தான், எதிர்க்கட்சியினருக்கு இதைப்பற்றி எப்படிக் குறை சொல்வது என்று தெரியாமல் இல்லாத பொல்லாத குறைகளை ஏதோ சொல்ல வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இவ்வளவு திறமையாக இந்த பட்ஜெட்டைப் போட்டதற்குக் காரணம், நம்முடைய ராஜ்யத்திலே அந்த அளவிற்கு வருமான வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு முன்பு இருந்த நிதி அமைச்சர் திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள், “நான் இந்த சட்டசபையை விட்டுப் போவதற்குள்ளாவது 100 கோடி ரூபாய் வருமானம் இந்த ராஜ்யத்தில் வருமா என்று நான் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறேன்” என்று சொன்னார். ஆனால், இப்பொழுது நாம் 188 கோடி ரூபாய்க்கும் மேலாக வருமானத்தை எதிர்பார்த்தோம் என்றால் உண்மையிலே தமிழ்நாடு பொருளாதாரத் துறையில் கட்டாயமாக வளர்ந்திருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க இயலாது. அது மாத்திரமல்ல, 1964-65-ம் ஆண்டில் 4 கோடி 76 லட்ச ரூபாய் துண்டு விழும் என்று எதிர்பார்த்திருந்தோம். ஆனால், அதற்கு மாறாக, துண்டு விழாதது மட்டுமல்ல, அதற்கு மேலே இரண்டு கோடி ரூபாய் உபரியாகவும் வருமானத்தைப் பெற்றிருக்கிறோம் என்றால், நம்முடைய இலாக்காக்கள் மிகத் திறமையாகப் பாடுபட்டு வரிப் பணத்தைச் சேர்த்திருக்கிறார்கள் என்பது போற்றத்தக்கது ஆகும். குறிப்பாக பொது விற்பனை வரியிலிருந்து மூன்று கோடி ரூபாய் அதிகமாக வந்திருக்கிறது.



[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி] [3rd March 1966]

மோட்டார் வாகன வரியிலும் அதிகமாக வந்திருக்கிறது. அதேபோன்று, எல்லாத் துறைகளிலும் வரி பாக்கி இல்லாமல் வந்திருக்கிறது. முடிந்தவரை நல்ல முறையிலே வரி கொடுக்கக்கூடிய மக்களைக் கஷ்டப்படுத்துவது சரியல்ல என்ற கருத்தில்—சரியான முறையில் வரியை வசூலிப்போமானால், இன்னும் சில வரிகளிலிருந்து மக்களுக்கு விலக்குக் கூடக் கொடுக்கலாம் என்று யோசிக்கிறோம். என் இதைக் கூறுகிறேன் என்றால், குறிப்பாக, அகரிகல் சரல் இன்கம்டாக்ஸ் என்கிற வேளாண்மை வருமான வரி போட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். தோட்ட நிலங்களையும் சாதாரண நிலங்களையும் சேர்த்து 140 லட்சம் ரூபாய் வருமானம் வருகிறது என்று சொன்னார்கள். தோட்ட நிலங்களை நாம் விலக்கிவிட்டால் சாதாரண நிலங்களுக்கு வரும் வரி 50 லட்சம் தான். உச்ச வரம்புச் சட்டம் வந்தபின் 12½ லட்சம் இரு ஏக்கருக்கு மேல் இருந்தால்தான் அந்த வரியைப் போட முடியும், சாதாரண விவசாயிக்கு. இப்படிப்பட்ட நிலையிலே இருப்பதால், 50 லட்சம் ரூபாய்தான் வரி வருகிறது. இந்த வரியை வசூலிப்பதற்கு நிர்வாகச் செலவு 12 லட்ச ரூபாய் ஆகும் என்று இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலே குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் பல ஆண்டுகளாகச் சொல்லி வருகிறேன். விவசாயிகளுக்கு இந்த வரியில் இருந்து விலக்குக் கொடுப்பது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும். இதன் மூலம் 50 லட்ச ரூபாய் வருமானம் வருகிறது என்றால் 12 லட்சம் ரூபாய் செலவாகிறது. “பீஸில்” Taxation மாதிரி இருக்கிறது. இதிலிருந்து விவசாயிகளுக்கு விலக்குக் கொடுப்பது பாராட்டத்தக்கதாக இருக்கும். மத்திய அரசாங்க நிதி அமைச்சர் கூட இது போன்ற வரிகளை எடுத்திருக்கிறார். குறிப்பாகச் செலவு வரியை எடுத்துக் கொண்டால் 65 லட்சம் வருகிறது. செலவு அதிகமாக இருக்கிறது என்று அதை எடுத்திருப்பதைப் போல நாமும் செய்யலாம். குறுகிய அளவில் பணம் வரக்கூடிய இனம் இது. எலாஸ்டிஸ்டி உள்ள வரி இனம் அல்ல இது. இதில் இருந்து வரக்கூடிய வருமானம் ஓரளவுக்கு நிலையானது. ஆகவே இந்த விவசாய வரியிலிருந்து விவசாயிகளுக்கு விலக்கரிப்பது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும்.

12-30  
p.m.

அது மாத்திரம் இல்லாமல் நம்முடைய வரவுத் செலவுத் திட்டத்தைப் பார்க்கும்போது மிகச் சிறந்த முறையில் எந்த எந்த இனத்திற்கு எவ்வளவு செலவு செய்வது என்பதாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். இது பாராட்டத்தக்கதாகும் என்பது தெரியும். ஆயினும், நாம் இன்னும் சற்றுத் தீவிரமாக நிர்வாக அதிகாரிகளிடத்தில் கண்காணிப்பதாக இருக்கவேண்டும். நாம் எந்த எந்த இனத்திற்காக ஒதுக்குகிறோமோ அதை அந்த அந்த இனத்திற்கு ஒழங்கான முறையில் செலவிடுகிறார்களா என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். “தி வில் ஆஃப் தி லெஜிஸ்லேசர்” என்பதாக இந்தச் சபையின் கருத்து. அந்தப் பணத்தை ஒதுக்கும் போது என்னவாக இருந்ததோ அது நிறைவேற்றப்படுகிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். நாம் ஒதுக்கிய இனத்தில் செலவிட முடிய வில்லை. ஆகவே, வேறு இனத்தில் செலவிட்டிருக்கிறோம் என்பதாக—உப்பு இருக்கா என்றால் பப்பு உந்தி என்பது போல அதிகாரிகள் நடந்து கொள்ள நாம் இடமளிக்கக் கூடாது. அந்த நிலையில்தான் இன்றைக்கு நிர்வாகம் போய்க் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நாம் எந்த எந்த இனத்திற்காக ஒதுக்குகிறோமோ அந்த அந்த இனத்தில் பணம் செலவழிக்கப்படுவதில்லை. வேறு இனத்தில் செலவிட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம் என்றாலும், செலவழிக்கப்படாமல் மிச்சமாகப்பட்டது என்றாலும் அது நிர்வாகத் திறமைக்கு எடுத்துக் காட்டாக இருக்காது. முனிசிபாலிட்டிகளில் கடைகள் கட்டுவதற்கும், பஸ் ஸ்டாண்டுகள் கட்டுவதற்கு நாம் பணம் ஒதுக்கியிருந்தோம். அந்தக் கடன் தொகை பூராவையும் பல முனிசிபாலிட்டிகள் பயன்படுத்திக் கொள்ள வில்லை. அவற்றை வேறு இனத்தில் செலவிட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி இந்த மன்றம் எந்தக் கருத்தில் பணத்தை ஒதுக்க ஓட்டளித்து நிறைவேற்றியிருக்கிறதோ அந்தக் கருத்தை அதிகாரிகள் நிறைவேற்றவில்லை என்றால் அவர்கள் இந்த மன்றத்தை மதிக்கவில்லை என்பதாகத்தான் ஆகும். நாம் ஒதுக்குவது பெரிதல்ல. ஒதுக்குகின்ற தொகையை அந்த அந்த இலாகா அதிகாரிகள் அந்த அந்த இனத்தில் செலவிட நாம்

3rd March 1966]

[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி]

கண்காணிப்பாக இருக்க வேண்டும். அது போன்று ஐரஸ் வாடர் சப்ளைஸ்கீம், நாஷனல் வாடர் சப்ளை (Sanitation) ஸ்கீம் அடிப்படையில் நாம் செலவழித்திருக்கிற பணம் ஒன்றுக்குக் கூட உருப்படியாகச் செலவழிக்கப்படவில்லை.

**கனம் திரு. பூ. கக்கன் :** கனம் அங்கத்தினர் எங்காவது ஓரிடத்தில் பார்த்திருப்பார். எல்லாவிடங்களிலும் பயன் அற்றுப் போய்விட்டது என்பது சரியல்ல.

**திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி :** உண்மையில் நானும் வருத்தப் படுகிறேன். ஐம்பத்தொன்பது கிராமங்களைச் சோதனைக்கு எடுத்து அதில் 39 கிராமங்களில் இத் திட்டங்கள் பயனில்லாமல் போய்விட்டன. கக்கஸ்களை மக்கள் விரும்பவில்லை என்கிறார்கள். குழாய்களில் ரிப்பேர் வந்து விட்டால் பஞ்சாயத்துக்கள் கவனித்துக் கொள்ள வேண்டும். பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களுக்கு எத்தனையோ வேலைகள்—ரிப்பேர் செய்ய ஆள் இல்லை. சசுமான் இல்லை—இப்படிக் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த நாம் மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும் என்பதாக எத்தனை உணர்ச்சியோடு, துடிப்போடு, அன்போடு நல்ல காரியங்களைச் செய்துகொண்டு வருகிறோமோ, இப்படி அதிகாரிகள் உணர்ச்சியோடு, துடிப்போடு, அன்போடு அவை மக்களுக்குப் பயன்படும்படியாகப் பார்த்துக் கொள்ளவில்லை என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதிகாரிகளை நல்லமுறையில் வேலை செய்யும்படியாகப் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதாக அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

அதற்கு அடிப்படைக் காரணம் ஒரு காரியதரிசியிடம் பல இலாக்காப் பொறுப்புக்கள் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கலாம். எஜுகேஷன் அண்டு ப்ளிக் ஹெல்த், இண்டஸ்ட்ரீஸ், லேபர் அண்டு கோவாப் பரேஷன் என்பதாக ஒரு காரியதரிசியிடம் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட இலாக்காக்கள் ஒப்படைக்கப் படும்போது அவர்களுக்கே எந்த எந்த இனத்திற்குப் பணம் ஒதுக்கப் படுகிறது என்பது தடுமாறிப் போகிறது. என்னைக் கேட்டால் ஒவ்வொரு இலாகாவுக்கும் ஒவ்வொரு காரியதரிசி என்று நியமித்துவிடலாம். இதனால் செலவு ஒன்றும் அதிகமாகப் போவதில்லை. பிறநாட்டு மக்களைப் போன்று பெரிய வாழ்க்கைத் தரத்தை விரும்புகிறவர்கள் அல்ல நம் மக்கள். அடிப்படைத் தேவைகள் பூர்த்தி செய்யப்படலானால் மிக மன நிறைவு கொள்ளக் கூடியவர்கள். ஆகவே நாம் போடுகின்ற திட்டப்படி அடிப்படைக் காரியங்களை நல்ல முறையில் செய்து கொடுத்தாலே போதும்.

அடுத்தபடியாக, பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்குக் கல்விச் சலுகை அளிப்பதற்காக 148 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். இது கடலில் கரைத்த பெருங்காயம் என்று சொல்லிக் கொண்டு வருகிறேன். 188 கோடி ரூபாய் பட்ஜெட்டில் 148 லட்சம் தானே ஒதுக்க வேண்டும்? இந்த இனத்தில் ஐந்து கோடி, பத்து கோடி என்று ஒதுக்க வேண்டியது மிகவும் இன்றியமையாததாகும். அதுவும் நாம் 1,500 ரூபாய்க்குக் கீழ் உள்ள பிற்பட்ட இனத்தவர்கள் குழந்தைகளின் மேல் படிப்புக்காக என்று வரம்பு வைக்கிறோம். 1,500 ரூபாய் என்றால் மாதம் 130 ரூபாய்க்கு மேல் சம்பளம் வாங்குகிறவர்களுக்குக் கீழ்தான் கிடைக்கும். ரூ. 150, 180 என்று மாதச் சம்பளம் வாங்குகிறவர்கள் நிலைமை இந்தக் காலத்தில் ஒன்றும் உயர்வாக இல்லை. அதுவும் அவனுக்கு எட்டு குழந்தைகள் என்றால் சட்டை துணி வாங்கிக் கொடுக்கக்கூடக் கூடாது. அவர்கள் தங்கள் குழந்தைகளின் மேல் படிப்புக்கு என்ன செய்யுமா? நல்ல வேளையாக பத்தாவது வரை எல்லோருக்கும் இலவசக் கல்வி என்று கொண்டு வந்தோம். இதை எல்லா மக்களும் வரவேற்கிறார்கள். உண்மையில் பிற்பட்ட இனத்தவர்களின் குழந்தைகளுக்கு மேற்படிப்புக்காக ஒதுக்கப் படுகிற பணத்தை ஐந்து, பத்து கோடி என்று அடுத்த ஆண்டில் இருந்தாவது உயர்த்தி, வருமான வரம்பையும் உயர்த்த வேண்டும். ஒரு குழந்தை படித்து முன்னுக்கு வந்தால் அதனால் ஒரு குடும்பமே உயர்வு பெறும். நாம் பலபல திட்டங்களைப் போடுவதை விட இந்த இனத்தில் பத்து கோடி ஒதுக்கினால் பத்து மடங்கு முன்னேற முடியும் என்று



[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி]

[3rd March 1966]

தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மத்திய சர்க்காரில் இருந்து வழங்குகின்ற மானியத்தையும் கூட அவர்கள் பொருளாதார அடிப்படையில் பின் தங்கிய வகுப்பார்களுக்கு என்ற அடிப்படையில் இல்லாமல் வழங்குகிறார்கள். அவ்வாறு கொடுக்கக் கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் அங்கும் வருஷ வருமானம் ரூ. 420-க்கு உட்பட்டவர்கள் குழந்தைகளுக்கு என்றால் மாதம் இருபது ரூபாய் சம்பாதிக்கிறவர்கள் தான் வர முடியும். இந்தக் காலத்தில் அப்படிப் பார்க்கிறபோது அதைவிட உயர்வாக—நூறு ரூபாய்க்குள் வாங்குகிறவர்களுடைய குழந்தைகள் நிலைமை எல்லாம் என்ன ஆகும்? இதை யெல்லாம் பார்க்கும் போது நாம் செய்யும் உதவியனுடைய பலன் அவர்களுக்குப் போய்ச் சேருகிறது என்பதைப் பார்த்து, நாம் மத்திய அரசாங்கத்திடம் அதிகமான அளவுக்குக் கேட்டு வாங்கி, அவர்களுக்குப், பையனாக இருந்தாலும், பெண்ணாக இருந்தாலும் பயனளிக்கக்கூடிய வகையிலே வாய்ப்பு ஏற்படுத்த வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக 1,500 ரூபாய்க்கு மேலே வருமானம் இருந்து, 8, 10 குழந்தைகளும் இருந்து அவர்கள் படிக்க முடியாத நிலை இருக்கிறது என்ற காரணத்தால்தான் நாம் அவர்களுக்குக் கடனாகத் தருகிறோம் என்று சொன்னோம். ஆனால் அந்த உதவி எல்லோருக்கும் கிடைக்கிறதா என்றால் இல்லை. சாமி வரம் கொடுத்தாலும், பூசாரி கொடுக்காது என்று சொல்வார்கள். அதைப்போல்தான் இதில் 100 பேர்களுக்கு 10 பேர்களுக்குத்தான் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 90 அபிவிருத்திகளுக்குப் பதிலே கிடைப்பாது. அவர்களும் இதற்காகக் கடன், கடன் என்று அலைந்து அசந்து போய் விட்டார்கள். இந்த அதிகாரிகள் அவர்களைக் கம்பர்ஸ் ரூஸ் போட்டு, சட்டதிட்டங்களைப் போட்டு, செக்யூரிட்டி வாங்கிக் கொண்டு வா; அது கொண்டு வா, இது கொண்டு வா என்று சொன்னால் படிப்பானு, அல்லது செக்யூரிட்டி தேடிச் கொண்டிருப்பானா? நாம் நல்ல எண்ணத்தோடு தான் இதைச் செய்கிறோம். ஆனால் 100-க்கு 10 பேர்களுக்குத்தான் பலன் கிடைத்திருக்கிறது. ஆகவே இதில் எந்தக் கோளாறு இருக்கிறது, எதில் சிக்கல் இருக்கிறது என்பதை யெல்லாம் பார்த்து அவர்கள் எல்லோருக்கும் பலன் கிடைக்கக்கூடிய அளவில் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, இந்த ஹெல்த் அண்ட் மெடிக்கல் சர்வீஸை எடுத்துக் கொண்டால், இரண்டு இலாக்காக்களையும் இணைத்திருக்கிறார்கள். இணைப்பது தேவையில்லை என்றுதான் நினைக்கிறேன். நிர்வாக வசதிக் காக இணைத்து இருக்கிறார்களோ என்னவோ இப்படி இணைப்பதால் ஒரு நல்ல பாக்டர் இருந்து அவரை அதிகாரிக்குப் பிடிக்காவிட்டால் அவர் வேறு எந்த ஊருக்காவது சன்னைப்பு தெளிப்பதற்கு அனுப்பி விடலாம். யாரையாவது எந்தக் காரணத்திற்காகவாவது பிடிக்கவில்லை யென்றால் அப்படிச் செய்வதற்கு இடமிருக்கும். ஆகவே, இந்தக் கோளாறுகள் ஏற்படலாம், இந்தக் கோளாறுகள் ஏற்படாத அளவுக்குப் பாது காப்பு இருக்கவேண்டும். ஹெல்த்தைப்பற்றிப் பார்க்கும்பொழுது, 1965-66-ஆம் ஆண்டில் 394 லட்சம் ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆனால், அதில் அவர்கள் செலவழிக்க முடிந்தது 375 லட்சம் ரூபாய்தான். இப் பொழுது இந்த பட்ஜெட்டிலே அவர்களுக்கு 504 லட்ச ரூபாய் கொடுத்து இருக்கிறோம். ஏற்கனவே போன வருடம் ஒதுக்கிய பணத்தையே அவர்களால் செலவழிக்க முடியவில்லை. அப்படியிருக்கும்பொழுது நாம் ஏன் இன்னும் அதிகமாக ஒதுக்கவேண்டும். அதையும் செலவழிப்பார்களா என்ற சந்தேகம் தோன்றத்தான் செய்கிறது. ஆகவே ஹெல்த் மெடிக்கல் சர்வீஸிலே அதிகமாகக் கொடுத்திருக்கக்கூடிய பணத்தை நல்ல முறையில் செலவழிக்கக்கூடிய அளவுக்குத் திட்டங்களைச் தயார் செய்யவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, பெண்களுக்கென்று விமன் பாலிடெக்னிக்ஸ் போடுவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதற்காக பெண்கள் நன்றி தெரிவிக்கிறோம். அதோடு இண்டஸ்ட்ரியல் டிரெயினிங் ஸ்கூல்ஸ் பர் பாய்ஸ் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். அதைப்போலவே இண்டஸ்ட்ரியல் டிரெயினிங் ஸ்கூல்ஸ் போர் கேர்ல்ஸ் என்று வைத்தால் பெண்கள் 8 வயது

3rd March 1966]

[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி]

வகுப்புக்கு மேல் படிக்க முடியாதவர்கள், இந்தச் சிறு தொழில்களைக் கற்றுக்கொண்டு, ரேடியோ என்ஜினியரிங் போன்ற தொழில்களைக் கற்றுக் கொண்டு பிழைப்பு நடத்துவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். ஆகவே ஆண்களுக்கு இண்டஸ்ட்ரியல் டிரெயினிங் ஸ்கூல்ஸ் ஏற்படுத்திய மாதிரி பெண்களுக்கும் ஏற்படுத்த வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, மெயின்டனன்ஸ் அன்ட் நான்-பிளானிங் எக்ஸ்பென்டிச்சரைக் குறைத்தால்தான் சிக்கனத்தை ஏற்படுத்த முடியும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் 70,80 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கும் தொழிலாளர்களை லீட்டுக்கு அனுப்பாமல் இருப்பதற்கு வழிசெய்ய வேண்டும். ஏனென்றால் அப்படிப்பட்டவர்களுடைய குடும்பத்தில் எல்லாம் அவர் ஒருவருக்கு வேலையில்லாமல் போகுமானால் அந்தக் குடும்பமே செத்து விடும். வேலையில்லாத வேதனைக்கு எல்லையே இருக்காது. குறிப்பாக, பி. டபிள்யூ. டி. டுபார்ட்மென்டை எடுத்துக் கொண்டால், 8 வருஷம் 10 வருஷம் மேஸ்திரி வேலை பார்த்தவர்கள் எல்லாம் லீட்டுக்கு அனுப்பப்பட்டால் அவர்கள் 10 வருஷங்களுக்குப் பிறகு என்ன வேலை தேடமுடியும், எப்படிக் குடும்பத்தைக் காப்பாற்ற முடியும் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இது ஒரு ஹ்யூமன் பிரபிளம் என்ற முறையிலே இதைக் கவனித்துச் செய்ய வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். இன்னும் பல துறைகளிலே வேலை செய்கிறவர்களைக் காயப்படுத்தாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் டெம்பரரிமாகவே வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாக ஸ்டைபென்டன்ஸ் கமிஷனின் ரெகமெண்டேஷன் இருந்தும் கூட அவர்களை யெல்லாம் இன்னும் காயப்படுத்தாமல் இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக பி. டபிள்யூ. டியில் இப்படி டெம்பரரிமாக இருப்பவர்களை அரசாங்கம் சற்றுக்கூடுதலாகக் கொண்டு பார்த்துக் காயப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில், பேலின் பிரிட்ஜை அகலப்படுத்த வேண்டும். காரணம் அதனுடைய அகலம் 17 அடிதான் இருக்கிறது. அதைப் பிரிட்ஜில் ஒரு டிரான்ஸ்போர்ட் பஸ் போனால், அங்கிருந்து மறுபக்கம் வர முடியாது. நமது அமைச்சர் அவர்கள்கூட வந்து கண்காணித்து லீட்டுவந்தார்கள். அவர்களே நேரில் கண்டுவந்ததால் இதில் இடம் கொடுத்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இல்லாவிட்டால் கூட இப்பொழுது அதை ஆரம்பித்துவிட்டால் பின்னால் சப்ளிமெண்டரி கிராண்ட் போக்கன் வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சென்னை நகரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் நல்ல தரமான அரிசியைக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு நான் நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சிறு சிறு நிர்வாகக் குறைகளுதான் இருக்கின்றன என்பதை அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இண்டன்ட் போடுவதற்கு ஒரு ஆபீசர் என்றும் டெலிவரி கொடுப்பதற்கு ஒரு ஆபீசர் என்றும் வைத்திருக்கிறார்கள். ஒரு கடைக்காரர் உணவுப் பொருள்களை வாங்கிக்கொள்வதற்கு இரண்டு நாட்கள் ஆகின்றன. அவர் அந்த ஆபீசுக்குப் போனால் உட்காருவதற்கு இடம் இல்லை. அவர் அங்கேயுள்ள மரத்தடியில் அல்லது காம் பவுண்ட் சுவரின்மேல்தான் உட்காருவையுடையிருக்கிறது. ஆகவே அவர்களுக்கு உட்காருவதற்கு வசதி செய்து கொடுப்பதுடன், இண்டன்ட் சீக்கிரமாகப் போட்டுக் கொடுக்கவும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். கடைக்காரரிடம் போய் அரிசி கேட்டால் நாளைக்கு வா, நாளைக்குத்தான் வரும் என்று சொல்கிறார். இண்டன்ட் சீக்கிரமே போட்டுக் கொடுத்துவிட்டால் நாளைக்கு வா என்று சொல்லாமல் இன்றைக்கே வாங்கிக்கொள் என்று சொல்லக் கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்திக் குறைகளைத் தீர்க்கவேண்டும்.

கடைசியாக ஒன்றே ஒன்றை மட்டும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மெயில் செய்தித் தாளிலே டாக்டர் பா. நடராஜன் அவர்கள் ஒரு கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். போலண்டிலும், ஈஜிப்டிலும் இருப்பது மாதிரி நடுத்தர மக்களுக்கு அரிசியை வாங்கிக் கொடுத்துவருவது. 2,000 ரூபாய்



[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி]

[3rd March 1966]

அல்லது 3,000 ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு அது தேவையில்லை. ஏனென்றால் அவர்கள் அதிகமாகக் கொடுத்து வாங்கிக் கொள்ள முடியும். ஆனால் அடித்தளத்திலே உள்ளவர்கள் 500 ரூபாய் 700 ரூபாய் என்று வருமானம் உடையவர்கள்தான் வாங்கிக்கொள்ள முடியாது. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட அடித்தளத்திலே இருக்கக்கூடியவர்களுடைய கணக்கை எடுத்து அவர்களுக்கு அரிசியைக் கொடுப்பதன் மூலம், மற்றவர்களுக்கு வேறு ஏதாவது வழியில் கிடைப்பதற்கும் வழி செய்தால் ஃபிரி மார்க்கெட் ஏற்பட்டு கன்ட்ரோலிலால் இருக்கக்கூடிய பல ஊழல்கள் இல்லாமல் போவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். அவர்கள் இந்த நல்ல யோசனையைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நான் அதற்காகத்தான் பேப்பரைப் படித்தேன். அதற்குள் ஒரு அங்கத்தினர் படிக்கக் கூடாது என்ற முறையில் சொன்னார்கள். இதுமாதிரி 1939-லே சபையிலே படிக்கலாம் என்று சபாநாயகர் தீர்ப்புச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே படிப்பதில் தவறில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது) மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் நாம் இந்த வரவுசெலவுத் திட்டத்தைப் போட்டிருக்கிறோம், இதை எல்லோரும் வாழ்த்துவார்கள். வாழ்த்துகின்றனர். இதன் மூலம் எல்லோரும் நன்மையடைய முடியும் என்பதைக் கூறிக் கொண்டு நான் என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

\* திரு. பி. முருகையன் : மதிப்பிற்குரிய சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று நடைபெறுகிற இந்த 1966-67-ம் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்ட விவாதத்தில் என்னுடைய கருத்துக்களையும் கூறலாம் என்று கருதுகிறேன். நாம் மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களைப் போட்டு கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவிட்டபிறகு நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட ஆரம்பத்திலே நின்று கொண்டிருக்கிறபோது விவசாயத்தைப் பற்றி இந்த உரையிலே அதிகமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களிலே விவசாயத்திற்கு முக்கியத்துவம் தரப்பட்டு, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட ஆரம்பத்திலே நிற்கும்போது உற்பத்தி எதிர்பார்த்த அளவு பெருகவில்லை என்று சொன்னால் இதை விடக் கேவலமான முறையிலே திட்டங்கள் வேறு எங்கு இருக்க முடியும் என்றுதான் எங்களால் கேட்க முடியும்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : “கேவலம்” என்ற வார்த்தையைச் சொல்லக் கூடாது என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நிலையில் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் அந்த வார்த்தையைச் சொல்லுவது அவ்வளவு நல்லதல்ல.

திரு. பி. முருகையன் : அதற்குத் தலைவர் அவர்கள் தீர்ப்புக் கொடுத்தால் திரும்பப் பெறத் தயாராக இருக்கிறேன்.

கனம் உதவி சபாநாயகர் : கனம் அங்கத்தினர் “கேவலம்” என்று சொல்லாமல் சந்தர்ப்பத்திற்கு தகுந்த வேறு ஒரு வார்த்தையைப் பயன்படுத்தலாம்.

திரு. பி. முருகையன் : மோசமான ஒரு ஆட்சி நடந்து கொண்டிருப்பதை எங்களால் சுட்டிக்காட்டாமல் இருக்க முடியாது. மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களிலும் இந்த விவசாய உற்பத்தி பெருகாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன என்பதைப் பற்றி இந்த அரசு ஏதாவது குழு அமைத்தோ இந்த அரசை நடத்தி செல்பவர்கள் கூடியோ அலசிப் பார்த்தார்களா என்றால் உள்படியே அப்படிச் செய்ததாகத் தெரியவில்லை. இன்று உணவுப் பற்றாக்குறையின் காரணமாக, ஒருவேளை பட்டினி இருங்கள், இரண்டு நாளைக்கு ஒரு வேளை பட்டினி இருங்கள் என்றெல்லாம் தியாகம் செய்ய வேண்டுமென்று கூறுவது எந்த அளவுக்குப் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிற நேரத்தில் உண்மையான ஜனநாயக ஆட்சி நடைபெறுகிறது என்று சொன்னால், விவசாயிகளுக்கு உரிய நேரத்தில் கடன்கள், உரம், விதைகள் ஆகியவை கொடுக்கப்பட வேண்டும். ஆனால்

3rd March 1966]

[திரு. பி. முருகையன்]

அவை எல்லாம் விவசாயிகளுக்குப் போய்ச் சேருகிறதா என்றால் உள்ள படியே இல்லையென்றுதான் சொல்ல வேண்டும். எங்கள் பகுதியிலே கடந்த ஆண்டு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் உரம் நல்ல முறையிலே விவசாயிகளுக்குப் பகிர்ந்து கொடுக்கப்படவில்லை. கடந்த ஆண்டு கொடுக்கப்பட்ட உரம் என்னைப் போன்ற சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கும், சிறு நிலச் சுவாஸ்தார்களுக்கும் கிடைக்கவில்லை. அந்த உரம் எப்படிப் போய் விட்டது என்று புரியவில்லை. கேள்வி நேரத்தில் அதைப் பற்றி ஒரு கேள்வி கேட்ட நேரத்தில், அமைச்சர் அவர்கள், அது வழக்கு மன்றத்தில் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். வழக்கு மன்றத்திற்குச் செல்ல வேண்டிய அளவுக்கு அப்பாவியாக இருக்கும் அதிகாரிகள் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். கேள்வி நேரத்தில் “அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொந்தக்காரர்கள் என்று சுட்டிக் காட்டாதீர்கள்” என்று சொன்னார்கள்.

**கனம் திரு. வெ. ராமையா :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இங்கே பேசக்கூடிய கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு ஏதேனும் நியாயமான குற்றத்தை என் மீது சொல்லுவதாக இருந்தால், எப்போதும் நான் அதைக் கேட்கத் தயாராக இருக்கிறேன். ஆனால், இந்தச் சபையைப் பயன் படுத்திக் கொண்டு பேச்சைத் தொடங்குகிற போதெல்லாம் ஊரில் இல்லாததையும், நடக்காததையும், வைத்துக் கொண்டு என்னை இழுத்துப் பேசுவது வழக்கமாக இருக்கிறது. நீங்களே ஒரு விசாரணை செய்தால் கூட நல்லது. இந்த மாநிலப் பொறுப்பில்லாமல் பேசுவதைப் பற்றி நானும் மூன்று வருஷ காலமாக வாய் அடைத்துக் கொண்டிருந்தேன். அதனால் மேலும் பொறுப்பில்லாமல் பேசிக் கொண்டே போவது சரியில்லை.

**கனம் உதவி சபாநாயகர் :** கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள், அந்தப் பிரச்சினை வழக்கு மன்றத்தில் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். வழக்கு மன்றத்தில் இருப்பதைப் பற்றி மேலும் இங்கு பேச வேண்டாம்.

**திரு. பி. முருகையன் :** அமைச்சர் அவர்கள் குறுக்கிடுகிறபோது, நான் பொறுப்பில்லாமல் பேசுவதாகக் கூறினார்கள். நான் இந்த நேரத்தில் தங்கள் ஆலமாகச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்—பொறுப்பில்லாதான், ஆதாரங்களோடுதான் பேசுகிறேன். எங்களையே பகுதியிலே கூட்டுறவுச் சங்கத்திலே உர ஊழலால் பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்கள் கையாடல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமை எதனால் ஏற்படுகிறது என்றால், அங்கு பொறுப்பில் இருக்கிறவர்களுக்கு அமைச்சர்களுடைய தயவு இருக்கிறது என்ற பரவலான கருத்து இருக்கிறது. அமைச்சர்கள் அந்த பகுதிக்கு வரும்போது, எங்களைக் காரணமாக இதற்கெல்லாம் காட்ட வேண்டாமென்று சொல்லிக் கொண்டால் நல்லதாக இருக்குமென்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

**கனம் திரு. பூ. கக்கன் :** கனம் அங்கத்தினர் கூட அங்கு அதிகாரிகளிடம் கூறித் தக்க ஏற்பாடு செய்துகொள்ளலாம்.

**கனம் உதவி சபாநாயகர் :** கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள், “பரவலான அபிப்பிராயம் எங்கோ இருக்கிறது” என்று சொல்வது சரியில்லை. அதற்குத் தானே பொறுப்பேற்றுக்கொள்வதாக இருந்தால் இங்கே எடுத்துச் சொல்லலாம். “பரவலாக கருத்து அங்கே இருக்கிறது” என்று சொல்வது நல்லதும் அல்ல, பொறுப்புமில்லை.

**திரு. பி. முருகையன் :** அதை நானே ஏற்று நிறுப்பிக்கவும் தயாராக இருக்கிறேன். உள்துறை அமைச்சர் அவர்கள் என்னுடைய பேச்சிலே இடைமறித்தார்கள். நான் அவருடைய நிர்வாகத்தில் உள்ள சில, பல, ஊழல்களை எடுத்து வைக்க ஆசைப்படுகிறேன். ஹரிஜன நலமுன்னேற்றத் திற்காக அதிகமான நிதியை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். வீடுகள், மனைகள், நில ஆர்ஜிதம் ஆகியவற்றுக்காகப் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாயைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். “அதிகாரிகளிடத்தில் கூறுங்கள்” என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறிய காரணத்தால் ஒரு விஷயத்தை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்த ஒரு ஹரிஜன மகன் சியால்



[திரு. பி. முருகையன்]

[3rd March 1966]

கோட்டிலே ராணுவத்திலே பணி புரிந்து வருகிறான். அந்நியருடைய படை யெடுப்பை எதிர்க்க வேண்டுமென்பதற்காக அவன் தன்னுடைய அன்பு மனைவியையும், ஆசை மகனையும், குழந்தைகளையும் பெற்றோர்களையும் ஊரிலே விட்டுவிட்டு ராணுவத்திலே பணி புரிந்து கொண்டிருக்கிறான். அவன் மனைவியும், மக்களும் குடியிருப்பதற்காக ஆதனக்கோட்டை கிராமத்தில் கருப்படையான்பட்டி என்ற கிராமத்தில் சர்வே நம்பர் 706-ல் உள்ள 2 ஏக்கர் 18 சென்ட் அளவுள்ள நிலத்தில் ஐந்து சென்ட் நிலம் வீடு கட்டிக்கொள்வதற்காகக் கேட்கப்பட்ட மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவருடைய குடும்பத்தை அழைத்துக்கொண்டு சென்று மாவட்டக் கலெக்டரிடத்திலும், உதவி கலெக்டரிடத்திலும், வட்டாட்சித் தலைவரிடத்திலும் நிலைமையை எடுத்துச் சொன்னேன். இதைப் பற்றிப் பல முறை கூறியும் இன்றையத் தேதிவரை அவர்களுக்கு மனக்கட்டு வரங்கப்படவில்லை. அங்கு ஒரு பெரிய மிராசதார் இருக்கிறார். அவர் அந்த இரண்டு ஏக்கர் 18 சென்ட் நிலத்தை அறுவடைக் காலத்தில் போரடிக்கும் களமாகப் பயன்படுத்தி வருகிறார். பல ஏக்கருக்குச் சொந்தமாக இருக்கும் அந்த முதலாளி அதற்கு இடையூறு இருக்கிறார். அவரைக் கண்டு அங்கிருக்கும் அதிகாரிகள் எல்லாம் அஞ்சுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை இங்கே எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய துரப்பாக்கிய நிலைமை ஏற்படுகிறதே தவிர, இல்லாததைக் கூறுவதாக எங்கள் பேரில் குற்றம் சொல்ல முடியாது. ஆதாரத்தோடுதான் நாங்கள் பேசுகிறோம்.

**கனம் திரு. பூ. கக்கன் :** நெல் அடிப்பதற்காக இருக்கின்ற அந்த நிலத்தைக் கேட்ட காரணத்தால்தான் மறுத்திருக்கக் கூடும். வேறு இடத்தைக் கேட்டால் கொடுத்திருப்பார்கள். களத்தைத்தான் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் ஆட்சேபணை இருக்க முடியும். எப்படி இருந்தாலும் இதைப் பற்றி எழுத்து மூலம் எழுதி அனுப்பினால் விசாரிக்கலாம்.

1-00  
p.m **திரு. பி. முருகையன் :** தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் குறுக்கிடுகிற நேரத்தில் களத்திற்குக் கேட்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர்களுக்குச் சொந்தக்காரராக இருக்கிறார் அவர். அங்கு முன்னாடி கனம் இருந்ததே இல்லை. இந்த ஆண்டு வேண்டுமென்றே அந்த ஹரிஜன அங்கு வீடுகட்ட விடுவதா என்று ஒரே காரணத்திற்காக அது மறுக்கப்படுகிறது. நான் பச்சையாகச் சொல்லத் தயாராயில்லை. அதிகாரி களிடத்திலே துவரையாகவும் மற்ற தான்யங்களாகவும் கொடுத்து பண மும் லஞ்சம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை ஆதாரத்தோடு கூட நான் நிரூபிக்கத் தயாராயிருக்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் அங்கு வருவார்களானால் இந்த நாட்டில் ஹரிஜன மக்கள் அந்த நிலங்குப் பின் தள்ளப் பட்டிருக்கிறார்கள்.

**கனம் திரு. பூ. கக்கன் :** துவரை போன்ற பொருள்களைக் கொடுத்ததாகவும் அதை நிரூபிக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். தயவு செய்து அதை எழுதி அனுப்பி அதை ப்ரூவ் பண்ணுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

**திரு. பி. முருகையன் :** அமைச்சர் அவர்கள் என் தொகுதிக்கு இது சம்பந்தமாக விசாரணைக்கு வருகிற தேதியை அறிவித்தால் அதை ப்ரூவ் செய்ய நான் தயாராயிருக்கிறேன்.

**SRI V. KRISHNAMOORTHY:** Let the Hon. Minister give an undertaking that he will not be prosecuted.

**கனம் உதவி சபாநாயகர் :** கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் அதை எழுத்து மூலம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்தால் அவர்கள் அதன் பேரில் நடவடிக்கைகள் எடுக்கச் சாத்தியமாக இருக்கும் என்று சொல்கிறார்கள்.

**திரு. பி. முருகையன் :** தலைவர் அவர்கள் என்மீது நடவடிக்கை எடுப்பதில்லை என்ற உறுதி கொடுத்தால் தங்கள் ஆணையை ஏற்றுக் கொள்கிறேன். அடுத்து, இன்னும் ஒரு உதாரணத்தை எடுத்துக் கூற

3rd March 1966]

[திரு. பி. முருகையன்]

தயாராயிருக்கிறேன். லால்குடி வட்டத்தில் பூவனூர் பஞ்சாயத்தில் நான்கு வார்ட்களுக்கு, ஹரிஜனத் தெருக்களையும் சேர்த்து உயர்நிலை மட்ட தொட்டி கட்டி தண்ணீர் வழங்குவதற்கு பஞ்சாயத்து தீர்மானம் போட்டும் இந்த ஹரிஜனத் தெருக்களுக்கு மட்டும் இந்த ஆதிவாசிகளுக்கு மட்டும் தண்ணீர் வழங்குவதற்கு நம் ஜனநாயக ஆட்சியில் இப்போது தடைபடுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதுபற்றி மாவட்டக் கலெக்டருக்குத் தெரிவித்தும் தடை வேண்டியதில்லை என்ற உத்தரவு பிறப்பித்தும் இப்போது செகரட்டேரியேட்டிலிருந்து கூட தடை உத்தரவு போயிருக்கிறது. இந்தமாதிரி நிலைதான் கிராமப்புறங்களில் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட குறைகளை எடுத்துக் கூறும்போது அமைச்சர்கள் வருத்தப்படுவதில் எந்தவித உள்நோக்கமும் இருக்க முடியாது என்று கூறிக் கொள்கிறேன். அடுத்து பஞ்சாயத்துப் பள்ளிகளில் பணியாற்றிய ஆசிரியர்களுக்கு ஏறத்தாழ ஐந்தாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக ஓய்வு பெற்றவர்களுக்கு இதுவரையில் பென்ஷன், கிராஜிவிடி இவைபோன்ற தொகைகள் வழங்கப்படவில்லை. இந்த நிலை எங்கள் வட்டத்தில் அதிகமாக இருக்கிறது. இந்த நிலையைப் போக்க வேண்டுமென்று தங்கள் மூலம் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்து, டர்மாலிலிருந்து வந்துள்ள அகதிகள், சென்ற மாதம் 20-ம் தேதிக்கு முன்பு என்று கருதுகிறேன், எங்கள் மாவட்டத்தில் பரவலாகக் குடியமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற கடன் தொகைகள் சரியானபடி, இதற்கு முன்பு இருந்த அதிகாரிகள் வழங்கியதபோல் இப்போது இருக்கிற அதிகாரிகள் வழங்குவதில்லை. காரணம் என்னவென்று எங்களால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. நாங்கள் பல முறைகள் எடுத்துச் சொல்லிப் பாதித் தொகை வாங்கியவர்களுக்கு மீதி பாதித் தொகையையும் கொடுங்கள் என்று சொன்னால் கொடுக்கிறோம், கொடுக்கிறோம் என்று ஏறத்தாழ ஒரு ஆண்டுக் காலமாக அவர்கள் காலம் கடத்தி வருகிறார்கள். பலருக்குக் கிடைக்கக் கூட இல்லை. இந்த நிலையைப் போக்க வேண்டுமென்று தங்கள் மூலம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்து லெலி கொள்முதல் இருக்கிறது. இன்று எனக்கு இரண்டு எக்கர் ஐம்பது சென்ட் நன்செய் நிலம் இருக்கிறது. அந்த இரண்டு எக்கர் ஐம்பது சென்டில் இருந்து பத்து மூட்டை நெல் கொடுக்க வேண்டுமென்று அதிகாரி அவர்கள் எங்களுக்குத் தகவல் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டு எக்கர் ஐம்பது சென்டில் எங்களுக்கு 20 மூட்டை நெல் விஷயமா என்பதுகூட அச்சமாக இருக்கிறது. காரணம், ஒரு எக்கருக்கு ஏழு மூட்டை நெல்தான் அறுவடையாகியிருக்கிறது. அந்த நிலை அங்கு ஏற்பட்டிருப்பதற்குக் காரணம் காலம் கடந்து மழை பெய்ததும், உறங்கள் சரியான காலத்தில் கொடுக்காததும் தான். ஆகவே இந்த லெலி கொள்முதல் விஷயத்தில் புதுக்கோட்டைப் பகுதிக்கு சற்றுப் பிரத்யேகச் சலுகை காட்டி உணவு அமைச்சர் அவர்கள் விதியைச் சற்று தளர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று பணிவுடன் தங்கள் மூலம் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். உணவு அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்கு தெரியும். என் தொகுதியில் ஒரு நாலேந்து கிராமங்கள் தஞ்சை ஜில்லாவிற்கு அப்பாற்பட்டிருக்கின்றன, அங்கு காவேரி தண்ணீர் பாய்கிற காரணத்தினால் அங்கு ஓரளவு நல்ல முறையில் விவசாயம் நடந்திருக்கிறது. அங்குள்ள விவசாயிகள் தங்களுடைய நெல்லை எடுத்துக் கொண்டு தலைநகரத்திற்கோ, அதிகாரிகளிடமோ அல்லது ப்ரொக்யூர்மெண்ட் ஏஜன்டினிடமோ கொண்டு போவது என்றால், அல்லது லெலி கொள்முதல் ஏஜண்டுகள் வாங்கிய நெல்லை சர்க்கார் கோடவுன்களுக்கு எடுத்துச் செல்ல முடியவில்லை. தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு இடையில் இரண்டு எக்கர் புன்செய் நிலம் இருக்கிறது. அங்கு ஒரு செக் போஸ்டை போட்டு சர்க்கார் அதிகாரிகள் கொடுக்கிற பர்மிட்டை கூட அவர்கள் அலட்சியமாக நீண்டது அங்கேயே நிறுத்தி வைத்து அதைக் கொண்டு வர விடாமல் தடுத்து நிறுத்துவதினால் அதிகமாக நெல் தேக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதனால் ஏழை விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுகின்றார்கள். இதுகுறித்து சென்ற ஆண்டும் பேசினேன். கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரைமீது பேசும்போதும் கூறினேன், இப்போதும் கூறுகிறேன் அமைச்சர் அவர்களிடம். அந்தப் பகுதி மக்களின் குறைகளைக் கவனிக்க, உடனடியாகக் கவனிக்கிறேன் என்று வார்த்தைக் காகவாவது உடனடியாக தஞ்சாவூர் கலெக்டர் அவர்களுக்கு உத்தரவு பிறப்பித்துக் கொடுக்க வேண்டும்.



[திரு. பி. முருகையன்]

[3rd March 1966]

பித்து அந்தப் பகுதியிலிருந்து வரக் கூடிய சர்க்கார் பெர்மிட் உள்ள நெல்லை விடும்படி ஒரு உத்தரவு பிறப்பிக்கவேண்டுமென்று தங்கள் மூலம் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்த பஞ்சாயத்து யூனியனில் மைனர் இரிகேஷன் மேஸ்திரிகள் என்று ஒரு பிரிவினர் இருக்கிறார்கள். அவர்களை ரெகுலரைஸ் செய்தும் அவர்களுக்கு இதுவரை சம்பளம் ஒழுங்காகக் கிடைக்கவில்லை. இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இருக்கின்றன. பஞ்சாயத்து யூனியனில் ஜீப் கார்கள் ஒட்டும் ட்ரைவர்களுக்கு நான் ஒன்றுக்கு ரூபாய், ஒன்றே கால் ரூபாய்தான் படி கொடுக்கப்படுகிறது. ஒரு நாள் முழுவதும் வெளியூர் சுற்றுப்பிரயாணத்திற்கு இந்தப் படி எப்படிப் போதும் என்பதை நன்றாகச் சிந்தித்துப் பார்த்து அவர்களுக்குள்ள இந்த நாள் படியைச் சற்று உயர்த்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்றும் ஸ்தல ஸ்தாபன அமைச்சர் அவர்களைத் தங்கள் மூலம் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அடுத்து இந்த ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்திலே உயர்நிலைப் பள்ளிகள் எவ்வளவு ஆரம்பிக்கப் போகிறோம் என்ற ஒரு திட்டத்தை இங்கு தரவில்லை. எங்கள் பகுதியான புதுக்கோட்டை கல்வியில் மிகவும் பின்தங்கிய பகுதியாகும். ஆகவே அங்கு அதிகப்படியான உயர் நிலைப்பள்ளிகளை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று தங்கள் மூலம் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்து, பஞ்சாயத்து யூனியனில் உள்ள மாதர் சங்கம் எப்படி வேலை செய்கிறது என்பதை எங்களால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. மாதர் சங்கம் என்று ஒன்று இருக்கிறதே தவிர அந்தச் சங்கம் எப்படிச் செயல்படுகிறது, அந்தச் சங்கத்தின் தலைவர் யார், அது என்ன முறையில் நடைபெறுகிறது என்பதையெல்லாம் எங்களால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. மாதர் சங்கங்களைக் கூட்டுகிறோம் என்று பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் கூட்டங்களில் வைக்கிற அஜெண்டாவில் குறிப்பிடுகிறார்களே தவிர அந்தக் கிராமங்களுக்குச் சென்று பார்த்தால் அங்கு அந்தக் கூட்டங்கள் நடக்கவில்லை என்று அங்குள்ள மக்கள் கூறுகிறார்கள். இந்த நிலைமையையும் போக்க வேண்டுமென்று தங்கள் மூலம் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்து எங்கள் பகுதிக்கு காவேரித் தண்ணீரைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று பல ஆண்டுகளாகப் பலர் அபிப்பிராயப்படும் இதுவரை ஏனோ அந்தத் திட்டம் கைவிப்பட்டு இப்போது அமராவதித் தண்ணீரை புதுக்கோட்டைப் பகுதிக்கு அளிக்கிறோம் என்று குறிப்பில் கலைக்கப் கூறியுள்ளார்கள். அந்தத் திட்டத்தையாவது உடனடியாக அமைச்சர் அவர்கள் தலையிட்டு நல்லமுறையில் பரிசீலனை செய்து புதுக்கோட்டைப் பகுதிக்கு விலைதரித்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

**திரு. ஆதி. அப. சுவந்தரவேல் சேர்வை :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த 1966-67-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்து நான் என் அபிப்பிராயங்களைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த அறிக்கையிலே விவசாயத்திற்கு முதல் இடம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயத்திற்கு முதல் இடம் அளிக்கப்பட்டு அரசாங்கம் மிகக் கவனத்தோடு ஐந்துகோடி ரூபாய் செலவுபித்து கிணறுகள் தோண்டுவதற்கும், தூர் எடுப்பதற்கும், குழாய்க் கிணறுகள் போடுவதற்கும், விவசாயத்தைப் பெருக்குவதற்குமாக ஒதுக்கியிருக்கிறது. திட்டங்களைப்போட்டு விடுவது எளிதாக இருந்தாலும் இந்த ஆண்டு இந்த நிதி விவசாயிகளுக்கு காலா காலத்தில் போய்ச் சேருவதற்கு அதிகாரிகளை உற்சாகப்படுத்தி, விவசாயிகள் இந்த உதவிகளை அடைய வேண்டிய வழிவகைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் புதிய வரியில்லாமல் இருந்த போதிலும், இப்போதுள்ள முக்கியமான பிரச்சனை இந்த விவாதத்தில் தங்கள் தங்கள் தொகுதியில் இருக்கின்ற குறைகளைப் பற்றிச் சொல்வது தான். அந்த முறையில் எமது தொகுதியில் இருக்கின்ற சில பிரச்சனைகளையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். எங்கள் தொகுதி விவசாயத் திற்கு முக்கியமாக இருக்கின்ற தொகுதி. வளம் பொருந்திய ஒரு தொகுதி. எங்கள் போடிநாயக்கனூர் ஒரு கோடியில் இருக்கிறது. திருவிதாங்கூர் மலைப் பக்கத்தில் ஒரு மூலையில் அடிவாரத்தில் அமைந்திருக்கிறது. அங்கு வருகின்ற தண்ணீரை அரசாங்கம் கவனித்து, சிறு சிறு



3rd March 1966] [திரு. ஆதி. அப. சவுந்தரவேல்சேர்வை]

அணைகளைக் கட்டினால் விவசாயிகளுக்கு நல்ல பயன் ஏற்படும். இதைப் பற்றி கழிந்த காலத்தில், அதாவது சுதந்திரம் அடைந்து 16, 17 ஆண்டுகள் ஆகியும், எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. இதைப் பற்றி சர்க்காருக்குப் பல முறைகள் எழுதியிருக்கிறோம். இப்போதும் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இதன் மீது விவசாய இலாகாவோ அல்லது பொதுப்பணித் துறை இலாகாவோ கவனம் செலுத்தி அங்கே வருகின்ற தண்ணீரைத் தடுத்து சிறு அணைகளைக் கட்டினால் மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும். இதைப் பற்றி முன்பும் அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இதன் மீது உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, பொட்டாங்குடி என்ற ஆறு போடியில் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. அது 7,000 அடிக்கு மேலிருந்து உற்பத்தியாகி வைகை அணையில் வந்து விழுகிறது. இந்த ஆற்றில் ஒரு அணை கட்டினால் சுமார் 20 குளங்களுக்குத் தண்ணீரைப் பெருக்குவதற்கும், அங்கிருக்கும் ஆயக்கட்டு நிலங்களுக்கு வேண்டிய தண்ணீரைக் கொடுப்பதற்கும் வசதி ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1953-வது ஆண்டு எங்கள் ஊர் ஐயீனாக இருக்கும்போது, அரசாங்கம் ஐயீனை எடுத்துக்கொண்டது. அங்கு ஐயீனை ஓட்டிய மலைகள் நிறைய இருப்பதால், ஐயீன் அபாலிஷன் ஆனவுடனேயே செட்டில்மெண்ட் இலாகாவிடம் அந்த மலைகளை விவசாய நிலங்களோடு சேர்ந்து ஒப்படைக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. இதைப் பற்றிப் பல முறைகள் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களிடமும், காட்டு இலாகா அமைச்சர் அவர்களிடமும் சொல்லியிருக்கிறோம். அவர்களும் இந்தக் காடுகளை பார்த்திருக்கிறார்கள். ஆனால், இதுவரை செட்டில்மெண்ட் நடவடிக்கை எதுவும் எடுத்திருப்பதாக தெரியவில்லை. ஒன்று, காட்டு இலாகாவோடு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும், இல்லை யென்றால் ரெவின்யூ இலாகாவுக்குத்தான் அதிகமான வருமானம் வரும் என்று எண்ணினால் ரெவின்யூ இலாகா எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். 1953-லிருந்து 13 வருடங்கள் ஆகியும் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. இப்போது அவற்றைக் கணக்கிட்டுப் பார்க்கும்போது, இந்த மலைகள் காட்டு இலாகாவிடம் இருப்பதைக் காட்டிலும் ரெவின்யூ இலாகாவிடமே வரும் என்று தோன்றுகிறது. இதை ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்து பார்த்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதைப் பரிசீலனை செய்வார்களேயானால் ரெவின்யூ இலாகாவுக்கு இன்னும் அதிக வருமானத்தை எதிர்பார்க்கலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எனது பிராந்தியத்தில், பூனிப்புரம் என்ற ஒரு இடம் இருக்கிறது. இந்த இடத்திற்கு தேனியிலிருந்து செல்லவேண்டுமென்றால், அங்கேயுள்ள ஒரு ஆற்றின் குறுக்கே ஒரு பாலம் அமைக்கவேண்டும். இதைப் பற்றி எனக்கு முன்னால் இருந்த சட்டசபை அங்கத்தினர் அவர்களும் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். இதைத் தாண்டி மறுபக்கத்திற்குச் செல்லவேண்டிய பள்ளி மாணவர்கள் இங்கே ஒரு பாலம் இல்லாததால் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இந்த நாகர்க்குமான் காலத்தில் ஒரு சிறிய பாலத்தை அமைக்காததின் காரணமாக இத்தனை கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதைப் பார்த்து நான் மிகவும் வருந்துகிறேன். இதைக் கவனித்து இந்தப் பாலத்தை அமைத்துக்கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எங்கள் தொகுதியில் 3 பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் இருக்கின்றன. மூன்று யூனியன்களிலும் பல ரோடுகளை பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் நிர்வகித்து வருகின்றன. இவற்றில் பஸ்களும் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. சில ரோடுகளை பஞ்சாயத்து யூனியன்களால் நிர்வகிக்க முடியவில்லை. அவற்றையெல்லாம் ஹைவேஸ் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கழிந்த நான்கு ஆண்டுகளாகத் தெரிவித்தும் அதை இன்னும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. இதைப்பற்றி டி. ஜில்லா டெவலப்



[திரு. ஆதி. அப. சவுந்தரவேல் சேர்வை] [3rd March 1966]

மென்ட் கவுன்ஸில் கூட்டத்திலும் தெரிவித்திருக்கிறேன். எங்கள் பிராந்தியத்தில் வசதியில்லாத ரோடுகளை எல்லாம் அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், எங்கள் ஊரில் ஒரு கல்லூரி மிகத் தேவையாக இருக்கிறது. அங்கே சுற்றிலும் 15 ஹைஸ்கூல்கள் இருக்கின்றன. கல்லூரிக்குப்போக வேண்டுமென்றால் உத்தமபாளையத்திற்குத்தான் போகவேண்டும். அங்கு தான் கல்லூரி இருக்கிறது. போடியின் 40, 50 மைல் சுற்றளவுக்கு எந்தவிதமான கல்லூரியும் இல்லை. ஆகவே, போடியில் அரசாங்கத்திலிருந்தே ஒரு கலைக்கல்லூரியை அமைத்துத்தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு, சென்னை மாநிலத்திலேயே முதல் தரமான வாட்டர் சப்ளை போடிநாயக்கனூரில் தான் இருக்கிறது. 24 மணி நேரமும் சப்ளை இருக்கிறது. சர்ப்ளஸ் வாட்டர் சப்ளையாகவும் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட இடத்தில் பாதாள சாக்கடைத் திட்டம் அமைக்கவேண்டும் என்று பல ஆண்டுகளாகத் தெரிவித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இதையும் அரசாங்கம் நிறைவேற்றித்தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கே பல இடங்களில் தண்ணீர் இல்லாத நிலைமையும் இருக்கிறது. அந்த இடங்களை இந்த சர்ப்ளஸ் வாட்டர் இருக்கின்ற இடத்தில் சேர்த்து இருக்கிறோம். ஆகவே, இவ்விதம் சர்ப்ளஸ் வாட்டர் சப்ளை இருக்கும் இந்த போடி முனிசிபாலிட்டியை ஸ்பெஷல் கேலாக் எடுத்து பாதாள சாக்கடைத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டு நிறைவேற்றித்தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, போடிநாயக்கனூரில் 8 லட்ச ரூபாய் செலவில் ஒரு ஆஸ்பத்திரி கட்டிக்கொண்டிருக்கிறோம். அது 32 படுக்கைகள் கொண்டதாக இருக்கும். இப்போது வேலை முடியக்கூடிய தருவாயில் இருக்கிறது. இன்னும் துரிதமாக இந்த வேலைகளை நடத்தி முடிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எங்கள் ஊர் 100 கிராமங்களில்கொண்ட நகரமாக இருக்கிறது. இதை ஒரு சப்-தாலாகாவாக ஆக்கவேண்டுமென்று, கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கான எல்லாவிதமான வாய்ப்பும் வசதியும், வருமானமும் இருக்கிறது. இதை கனம் ரவன்சு அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்து போடிநாயக்கனூர் நகரத்தை ஒரு சப்-தாலாகாவாக அமைத்துக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

\* திரு சி. கு. சின்னராஜி : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 66-67 ஆம் ஆண்டின் நிதிநிலை அறிக்கை மீது ஒரு சில கருத்துக்களை நானும் சமர்ப்பிக்கிறேன். பொதுவாக விவசாய அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும் என்று அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்குப் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை நிதிநிலை அறிக்கையில் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்குப் பணம் ஒதுக்குவதில் பெருமளவுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பம்ப்செட்கள் வைப்பதற்கும், கிணறுகள் வெட்டுவதற்கும், பழைய கிணறுகளைச் சீர்படுத்துவதற்கும் நிறைய பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்தப் பணம் எல்லாம் விவசாயிகளுக்கு தக்க காலத்தில் கிடைப்பதில்லை. விவசாயிகளுக்குக் கிணறு வெட்ட வேண்டுமானால், அதற்கு வேண்டிய மனுக்களைப் போட்டால் பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆபீஸில் பணம் இல்லை என்று தகவல் கொடுத்தவரிருவர்கள். ஆனால் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் லட்சக்கணக்கில் ரூபாய்களை ஒதுக்கி, பம்ப்செட் அமைத்தல் கிணறு, வெட்டுதல், கிணறுகளை ரிப்பேர் செய்தல் இவைகளுக்கெல்லாம் லட்சக்கணக்கில் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். இந்தப் பணம் எல்லாம் கடன் கேட்டு மனுப்போட்டிருக்கின்றவர்களுக்கு உடனடியாகக் கிடைப்பதற்கு வசதியாக விவசாயக் கடனைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக விவசாயிகளுக்கு நில அடமான பாங்குகளில் பழைய கடனைத் தீர்க்க இதற்கு முன்பெல்லாம் கடன் கொடுத்து வந்தார்கள். ஆனால் இப்போது விவசாய அபிவிருத்திக்குத்தான் கடன் கொடுக்கிறோம்.

3rd March 1966]

[திரு. சி. கு. சின்னராஜ்]

பழைய கடன்களைத் தீர்க்க கடன் கொடுப்பதில்லை என்று சொல்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்குப் பழைய கடனைத் தீர்க்க நில அடமான பாங்குகளில் கடன் கொடுக்கவேண்டும். அவர்கள் கடன் தொல்லைப்பட்டுத் தீர்க்க முடியாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகையால் இதற்குமுன் கடன் கொடுத்தது போலக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்துபடியாக வட ஆற்காடு ஜில்லாவிலே உணவு உற்பத்தி நன்றாக இருக்கிறது. போளூர், செய்யாறு, செங்கம், திருவண்ணாமலை போன்ற இடங்களில் நெல் நன்றாக விளைந்திருக்கிறது. திருப்பத்தூர், வாணியம்பாடி, ஆம்பூர் முதலிய இடங்களிலெல்லாம் விளையவில்லை விளைந்த இடத்திலிருந்து நெல், அரிசி எடுத்துச் செல்லவேண்டுமென்றால் மாவட்ட கலெக்டருடைய பர்மிட் இல்லாமல் எடுத்துச் செல்லக்கூடாது என்று தடை விதித்திருக்கிறார்கள். இந்தத் தடையை நீக்க அரசாங்கம் முதலில் கவனம் செலுத்தவேண்டும். பர்மிட் இருக்கிறவர்கள் ஒருவர் இருவர் அதிக விலைக்கு விற்க முடிகிறது. கண்டிரோலை நீக்காததால் விலை ஏறிக் கொண்டிருக்கிறது. 'ஜே' லைசென்ஸ் உள்ள வியாபாரிகள் தாராளமாக நெல், அரிசி முதலியவைகளை எடுத்துக்கொண்டு வரலாம் என்று உத்திரவிடவேண்டும். உடனடியாக அந்த உத்திரவை அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்தச் சபையிலே பலமுறைகளைச் சொல்லியிருக்கிறேன். திருப்பத்தூர் நகரத்திற்கு குடிதண்ணீர் வேண்டும் என்று. இன் வெஸ்ட்மென்ட் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன் 25,000 ரூபாய் நகர மன்றம் கட்டியிருக்கிறது. குடிதண்ணீர் வேலைக்குக் கடன் அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குடிதண்ணீர் மிக முக்கியமானது. இந்த ஆண்டிலேயே திருப்பத்தூர் நகரத்திற்குத் தண்ணீர் வர வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்துபடியாக, திருப்பத்தூர் நகர மன்றத்தில் ஒரு உயர்நிலைப்பள்ளி நடந்து வருகிறது. அதற்கு சுமார் 50,000 ரூபாய்க்கு மேல் பணம் செலவழிக்கப்படுகிறது. நகர மன்றத்திலே வரியின் மூலம் மக்களிடமிருந்து வசூல் செய்து நடத்தப்படுகிறது. அரசாங்கத்திலேயே எடுத்து நடத்தவேண்டுமென்று நகர மன்றத்திலே தீர்மானம் போடப்பட்டிருக்கிறது. மற்றும் கணம் முதலமைச்சர் அவர்களிடம் மனுக்களும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த ஆண்டு நகரமன்றம் நடத்தும் உயர் நிலைப்பள்ளியை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என் தொகுதியாகிய செங்கத்தில் செய்யாறு என்று ஆறு போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அதன் மீது மேம்பாலம் கட்ட அரசாங்கத்தில் எஸ்டிமேட் போட்டு பணம் சாங்ஷன் ஆகியிருக்கிறது. வேலை இன்னும் துவங்காமல் இருக்கிறது. காரணம் தெரியவில்லை. வேலையை உடனடியாகத் துவங்க அமைச்சர் அவர்கள் உத்தரவு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். திருவண்ணாமலை போகவேண்டுமென்றால் மேம்பாலம் இருந்தால் 15—17 மைல் சுற்றாமல் குறுக்கே போய்விடலாம். அரசாங்க பண்களும் இரண்டு போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. ஆகையால் அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். செய்யாறு மேம்பாலம் கட்டவில்லை என்றால் மழைகாலத்தில் பிள்ளைகள் பள்ளி செல்லக் கடினமாக இருக்கிறது. சீக்கிரமாக வேலை துவங்க அமைச்சர் அவர்கள் உத்திரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் செங்கத்திலே ஆஸ்பத்திரி கட்ட இடம் ஆர்ஜிதம் செய்ய மனு போயிருக்கிறது. கலெக்டர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார். செங்கத்தில் ஆஸ்பத்திரிக் கட்டத்தை விரிவாகக் கட்டவேண்டும். செங்கம் நாலாகா தலைநகரம். சுற்றுப்புறத்திலிருந்து 500-க்கு மேற்பட்ட மக்கள் வருகிறார்கள். வசதிக் குறைவாக இருக்கிறது. எழு பெட்டுகள் தான் இருக்கின்றன. ஒரு டாக்டர்தான் இருக்கிறார். ஒரு பெண் டாக்டர் நியமிக்க வேண்டுமென்று நான் சொல்லியிருக்கிறேன். டாக்டருக்கு அப்



[திரு. சி. கு. சின்னராஜ்]

[3rd March 1966]

பாயின்ட்மென்ட் கொடுத்தும் டாக்டர் வரவில்லை, காரணம் அங்கே குடியிருக்க வசதியில்லை. உடனடியாக கட்டடத்தைக் கட்ட அரசாங்கம் முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இவைகளையெல்லாம் நான் ஏற்கெனவே பலமுறைகள் சட்ட மன்றத்தில் சொல்லியிருக்கிறேன். எந்த விதமான தீர்வும் ஏற்படவில்லை. முக்கியமாக குடி தண்ணீர் வசதியும், செய்து கொடுத்து ஆஸ்பத்திரி கட்டுவதையும் மேம்பாலம் கட்டுவதையும், முடித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன் வணக்கம்.

**MR. DEPUTY SPEAKER:** The House will now adjourn and meet again at 8.30 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

### III.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

#### A. Statutory Rules and Orders.

\*138. Notification issued with G.O. Ms. No. 2, Agriculture, dated the 3rd January 1966, declaring the market area to the Erode and Gopichettipalayam markets for the purpose of the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959 in respect of turmeric. (Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Madras Agriculture Produce Markets Act, 1959 (Madras Act, 23 of 1959).

#### B. Reports, Notifications and other papers.

\*37. Notification issued with G.O. Ms. No. 2788, Revenue, dated the 27th September 1965 making an amendment to rule 8-D of the Travancore-Cochin Agricultural Income Tax Rules, 1951 the same having been previously published as required by the Travancore-Cochin Agricultural Income Tax Act, 1950 (Travancore-Cochin Act XXII of 1950).